

Irak halkını savunmak,
Emperyalizme ve Oligarşiye karşı çıkmaktır!
Bağımsızlığı savunmak
Emperyalizme ve Oligarşiye karşı çıkmaktır!

26 Ocak 2003 İstanbul Beyazıt

ÜSLER KAPATILSIN!
TECRİT KALDIRILSIN!

Ekmeke **Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmeke **Adalet**

Haftalık Dergi
Sayı: 46
2 Şubat 2003
FİYAT (KDV Dahil) 750 000
EUROPE: 3 EURO

www.ekmekveadalet.com

**O
BİR
SUSURLUKÇU**

Amerika
Irak'a saldırı
hazırlıklarını
Türkiye
topraklarında
sürdürüyor!

**AKP iktidarı
ABD
işbirlikçisidir**

BAŞBAKANLIK ÖNÜ _Türkiye'nin aynası_

Başbakanlık Önü, Türkiye'nin "aynası" olmaya aday! 57. Hükümet döneminde başbakanlık önündeki yolun halka kapatılması, binanın etrafına çekilen yeni koruma duvarları, işlediği suçun farkında olan bir iktidarın halktan korkusunun aynasıydı.

Yeni iktidar bu çok aleni aynayı söktü. Kendilerinin "önceki hükümetten farklı" olacağı görünümünü yaratmak istedi böylelikle. Ve bir süre belli bir kesim "farklı" olmasını da bekledi; en azından öyle umdu.

Ama bakın, geçen hafta Başbakanlık önünde iki eylem oldu. **Birincisi**, F tiplerindeki zulüm altında bugüne kadar 104 evlatlarını kaybeden TAYAD'lı ailelerin eylemi... Zulme son verin diye haykırmak istediler Başbakanlık önünde.

İkinci eylem ise, açlığın eylemiydi: Ekrem Çatal isimli **işsiz** bir vatandaş, Başbakanlık önünde üzerine önceden döktüğü benzinini ateşlemek istedi. Manyetolu çakmağının ateş almaması üzerine polisler tarafından müdahale edilerek gözaltına alındı.

Öncesinde de böyleydi; İki türlü "protestocu" görünür genellikle Başbakanlığın önünde: Bir, açlığı protesto, iki baskıları protesto. Ve işte bu

tablo, **AÇLIK VE ZULÜM** ülkesi olduğumuzu anlatmaya yetti. AKP iktidarı bu tabloda hiç bir değişiklik yaratmamıştır, tersine, açlık da zulüm de koyulaşmaktadır. Açlığı ve zulmü devam ettiren politikaların sahipleri, er geç oraya yeniden koruma duvarları çekeceklerdir... Aç bırakanlar, zulmedenler, halktan korkar: Yasa budur.

Soygunu sürdürenler, emekli maaşında bile halkı kandıranlar, işbirliği yaptıkları tekellere 5 milyar dolarları hortumlayanlar, hiç şüphesiz olmasın, her gün daha da zalimleşecektir.

Bir örnek olsun diye; tutuklu yakınlarının ve işsiz vatandaşın Başbakanlık önündeki eylemlerinin devamına bakalım:

TAYAD'lılar da, işsiz vatandaş da gözaltına alındı. TAYAD'lılar polis sorgusundan geçirildi. İşsiz Ekrem Çatal, Başbakanlık önünden gözaltına alınıp çıkarıldığı mahkemede hafif para cezasıyla serbest bırakıldı!

Adam Başbakanlık önünde kendini yakıyor. Dikkat edin, Başbakanlığı değil, kendini yakmaya kalkıyor. Türkiye Cumhuriyeti yetkilileri, onu önce tedavi ettirip ardından sorunu çözmeye çalışacakları yerde, onu mahkemeye çıkarıyorlar ve üstelik bir de "hafif para cezası" veriyorlar. Yok aslında, ağır ceza vermeliydiler. Bu devlete, bu hükümete daha çok yakıştırdı... Ki bunun da çok uzak olmadığı bilinsin.

Açlığa zulme son vermeden Başbakanlık önündeki yolu yaya geçişine açma makyajı üç günde döküldü. Başbakanlık aynası önünden üç günde Türkiye gerçeği görüldü. Yasaklar, koruma duvarları, aslında aynanın üstüne perde çekmekten başka bir şey değil. Ama o gerçek bu defa, Başbakanlık önünden değil de, bir başka yerden, bir başka biçimde mutlaka yansır.

**BM Denetimi Sonuçlandı
Kanıt Yok! AMA...
Amerika saldıracak!
AKP ve Genelkurmay
ABD'nin Yanında!**

Ameriya'ya ve işbirlikçilerine karşı mücadeleye devam!

**AKP emeklileri
aldattı!
Karamehmetlere 6
milyar dolar!**

AHLAKSIZLAR!

**"Emir verdim mi
kan gövdeyi
götürecek!"**

**TAYAD İzmir-Ankara
Yolunda... Kahraman
Polis ve Mehmetçik
Görevde**

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:

1997
Mayıs

Yer:
Ankara

"Susurluk Devleti" yargılıyor bu ülkede devrimcileri, yurtseverleri, demokratları; hukuksuz, kanıtsız onlarca yıllık hapis cezaları veriyor. Ve zindanlarda Susurlukçular tutuyor onları. Susurluk Devleti "en gözde" bürokratlarını Adalet Bakanlığı'na koyuyor; iktidar olan partiler, "en Susurlukçu" üyelerini Adalet Bakanı yapıyorlar. AKP'nin Cemil Çiçek'i o koltuğa oturtması gibi...

Susurluk, iktidarını sürdürüyor... Susurluk'a karşı taşınan pankartlar, atılan sloganlar, ortaya konulan talep ve çözümler, hala geçerli, hala gerekli!

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Adalet

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Ali Ercan Gökoğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: E 2
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Ankara'da Üstüçü: Odemvaliöstr. 72 51105 Köln
Tel: 0049 221 6906892 0049 221 6906893

Faks: 0049 221 6906894

E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de

Akşehir: İnönü Cad. 7, Sokak Köşeyi İy Han arkası Çöken Apt. No:102 Tel: Faks: 0 302 351 10 25

Ankara: Çankırı Bulvarı Ordu İğham Kat: 6 Daire: 154 Köşeyi Tel: Faks: 0 312 417 39 11

Akşehir: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanallı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel: Faks: 0 308 223 87 18

Bursa: Başpaş Cad. Güler İy Han Daire: 25/4 Haykıl Tel: Faks: 0 224 224 03 97

Samsat: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyeri Sokak No:27 Daire:10 Şişli

Hopa: Hopa İy Merkezi Zemin Kat No: 28 HOPA

İzmir: 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparıcı İy Han

No: 31/501 Köşeyi Tel: Faks: 0 232 446 27 96

Kocaeli: Ömerpaşa Mah. Akça Cami Cad. No: 30 Kat: 2

Tel: Faks: 0262 325 58 06

Maliye: Dabakhan Mah. Eskişehir Cad. Kardeşler İğham Kat: 3 No: 15

Tel: Faks: 0 422 325 24 61

Menteşe: Kiremitçiler Mah. 4406 sk. Müzisyen

Boro İğham No: 9 Kat: 1 Daire 13

Samsat: Talimhanne Mah. Bozokçay İy Han Kat: 3/42

Tel: Faks: 0 302 435 25 80

Tatvan: Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Postahane İğham Kat: 1 No: 33 Tel: Faks: 0462 321 59 93

Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İğham Kat: 5 Daire: 9

- 3... *AKP Faşizmi Uyguluyor!*
- 5... *Türkiye Yönetimi Savaşın İçinde Amerika'nın Yedeğinde*
- 7... *BM Raporu'nda Kanıt Yok Yorum Var Amerikan Saldırganlığı Daha Açık*
- 9... *ABD'ye Karşı Ayaktayız!*
- 12... *Halkın İradesi Saldırılarla Engellenemez!*
- 13... *Halklar ABD'ye İnanmadığını Meydanlarda Haykırıyor*
- 14... *Adalet Koltuğunda Bir Susurlukçu*
- 16... *Direnış Çiçek'in Mumunu da Söndürecek*
- 17... *Kimyasal Silah ve Bayrampaşa*
- 19... *TAŞAD: "Adalet Bakanı'ndan Bayağı Yalanlar Boş Sözler"*
- 21... *Her Müdahalede Ya Ölüm Ya Sakatlık*
- 23... *Tecrit ve AKP'nin Yalan ve İnkâr Siyaseti*
- 24... *Ahlaksızlar!*
- 25... *Pülümür'de Deprem, Yine Devlet Çöktü!*
- 26... *Amerika'ya ve İşbirlikçi Oligarşiye Karşı Birleşelim!*
- 28... *MASADAKİ HALKIN KANI!*
- 30... *HÜMANİST EMPERYALİZM!*
- 32... *Oligarşinin Dostu İsrail'den Katliam*
- 33... *Davos ve Porto Allegre*
- 35... *İkili Anlaşmalar-3*
- 39... *AKP Karamahmet'i Kurtardı*
- 40... *Adalet Koltuğunda Susurlukçular Geçidi*
- 41... *Gençlik Örgütlenmelerine Saldırıları*
- 42... *Meclisler, Cepheler, İcazeti Yıkıttığımız Yerde Hayat Bulur*
- 43... *"Emir Verdim mi Kan Gövdeyi Götürecek!"*
- 46... *Polis Zorda; Demagoji Malzemesi Bulamıyor*
- 47... *Levent Kırca, Oya Başar, 104 ve 'Olacak O Kadar' Değil...*
- 48... *Celalettin Ali Güler'i Bir Yoldaşı Anlatıyor*
- 49... *Kahramanlar Ölmez*
- 50... *AKP Usulü Adalet*

AKP, (Adalet ve kalkınma) politikaları değil Faşizmi uyguluyor!

Türkiye, AKP iktidarı altında da zam ve zulümü yaşıyor. AKP iktidarı altında koşar adım ABD saldırganlığının ortağı oluyor. AKP iktidarıyla ekonomide, demokratikleşme alanında kısmi de olsa "iyileşmeler" bekleyenler, kısa sürede hayal kırıklığına uğradılar. Geçmişin veciz sloganlarından biri şöyleydi: "Zam, zulüm, işkence; işte faşizm!" Böyle bakıldığında sloganı "işte faşizm, işte AKP!" diye sürdürebilirsiniz. Yaklaşık üç aylık iktidarın özeti şudur: **AKP Genelkurmay politikalarını uyguluyor. AKP faşizmi uyguluyor.** AKP, kısa süre önce kurulmuş bir partiydi, yasaklarla boğuşan bir partiydi, başkanı yasaklıydı; başta islamcı çevreler olmak üzere, çeşitli kesimlerin beklentisi, AKP'nin güçsüz de olsa bir "demokrasi" rüzgarı estirmesiydi. Ama AKP'nin ne böyle bir gücü, ne de böyle bir politikası vardı. Üç ayda görülen budur.

Peki öyleyse, AKP'nin "politikası" nedir? AKP'nin şekillenmiş bir ideolojisi de, politikası da yoktur. AKP "biz islamcı parti değiliz" derken doğru söylüyordu. Ama eksiği vardı; "biz hiç bir şey değiliz" demeleri en doğrusudur. **AKP, Koltuk Partisi'dir.** Kuruluşunun temelinde bu vardır: Refah Partisi içindeyken "bize bu halimizle iktidarı vermeyecekler, değişmemiz lazım" diyenlerin kurduğu bir partidir. AKP bu temelde oluşmuş bir "koalisyon"dur aynı zamanda. Değişik düzen partilerinde olup da orada "ikbal" görmeyen her görüşten burjuva politikacıların, iktidar nimetlerinden yararlanmak isteyen tarikatların koalisyonu olarak kurulmuştur. Bu nedenle MHP'lisi, MSP'lisi, DYP'lisi, ANAP'lisi, CHP'lisi hepsi yeralmıştır AKP'de. Kuruluşunun temelinde "koltuğu elde etme" amacı olan AKP'nin, iktidarı sürdürmesinin temelinde de "koltuğu koruma" vardır. Doğal olanı da budur. Dün, iktidarı alabilmek için her kılığa girenler, bugün iktidarda kalmayı sürdürmek için de kılıktan kılığa girmeye devam ediyorlar.

Düzen içinde iktidar koltuğunda oturmak, düzeni, yani faşizmi, yani emperyalizme ekonomik, askeri bağımlılığı, yani IMF programlarını sürdürmek demektir. AKP'nin yaptığı da budur. AKP kadroları, genel olarak emperyalizmin politikalarını ve faşist politikaları yüksünmeden sürdürebilecek politikacılar zaten. İçlerinde bu konuda tecrübeleri de vardır. AKP hükümeti oluşturulurken işte bu "tecrübeler" esas alınmıştır. Abdülkadir Aksu'nun, Cemil Çiçek'in, Yaşar Yakış'ın, yani "devlet politikaları" açısından kilit bakanlıklara atanması, AKP-MGK pazarlıklarının sonucudur. Evet, AKP hükümeti, bir bölümü kamuoyuna da yansıyan böyle bir pazarlıkla kurulmuştur. Bu pazarlığın unsurları, Cemil Çiçek nezdinde açığa çıkıyor.

Cemil Çiçek'in Korkut Eken'le yakın ilişkisi, halkın fazla bilgisi dahilinde değildi belki, ama MGK'nın bilgisi dahilindeydi. Abdülkadir Aksu

ise, infazlarıyla, Susurluk icraatlarının en yoğun olduğu dönemlerde görev almasıyla tanınıyordu. Bu isimler, AKP'nin Genelkurmay'ın güvenini kazanmak için yaptığı atamalarıdır. Devletin "kilit" bakanlıkları Susurlukçuların dışında kimseye teslim edilemezdi. Bu şekillenmenin sonucudur ki, bugün AKP iktidarında Amerikancılıktan F tiplerindeki zulme, Kürt sorunundan ekonomiye; Susurluk politikaları yürürlüktedir.

AKP ile Genelkurmay arasında, mesela Kıbrıs konusunda çıkan "çelişki", mesela türban konusundaki sürtüşmeler, AKP'nin faşizmin uygulayıcısı olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Düzen güçleri arasında çok çeşitli konularda farklılıklar, çelişkiler olabilir, bundan sonra da olacaktır, ama bunlar sistemin asli niteliği açısından belirleyicilik arzetmezler. Bugün ise, AKP'nin bu "çelişkilerle" ziyadesiyle ihtiyacı vardır. Düzen içinde üstlendiği mevcut rolü gizlemek için muhtaçtır bunlara. Tayyip Erdoğan'ın zaman zaman adeta bir "muhalafet partisi lideri" gibi konuşmaya devam etmesi de, Tayyip Erdoğan'ın "demokratlığı"nın değil, bu ihtiyacın sonucudur. AKP, her şeyden önce "mücadeleci" bir parti değildir, tersine "icazetçi" bir partidir. Kuruldukları günden bu yana, yaptıkları tüm belirleyici açıklamalar ve uygulamalar, Genelkurmay'a, ABD'ye, IMF'ye, AB'ye "güven vermeyi", onların gözünde onaylanmayı amaçlamıştır. Bunun dışındaki sözleri, "oy avcılığına" yönelik olup, siyasi açıdan bir önem taşımazlar. AKP, kendi oy tabanının düzen içinde kabul edilebilir talepleri için bile mücadele verebilecek bir parti değildir. Bu tesbitimizle çelişki gibi görünebilecek olan Tayyip Erdoğan'ın "mücadeleci üslubu", baskı düzenine değil, tribünlere yöneliktir.

AKP'nin "müslüman, demokrat" bir damarı görünmedi bugüne kadar; ama faşist damarı tüm çıplaklığıyla açıkta. Hapishanelerde 97 ölümle devrildikleri zulüm

AKP'nin şekillenmiş bir ideolojisi de, politikası da yoktur. AKP, Koltuk Partisi'dir. Kuruluşunun temelinde bu vardır:

AKP'nin iktidarı sürdürmesinin temelinde de "koltuğu koruma" vardır. Dün, iktidarı alabilmek için her kılığa girenler, bugün iktidarda kalmayı sürdürmek için de kılıktan kılığa girmeye devam ediyorlar.

Düzen içinde iktidar koltuğunda oturmak, düzeni, yani faşizmi, yani emperyalizme ekonomik, askeri bağımlılığı, yani IMF programlarını sürdürmek demektir. AKP'nin yaptığı da budur.

politikasını sürdürüyorlar; onların iktidarında sayı 104'e çıktı. Ve AKP iktidarı, bu rakamı telaffuz bile etmiyor, sanki yok böyle bir şey. AKP iktidarı, Kürt halkına karşı baskıyı, terörü aralıksız sürdürüyor; "bu sorunu yok sayarsanız, yok olur" kafasıyla oligarşinin onlarca yıllık asimilasyon ve imha politikasının sürdürücülüğünü üstleniyor. "Herkes hak ve özgürlükleriyle yaşayacak" demişlerdi, direnme hakkını yokeden yasalar çıkarıyorlar. Hak ve özgürlük alanında durum buyken, ekonomi alanında da farklı değil. IMF'yi bile şaşırtan bir özelleştirmecilik hevesindeler. IMF'nin istediğinin de üstünde "faiz dışı fazla" ayırmakla övünüyorlar. Tabii bunlar, halkın yoksullaştırılması, işsizliğe mahkum edilmesi pahasına gerçekleşiyor. Mazot fiyatlarını indireceğiz demişlerdi köylüye, iki günde bir yeni zam bindiriliyor mazota. Emekliyi kandırıyor, esnafı oy alıyor, işçiye, memura bir şey yok.

En çok sözünü ettikleri şeylerden biri de "katılımcılık"tı; işçiye, köylüye bir yana bırakın, oy tabanlarının dayanak noktalarından biri olan esnafı bile kaale almıyorlar. Halkla ne ilgisi var bu partinin? TESK, "sadece TÜSIAD'ı ve MÜSIAD'ı dinliyorlar" diye yakınıyor. Demokrasi dedikleri şey özünde "egemenlerin katılımcılığı"dır. Buna uygun davranıyorlar. TÜSIAD patronlarıyla, emperyalist tekellerin temsilcileriyle, yöneticileriyle sürekli "görüş alış veriş"i" içindeler. Demokrasi deyince, modelleri Amerika'dır. Sadece "demokrasi"de değil, hemen her konuda **Amerikan hayranlığı**, AKP'nin karakteristik özelliklerinden biridir. Laiklik konusundaki örnekleri Amerika'dır. Parti yapılarını şekillendirirken bile Amerikan partilerini örnek almışlardır. Tayyip Erdoğan'ın çocuklarını Amerika'da okutması tesadüfi değildir. Yaşar Yakış'ın "Kuzey cephesini imkansız hale getirmeme" kaygısı, Abdullah Gül'ün burjuva basının deyişiyle "Bush gibi" konuşması, Amerikancılığın dışı yansıyan yanlarıdır.

Sahte dindarlık, ABD hayranlığı, Osmanlı hayranlığı, ortaya çıkan işte böyle bir ucubedir. Tayyip Erdoğan'ın kurmayları tarafından düzenlenen Davos'taki "Türk gecesi" bu ucubenin simgesi gibidir. Ama bu sadece "sosyal, kültürel" bir ucube olmakla kalmıyor. Bu ucube, katlediyor. Bu ucube, Türkiye'yi Amerikan saldırısına ortak ediyor. Bu ucube, yoksullaştırıyor. Bu ucube soygunu sürdürüyor. Bu ucube, IMF'nin, Genelkurmay'ın talimatları altında açık ve zulmü büyütüyor. Amerikancılığın ve faşizmin haldeki temsilcisi ve sürdürücüsü AKP'dir. Açlığa ve zulme karşı çıkanların, ekmek, adalet, demokrasi, bağımsızlık isteyenlerin faşizmi uygulayan bir iktidarla çatışmaktan başka yolu yoktur.

Türkiye Yönetimi Savaşın İçinde Amerika'nın Yedeğinde

✓ Irak halkını katlederek, katliam sonrası “kurulacak masada oturma” politikası KARRAR haline getirilmiş ve uygulanmaktadır.

✓ AKP, Genelkurmay ve TUSİAD, bu kararın savunucusu ve uygulayıcılarıdır. Aralarında bu konuda bir çelişki yoktur.

✓ ABD saldırganlığına karşı tavırlarını iletmek için hükümet üyeleriyle yapılan görüşmelerde, en güler yüzlü halleriyle “biz de savaşa karşıyız, barış için çalışıyoruz” diyen sahtekarlık, katliam ortaklığının hazırlığını yapıyor.

✓ Askeri konvoyların harekete geçtiği, ABD'lilerin cirit attığı yerde, halkın da daha güçlü bir biçimde harekete geçmesi zorunludur!

✓ Irak halkının katledilmesinden Türkiye halkı sorumlu olmayacak diyorsak, harekete geçmek zorundayız!

✓ Irak'a saldırıya karşı çıkmak için, ABD ve ülkemizdeki Amerikan işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz!

30 Ocak'ta Türkiye'nin yollarına askeri konvoylar döküldü. Genelkurmay hemen aynı gün bir açıklama yaparak “2. Ordu Bölgesi'ne sevkiyat yapıldığını, bunun savaşın yaklaştığı, Türkiye'nin savaşın içinde yeraldığı gibi değerlendirilmemesi gerektiğini” buyurdu.

Tabii, bir tek “akıllı” onlar. Bütün halk, kör, sağır ve aptal. AKP ve Genelkurmay, ABD'nin hemen tüm isteklerini bir biçimde kabul ettikleri halde, hala halkın karşısında “savaşa karşı” görünümünü sürdürmeye çalışıyorlar.

Oysa ABD'yle pazarlıklar ve planlama, büyük ölçüde tamamlanmış durumda.

- Üsler, limanlar ve havaalanlarında “ABD incelemele-ri”nin bitmesinin ardından “inşaat” aşamasına geçiliyor.

- Türkiye'den “gelip geçecek” ABD birliklerine, Ha-

bur'dan başlayan bir “koridor” verilmesi benimsendi. ABD kuvvetlerinin, Irak silahlı kuvvetleriyle karşılaşana kadar, bu koridorda ilerleyeceği belirtildi.

Bu mu “savaşın dışında” olmak?

Halen kanlı postallarıyla veya makosen ayakkabıları topraklarımızı kirleten kaç bin Amerikalı olduğunu kimse bilmiyor. Ama ABD'nin Irak'a yönelik istihbari, askeri tüm faaliyetlerini ülkemiz üzerinden yürüttüğü bir sır değil.

Topraklarımız ABD'nin saldırı karargahı yapılmış durumda.

ABD Başkanı Bush'un “Türkiye ile askeri görüşmelerden memnunuz” demesi, (Bush'un Gül'e mektubundan), Davos'ta ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell ile görüşen Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül'ün görüşme sonrası “Irak'ın bölgede tehlike yaratmaması konusunu görüştük. Olumlu bir görüşme oldu. ABD, Türkiye'nin Ortadoğu'daki girişimlerini memnuniyetle karşılamaktadır” demesi, bu ortaklığın ifadesinden başka ne anlam taşır!

Bütün bunlar ortadayken, iktidarın ABD saldırısına katılma niyeti var mı, yok mu diye tartışmak, aldatmacadır. Türkiye ABD saldırganlığına yedeklenmiştir. Artık Irak'ta dökülecek kandan AKP ve Genelkurmay da sorumludur.

**İstanbul Deklarasyonu “Barış”cılığın Değil;
Amerikan İşbirlikçiliğinin Belgesidir**

Türkiye, İran, Mısır, Suriye, Ürdün ve Suudi Arabistan'ın Dışişleri Bakanlarının 23 Ocak'ta İstanbul'da yaptıkları toplantı sonucunda hazırlanan İstanbul Deklarasyonunun hazırlanışı sırasındaki tartışmalar bu işbirlikçi-

liği tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

Açıklanan ortak metin, Irak'a ABD karşısında diz çökme çağrısı yapan bir metindir. Irak'ı ABD imparatorluğu karşısında diz çöktürerek "savaşı önleme" manevrası sergilenmiştir kabaca.

Metne "silah denetçilerinin tarafsız davranması, kısırtıcı hareketlerden kaçınması, denetimlerin uzatılması, ABD'nin gerilim yaratan politikalarından vazgeçmesi"nin de eklenmesi önerileri, tam bir Amerikan uşaklığı içindeki Türkiye yönetimi tarafından reddedilmiştir.

Bu konularda Bush ne diyorsa, TC. Dışişleri Bakanlığı da aynı şeyleri söylemiştir.

Abdullah Gül, ABD'nin Avukatı mı?

Başbakan Gül'ün Davos'ta yaptığı açıklamayı burjuva basın bile, "Gül, Bush gibi" başlıklarıyla yansıttı. Çünkü Gül de, aynı Bush gibi, Saddam'ı suçluyor ve sadece ona çağrı yapıyor.

İstanbul Deklarasyonu'nun tartışılması sırasında Arap ülkelerinin "barışçı çözüm için ABD'ye de çağrı yapılması" önerisine verilen cevap şu oldu: "ABD zaten barışçı çözüm için çaba harcıyor"!

İstanbul toplantısının açış konuşmasında da şöyle diyordu Gül: "Son 10-15 yılda hatayı Irak liderliği yaptı. En büyük sorumluluk Irak'a aittir" dedi. **Konuşan kim? Bush mu Gül mü?**

"Barış ile savaş arasındaki yol ayrımında Irak liderliğinin büyük sorumluluğunu hatırlatmak isterim" diyen Tayyip Erdoğan da aynı telden çalıyor. Kraldan daha kralcı davranan AKP yönetimi mi "savaşa karşı"?

Davos'ta da aynı üslubu devam ettiriyordu Başbakan: "Oyun oynamanın zamanı değil. Saddam bu savaşı önleyebilir." Bu cümleyi araştırın, Bush'un konuşmalarında olduğunu göreceksiniz.

ABD İstiyor, Türkiye NATO'ya Başvuruyor

Hatırlanacağı gibi, BM'de saldırısını meşrulaştırmakta zorluk çeken ABD, saldırısına meşruluk kaynağı bulmak için "Irak savaşına ilişkin askeri hazırlık yapılması" talebiyle NATO'yu devreye sokmak istemiş, ancak bu talebi reddedilmişti. Bunun üzerine NATO'yu devreye sokma görevini Türkiye oligarşisi üstlendi. Türkiye'nin "korunma desteği için NATO'ya başvurduğu" açıklandı. Bu başvurunun gündeme geldiği günlerde ise, bir NATO heyeti Eskişehir'de üs incelemesi yapıyordu.

Topraklarımız ne halde bakın; her yerinde ABD heyetleri, NATO heyetleri, askeri birlikleri gezip tozuyor. **Ve işbaşındaki hükümetle, bu ülkenin sınırlarını korumakla görevli Türk Silahlı Kuvvetleri ise, hala halkı aldatmakla meşgull**

Dolar karşılığında katliamcılık kabul edilmiştir; bunun lamı-cimi yoktur!

AKP iktidarı, doğrudan ABD Hazine Bakanlığı'yla görüşüyor. Ne görüştüğü belli. Abdullah Gül; "Savaştan görülecek zarar konusunda Amerika ile 'esnek destek' konusunda anlaştık" açıklamasını yaptı.

AKP'nin zaman zaman yaptığı "insan hayatı üzerine pazarlık olmaz" türü hümanistliklerinin, müslüman demokratlıklarının sahteliği karşımızda işte yine. ABD saldırganlığına karşı tavırlarını iletmek için çeşitli demokratik örgütlerin hükümet üyeleriyle yaptıkları görüşmelerde, en güler yüzlü halleriyle "biz de savaşa karşıyız, barış için çalışıyoruz" diyen sahtekarlık, katliam ortaklığının hazırlığını yapıyor.

Aynı sahtekarlık, savaş fırsat sayıp, baskıları, yasakları, gözaltı ve tutuklamaları yaygınlaştırmaya, "terör demagojisi"ni kullanmaya çalışıyor.

Aynı sahtekarlık, 57. hükümete rahmet okutacak "kurtarma operasyonları" yapıp hortumcuları ihya ediyor.

AKP ve Genelkurmay, iki şeyde kesin anlaşmış durumdadırlar: Bir; Amerikan uşaklığı karşılığında IMF'den ve ABD hazinesinden mümkün olduğunca çok dolar kopartılacaktır. İki; "savaş ortamı" bahanesiyle içte halkın muhalefeti törpülenirken, Kuzey Irak'ta önemli bir gücü bulunan Kürt milliyetçi hareketine imha saldırısı yapılacaktır. ABD'yle halen süren görüşmelerin içeriği de budur. Bunun ötesindeki tüm manevralar, açıklamalar, halkı aldatmaya yöneliktir.

Baykal tarzı muhalefet: Aman Amerika'yı küstürmeyelim!

Bu ülkede "parlamento içi muhalefet" var mı? Evet, orada "ana muhalefet partisi" sıfatını taşıyan CHP diye bir parti vardı, ama... Ama sesi soluğu çıkarmıyor. Çünkü o, ABD ülkemizi "savaş karargahına" çevirirken "laikliği korumak"la meşgul. Çünkü o, savaş konusunda da Genelkurmay'cı! Genelkurmay ne derse onu savunur esas olarak.

Son günlerde, ya Avrupa'ya paralel olarak, veya tabanının baskısıyla ibresini kısmen "savaş karşıtlığına" yönelten Baykal; karşı çıkarken bile, sözlerini "Stratejik ortağımızı sıkıntıya sokmayalım, onu küstürmeyelim..." diye bitiriyor.

Al başına çal stratejik ortağın! O stratejik ortağınla birlikte sen de lanetleniyorsun her gün!

BM Raporunda kanıt yok yorum var

Amerikan saldırganlığı daha açık

BM raporu zerrece kanıttan yoksun, Amerikan saldırganlığına çanak tutan bir paçavradan ibarettir.

ABD saldırganlığı ve işbirlikçileri bugün çok daha net; ABD Irak üzerindeki petrol hesaplarını daha açıkça ifade ederken, Avrupa'daki Amerikancı cephe, dünya halklarının terörist ilan ettiği ABD'yi "özgürlüklerin koruyucusu" ilan etti.

Amerika tehditle, şantajla, rüşvetle, çıkar işbirliği yaparak "muhalif" devletleri "ikna" edebilir; Ancak halkları ikna edemeyeceği kesindir ve bugün ektiği tohumları yarın biçmesi kaçınılmazdır.

BM Silah Denetim Komisyonu'nun (UNMOVIC) ve Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'nun (IAEA) 60 günlük denetim sonunda hazırladıkları rapor açıklandı. UNMOVIC Başkanı Hans Blix ve IAEA Başkanı Muhammed El Baradei tarafından ayrı ayrı hazırlanan raporları Amerika kendi çıkarına geldiği gibi yorumlamakta gecikmedi. Çünkü rapor tam da buna uygundu. Her iki rapor da **somut bir şey bulamadıklarını** açık olarak belirtmelerine, hatta Baradei ısrarla yeniden açıklama yaparak Irak'ın BM kararını somut olarak ihlal ettiğine ilişkin delil yok demesine rağmen, Blix'in raporundaki kimi muğlak ve tamamen niyete, yoruma bağlı ifadeler Amerika'ya (istediği düzeyde olmasa da) saldırganlığını artırması için zemin verdi.

Blix'in 'Ben Amerikancıyım' ifadeleri

Blix, Irak'ın "saydam" bir işbirliğine yanaşmadığını söylüyor. Ne demek "saydamlık"? Saraylar, camiler, evler her köşe bucağı mafya yöntemleri kullanarak aramış hala işbirliği yapmadığından söz ediyor. "Irak yeterince işbirliği yapmıyor" ifadeleri ABD kaynaklı ve bütün Amerikancıların dilindeki bahane. Bu sözü kimden duyuyorsanız, bilin ki o Amerikancıdır.

ABD işbirlikçisi Abdullah Gül, Tayyip Erdoğan da ellerine tutuşturulmuş kağıttan okur gibi aynı ifadeleri kullanmadı mı?

Blix'in öteki suçlamaları da, bu Amerikancılık üzerine oturuyor ve ABD'ye malzeme sunuyor.

Denetimlerin başında "tarafsız" hava vererek dünya kamuoyuna karşı inandırıcılık kazanmaya çalışan Blix'in rolü böylece netleşiyor. O, BM'nin son on yıldaki misyonuna uygun bir Amerikancı; ABD'yi onaylamak, saldırganlığını meşrulaştırmak.

Raporun en geneli şu mantık üzerine oturuyor; suçlayan iddiasını ispatlayamıyor, suçlanana suçsuz olduğunu ispatla deniliyor. Emperyalist hukuk, bilinen, bugüne kadar geçerli bütün hukuk kurallarını Amerikan imparatorluğunun çıkarları için ayaklar altına alıyor.

ABD Saldırganlığı Artık Daha Açık

Amerika'nın bütün gerekçeleri çöktü. Şimdi gerçek yüzler daha açık olarak halkların gözü önündedir. Beyaz Saray'dan daha BM raporu okunurken yapılan açıklamalar, Bush'un "ulusa sesleniş" konuşması ve Colin Powell'in açıklamaları çıplak hale gelen gerçeğin itiraflarıdır.

Blix raporu okumayı bitirmeden Amerika konuştu. Beyaz Saray Sözcüsü Ari Fleischer, "*ABD, Blix'in raporunu tek bir şeyi görmek üzere okuyacak. Irak BM kararlarına uyuyor mu, ya da uymuyor mu? Eğer yanıt sadece kısmen evet ise, o zaman bizim için yanıt hayırdır*" dedi.

Türkçesi; benim saldırıma hizmet edecek mi etmeyecek mi, ben buna bakarım. Ancak ABD saldırganlığının açıkça ilan edilmesi bununla bitmedi.

Bush, Irak'ın El Kaide ile işbirliği yaptığından tutun da, denetçileri aşağıladığına (Denetçilerin bütün Irak halkını aşağılamasını dünya biliyor.) kadar sıraladı ve denetçilerinin kendine sunduğu demagoji ve yalan malzemelerini ni tepe tepe kullanarak bütün dünyaya tehditler yağdırdı.

"*Avrupalı müttefiklerine rağmen*" Irak'ı işgal edebileceklerini açıkça ifade eden Bush, işgali Amerikan halkının özgürlük ve güvenliğini savunmak için yapacağı yalanını uydurdu. Dünyayı tehdit ettiğini, ele geçirmeye çalıştığını kendi halkı bile söylerken, Saddam Ortadoğu'yu tehdit ediyor, ele geçirmeye çalış-

yor diyen Bush, Kuzey Kore'yi "izolasyona uğratmayı planladıklarını" da açıkça ifade etti.

Muhalef güçlerin dünyada Amerika tarafından, ülkemizde oligarşi tarafından izolasyona tabi tutmasının emperyalist politika olduğunu, F tiplerinin de bunun bir parçası olduğunu bu sayfalarda yazdığımızda belki kimileri anlamamıştı; işte Bush kendisi ifade ediyor.

"Irak'ı işgal Edersek Petrolü İşletiriz"

Colin Powell ABD medyasına yaptığı açıklamada açık olarak ifade etti bu sözleri.

*"Irak'ı işgal edersek, bu, Irak halkının yararına olacaktır ve petrolü de Irak halkının menfaatine idare edilecektir. Irak petrolünü nasıl işleteceğiz? Çeşitli örnekler üzerinde çalışıyoruz. Ancak sizi temin ederim, **Amerikan idaresindeki petrol Irak halkının yararı için kullanılacaktır. Bu, işgal kuvvetinin yasal yükümlülüğü olacaktır.**"* (24 Ocak Radikal)

Milyonlarcasını katletmeye hazırlanmış Irak halkını düşünme yalanını atın bir kenara, geriye ne kalıyor; **"İşgal... Irak'ın petrolünü yönetmek"**

Asıl gerekçeler bizzat işgalcinin dilinden ifade ediliyor. Daha bugünden petrolün nasıl Amerikan depolarına akıtılacağını hesaplarının yapıldığı açıklanıyor. (Nihai hedefin tüm bölgenin, bütün kontrol altına alınmamış dünyanın öteki bölgelerinin ele geçirilmesi, amacın dünya imparatorluğu olduğunu da kendileri 'ulusal güvenlik belgesi'nde açıklamışlardı.) Bu çiplak gerçeklerin ötesindeki her şey yalandan ibarettir.

Amerika dünya halklarına satış ilan etmiştir. Şimdiki hedef Irak, ama onunla bitmeyecektir. ABD yalanlarla, rüşvetle, tehditle, şantajla şu ya da bu Avrupa ülke-

sini, bölge ülkelerini "ikna" edebilirler, ama bugün artık daha açık hale gelen Amerikan saldırganlığının bütün dünya bilincine varmıştı bu süreçte ve halkları ikna edemez. ABD'nin bugün ektiği Amerikan karşıtı tohumları söküp atabilmesi mümkün değildir.

Avrupa'daki Amerikancı Cephe

Aralarında İngiltere, İtalya, Portekiz ve İspanya'nın da bulunduğu 8 AB üyesi ülke *"Amerika'nın arkasında yeralalım. ABD Avrupa'yı Nazizmden ve komünizmden kurtarmıştır. Özgürlüklerin koruyucusudur"* bildirisi yayınladı. Bu elbette ABD'nin Avrupa cephesine bir darbesi, emperyalistler arası çelişkinin bir tezahürü, İngiltere öncülüğündeki Avrupa'daki Amerikancı cephenin ilk net çıkışı olarak safların şekillenme adımlarının atılmaya başlandığının belgesi, ama biz bu noktaları başka bir yazıya bırakarak, bildirideki kocaman yalanlara değinmek istiyoruz.

Avrupa'yı, hatta tüm dünyayı **Nazilerden kurtaran**, milyonlarca insanını feda eden Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği olduğu bütün tarihi belgelerde kocaman harflerle yazılıdır. Ve bunu bilmeyen de yoktur. Keza Nazilerle işbirliği yapan, işsiz kalan Nazilere CIA'da iş veren de ABD'den başkası değildir. Bunu da dünya bilir. "Kurtardı" dediği komünizmin bugün Avrupa topraklarında olmayışı ise Avrupa halkları açısından sevinilecek değil, ancak acısı bugün daha fazla anlaşılan bir eksikliktir. Bildiriyi yazanlar tekellerin devleti olunca elbette halkların acısı onları ilgilendirmiyor.

ABD'nin özgürlüklerin güvenesi olduğu yalanına ise hiç girmiyoruz, çünkü 11 Eylül'den bu yana dünyaya bakan, bu bildiriyi yazanın yüzüne okkalı bir küfür savurur sadece.

Halkın iradesine karşı Genelkurmay iradesi

Kara Kuvvetleri Komutanı Org.Aytaç Yalman, Tayyip Erdoğan'ın Denktaş ve Klerides'i eleştirdiği açıklamasının hemen ardından Kıbrıs'a giderek *'Denktaş'ın arkasında'* olduklarını açıkladı.

General Yalman'ın, Denktaş'a hitaben söylediği *"Türk Silahlı Kuvvetleri adına hayranlık duygularımızı belirtmek isterim"* sözleri, Kıbrıs halkının düşüncelerinin, iradesinin kendileri için hiçbir değer taşımadığının da ilanıydı adeta. Despotluk ve işgalcilik, bundan daha açık nasıl ifade edilebilir acaba?

Davos'ta Türk gecesi!

Türbanlı ve sırma işlemeli mantolu iki kadının üzerindeydi kameralar. Sonra onların kocalarına döndü. Hemen ardından "Dünya güzeli"ni ve podyuma çıkan mankenleri gösterdi bu kez. Ne ararsanız vardı burda, içkiler şu köşedeydi, bu köşede ise semazenleri izleyebildiniz... İkiyüzlülüğün, kozmopolitizmin, kafa karışıklığının, kendini emperyalistlere beğendirmeye çalışan aşağılık kompleksinin ve Osmanlı hayranlığının gecesi... Türbanlı ve kürklere bürünmüş hanımları yanında tek eksik kendilerinin de incili bir kaftan giymemiş olmalarıydı. Bir dahaki Davos zirvesinde onu da yaparlar inşallah!

ABD'ye karşı ayakta'yız!

Amerikan saldırganlığına karşı dünyanın dört bir yanında olduğu gibi ülkemizde de protesto eylemleri yaygın olarak sürüyor.

23 OCAK: DISK Habur Sınır Kapısı'nda ve İstanbul Saraçhane'de, Genel-İş İzmir 5 No'lu şube üyeleri Karşıyaka Parkı'nda, Menemen'de, Mazlum-Der Çırağan Sarayı önünde, Adana Savaş Karşıtları Platformu, Aydın Savaş Karşıtları Platformu, İzmir Buca Savaş Karşıtları Platform ve Samsun Savaş Karşıtları Platformu yaptıkları çeşitli eylemlerle Amerikan saldırganlığına karşı çıktılar.

24 OCAK: Mersin'de Emek Platformu'nun topladığı imzalar 300 kişinin katıldığı bir eylemle TBMM'ye gönderildi. **Malatya'da** toplanan 30 bin imza Malatya Savaş Karşıtları Platformu'nca TBMM'ye gönderildi.

IHD'nin 'Ankara'dan Incirlik'e Barış Treni'ni **Adana'da** parti ve sendikalardan 500 kişi "İncirlik Üssü Kapatılsın" pankartıyla karşıladı. Incirlik Üssü'ne 1 km uzaklıkta yapılan eylemde de "İncirlik Üssü Kapatılsın" sloganları atıldı.

Eğitim-Sen İstanbul 4 No'lu Şube üyeleri Gaziosmanpaşa'da, İzmir Meslek Odaları Platformu Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde yaptıkları eylemlerle saldırıya karşı olduklarını açıkladılar.

Çeşitli sendika, parti yöneticileri ile aydınlar tarafından imzalanan Barış Beyannamesi TBMM Başkanı Bülent Arınç'a teslim edildi. Mülkiyeliler Birliği düzenlediği paneller, Sivas Emek Platformu topladığı 35 bin imzayı meclise göndererek Türkiye'nin saldırının içinde olmasına karşı çıktılar.

25 OCAK: Mersin'de emek platformu tarafından

Beyazıt... Üsler kapatılsın tecrit kaldırılsın

'İrak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu' tarafından 26 Ocak'ta İstanbul Beyazıt Meydanı'nda düzenlenen mitinge 10 bini aşkın kişi katıldı. Saraçhane Parkı'ndan meydana kadar yürüyen kitle yol boyunca Amerikan karşıtları sloganları yanı sıra, üslerin kapatılmasını isteyen sloganlar haykırdı. Yaklaşık 700 kişiden oluşan Haklar ve Özgürlükler Cephesi korteji "Üsler Kapatılsın, Tecrit Kaldırılsın" pankartları ile eyleme katılırken, DEHAP'lılar Öcalan'ın tecriti-

nin kaldırılmasını isteyen sloganlar attılar. İslamcı grupların toplam kitlesi 800 civarında iken, Özgür-Der 'Emperyalist Savaş, İşgale, Sömürüye Karşı Küresel İntifada' pankartı taşıdı.

Alanda yapılan konuşmalarda saldırıya karşı çıkılırken, polis ÖDP'lilere saldırı girişiminde bulundu. Kızılbantlı TAYAD'lıların kortejin önünde yer aldığı Haklar ve Özgürlükler Cephesi taşıdığı Irak bayrakları ile "biz ezilen halklarız" mesajı verdi.

Katılanlardan izlenimler...

"Eylemin ciddiyetini taşımayanlar da vardı. Örnek; pet şişelere kum doldurup sallayan, ağızlarında maçlarda öttürülen borazanlarla gürültü yapan ve yürüyüşü, sloganları karikatürize eden bir grup vardı. Pankartlarında "İrak'a gireceksek kapıdan girelim, Ayaklarımızı paspasa silelim" yazanların ne kadar ciddiyeti olabilir. Eyleme değil de haşarılık yapmaya gelmiş gibilerdi. Bunu da kattık 'çok renkliliğin' arasına..."

"İslamcı ve sol grupların biraraya gelişi bir olumluluktu."

"Koordinasyonlar, platformlar adına her yerde hep onlar sözcülük yapıyor ama işçi ve memur sendikaları neredeyse alanda yok gibiydi."

"Sanki sözkonusu olan Amerikan saldırganlığı değil de, ortada bir savaş varmış gibi yine 'savaş hayır' sloganları atıldı. Ezilen çelişkisini görmemekte ısrar eden 'müslüman halklar kardeşdir' sloganı da ayrı bir ideolojik çarpıklığın ifadesi olarak alanda atılan sloganlardan biriydi."

İzmir'de Öfke

26 Ocak'ta İzmir Savaş Karşıtı Platformu tarafından düzenlenen mitinge binlerce kişi katıldı. Üç koldon Cumhuriyet Meydanı'na yürüyen kitle "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Irak Halkı Yalnız Değildir" sloganları attı. Platform sözcüsü Alim Murathan, saldırıyı ancak halkların durdurabileceğini belirtirken, konuşmasında tecrite de değinerek, tecrite derhal son verilmesi çağrısında bulundu.

Aynı gün Çeşme'de de 300 kişi yürüyüşle ABD saldırganlığını protesto etti.

düzenlenen ve 86 kurumun katıldığı mitingte 20 bin kişi üslerin kapatılmasını, Mersin limanının kullandırılmamasını istedi. TAYAD'lılar eyleme "Üsler Kapatılsın" pankartı ile katılırken, eylemde "Üsler Kapatılsın, Açlığa Savaşa Hücrelere Hayır, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Halkız Haklıyız Kazanacağız, ABD Ülkemizden Defol" sloganları atıldı.

Yalova'da 500 kişi "Kahrolsun ABD emperyalizmi" sloganıyla, **Sinop'ta** 5 bin kişi Amerikan saldırganlığına karşı yürüdü.

Ankara Savaş Karşıtı Platformu Kızılay'da 'Barış zinciri' oluşturarak "Savaş hükümeti istemiyoruz", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" pankartları açtı.

Ankara Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 91 öğretim üyesi yayınladıkları bildiri ile saldırıya karşı çıktılar.

"YÜZler Meclisi" adıyla biraraya gelen çeşitli mesleklerden 'seçilmişler', Lütfi Kırdar Sergi Sarayı'nda savaşa karşı çıktıklarını duyurdu. Toplantı öncesi sinema sanatçıları Taksim'e yürürken, toplantı öncesi salon önünde referandum sandığı kuran

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi üyelerine polis saldırdı. **Elazığ** EMEP İl Örgütü de PTT Meydanı'nda savaşa ilgili referandum yaptı.

Aralarında Hak-Der ve Malatya Gençlik Derneği'nin de bulunduğu **Malatya** Savaş Karşıtı Platformun düzenlediği mitinge katılan 1500 kişi Amerika'yı protesto etti. Haklar ve Özgürlükler Cephesi eyleme 200 kişi ile katıldı. Aynı gün platformun çağrısı ile üç gün boyunca bir dakikalık ışık söndürme eylemi başlatıldı.

Denizli Savaşa Hayır Platformu, Pamukkale tra-
vertenlerinde 'barış zinciri' oluşturdu.

Urfa Barış Platformu üyeleri düzenledikleri gösteriyle saldırıya karşı çıktı.

Edirne DEHAP teşkilatı düzenlediği eylemde 'Biji Aşiti' pankartı taşıdı.

Hakkari Yüksekova'da DEHAP ilçe binası önünde düzenlenen eyleme katılan 500 kişi Irak'a müdahaleye ve tecrite karşı çıktı. Eylemden iki gün sonra ise, Cumhuriyet Savcılığı, parti binası önünde toplanan kitleye balkondan 'Savaşa Hayır' diye ses-

Okmeydanı'nda Gösteri

28 Ocakta Okmeydanı Piyalepaşa Parkı'nda toplanan Okmeydanı Savaş Karşıtı Birlik, "Emperyalist Savaşa Hayır" imzalı pankart ile bir eylem gerçekleştirdi.

Aralarında Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de bulunduğu birlik üyesi 200 kişi "Amerika Irak'tan Elini Çek" ve "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganlarıyla mahalle içinde bir yürüyüş yaptı. Yürüyüş sonunda yapılan basın açıklamasında ise, Amerikan saldırganlığı protesto edilirken, tecritin kaldırılması istendi.

lenen DEHAP İlçe Sekreteri Resul Temel'in, "yasadışı örgüt üyeliğinden" yargılanmasını istedi. Temel tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

26 OCAK: Bursa Savaş Karşıtı Platformu'nun düzenlediği, ve 250 kişinin katıldığı eylemde Bursa Gençlik Derneği de "*Ortadoğu Ortadoğu Halkları-nındır*" ve "*Halklar Amerikan İmparatorluğuna Karşı Direnelim*" dövizleri taşıdı. Eylemde "*Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun*" sloganları atıldı.

Kars Emek Platformu'nun yaptığı eyleme katılan 450 kişi "*Katil ABD Hesap Verecek*" sloganları atarken, bir gün önce de açılan standlarda 'ABD Emperyalizmine Hayır' sloganıyla 5 bin imza toplandı.

Ankara'da BM binası önünde toplanan Emek Platformu üyeleri "*Katil ABD Ortadoğu'dan Defol*" sloganları ile gösteri yaptı. Ankara Savaş Karşıtı Platform ise Yüksel caddesinde meşalelerle bir gösteri yaptı.

Batman'da Barış Platformu tarafından Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan mitinge yaklaşık 4 bin kişi katıldı. **Muş'ta** KESK Şubeler Platformu'nca düzenlenen mitinge katılan 6 bin kişi saldırıya karşı çıktı. **Bingöl'de** de Emek Platformu ve KESK Şubeler Platformu'nun eylemine 3 bin kişi katıldı. **Der-sim'de** ise düzenlenen kitlesel açıklamaya katılan 500 kişi Amerika'yı protesto etti.

Sivas'taki mitinge katılan yaklaşık bin kişi Amerikan saldırganlığına karşı öfkeli sloganlar attı.

Bolu'da Emek Platformu tarafından düzenlenen mitingte emekçilere saldırıya karşı seslerini yükseltme çağrısı yapıldı.

Trabzon Savaş Karşıtı Platform'un mitinginde binlerce kişi Amerika'ya öfkelerini haykırdı.

Amasya Savaşa Hayır Platformu'nun düzenlediği ve 1500 kişinin katıldığı eylemde Amerikan karşıtı sloganlar atıldı.

Hatay Savaş Karşıtı Platformu'nun 10 bin kişinin katıldığı mitinginde 'Yankee Go Home' sloganları haykırıldı. Mitingte Grup Nidal Arapça türküler söyledi.

Tekirdağ Çorlu'da 2 bin kişinin katıldığı eylemde savaş açlık, ölüm demektir denildi.

Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde 3 bin kişi düzenlenen mitingte Amerika'ya karşı mücadele edelim denildi.

Kütahya'da binlerce kişinin katıldığı mitingte savaş çığırkanı TUSİAD protesto edildi.

İzmit'te oluşturulan Savaş Karşıtı Platform belediye önünden Anıt Park'a kadar yürüdü.

Ayrıca **Bursa'da**, **Mudanya** ve **İnegöl'de**, **Erzincan**, **Çanakkale**, **Antalya**, **Diyarbakır**, **Maraş**, **Giresun**, **Bartın**, **Manisa**, **İzmir-Ödemiş**, **Muğla-Milas**, **Denizli**, **Adıyaman**, **Nevşehir**, **Kırakkale**, **Uşak**, **Kırk-**

Beyazıt Mitingindeki Bildiriden...

"... Önce, şirketleriyle geldiler. Markalarıyla aklımızı çeldiler. Dolarlarıyla ruhumuzu satın almak istediler. IMF politikalarıyla yoksulluğa mahkum ettiler. Kültürleriyle yozlaştırdılar. F-tipi hapishaneleriyle tecrit ettiler. Şimdi de üniformaları, bayrakları, ölüm kusan silahları, kanlı postallarıyla utanmazca, arsızca, pervasızca Türkiye'ye yerleşmek istiyorlar!

Buna izin verecek miyiz? Hayır! İtiraz Ediyoruz!

Peki biz izin vermiyorsak, kim verebilir?

İçeride başka dışarıda başka konuşan hükümet mi?

Yüzde 90'ı savaşa karşı olan bu toprağın insanları, sormaz mı devleti oluşturan tüm kurumlara, bize sormadan nasıl karar alıyorsunuz diye?

Sormazlar mı, kimin toprağını kimin emrine tahsis ediyorsunuz diye?

... Biz BM Güvenlik Konseyi savaş kararı alsa bile bu savaşa İTİRAZ EDİYORUZ! Çünkü Güvenlik Konseyi'ndeki ülkelerin hiçbirisi adil değil ve hepsi de, Irak'ın elinde bulunduğunu iddia ettikleri nükleer silahlardan kat kat fazlasına sahip!

Dünya'yı kitle imha silahlarından kurtarmak mı istiyorsunuz? Adresiniz: ABD!

Uluslararası Hukuk'u ihlal eden yasa tanımaz bir devlet mi arıyorsunuz? Adresiniz: ABD!

Nükleer silahlarıyla, Yıldız Savaşları planları, gizli darbeleri, akıl almaz silah harcamalarıyla dünya barışını tehdit eden bir devlet mi dediniz? Adresiniz: ABD!

Saddam'ı yaratan ve İran-Irak savaşı boyunca ona kitle imha silahlarını satan kim? Gene ABD, gene ABD!

Amaç ne terörizmle savaştır, ne de Irak'ın demokratikleştirilmesi veya silahsızlandırılması. Amaç, bütün dünyayı ele geçirmektir. İTİRAZ EDİYORUZ!..

ABD'ye askeri üsler, limanlar, kara ve havayolları kullandırılmasın!

ABD ile yapılan tüm gizli anlaşmalar halka açıklansın ve iptal edilsin!

İsrail'le askeri işbirliğine ve silah ihalesi antlaşmalarına son verilsin!"

İzmir ve **Samsun'daki** eylemlere katılan binlerce kişi halkın ABD saldırısına karşı çıktığını ilan etti.

28 OCAK: Bursa Savaş Karşıtı Platform, düzenlediği meşaleli yürüyüş ile Amerika'yı protesto etti ve "Ortadoğu Halkı Yalnız Değildir" sloganları attı.

Balıkesir **Ayvalık** ve **Muğla Milas** ilçelerinde düzenlenen mitinglere katılan binlerce kişi sloganlar pankartlarla Amerikan saldırganlığına karşı Türkiye halkının sesine seslerini kattılar.

Halkın iradesi saldırılarla engellenemez!

'Halk Karar Versin' kampanyasına saldıranlar, halkın iradesine saldıran faşistlerdir

Lütfi Kırdar

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi'nin çağrısıyla Türkiye genelinde başlatılan "Halk Karar Versin" kampanyası sürüyor. İktidarın halkın kararından, iradesinden korkusunun en somut hale dönüştüğü kampanyaya yönelik saldırılara yine halk cevap vererek referandum sandıklarını ısrarla kurmaya devam ediyor.

İlk Sonuç Hatay'dan

Kampanya çerçevesinde elimize ulaşan ilk referandum sonucu Hatay Samandağ'a bağlı Uzunbağ beldesinden. 'Ülkemizin Amerika tarafından savaş karargahı gibi kullanılmasını kabul ediyor musunuz?' sorusuna cevap veren 500 kişinin tamamı "hayır" cevabını vererek iradesini ortaya koydu. Sonucu dergimize ileten Uzunbağ beldesi halkı adına yapılan açıklamada, "Amerika ile savaş pazarlığı yapanlar bize sormuyor; öyleyse biz söyleyeceğiz" dedi.

Nurtepeliler iradesine sahip çıkıyor

24 Ocak'ta referandum sandığı kurarak, "Halk Karar Versin" pankartı altında kampanya çalışması yapan üç kişinin siyasi polis tarafından tekme tokatlarla gözaltına alınmasının ardından, Nurtepe halkı iradesini ortaya koymanın yeni yöntemlerini anında üretti. Mahalle halkı gözaltıları protesto için referandum sandığının açıldığı Sokullu Caddesi'nde toplandı. Yüzlerce çevik kuvvet ile halka saldıran Amerikancı polis burada da 13 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltılar sırasında "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi" sloganları atan kitle Alibeyköy Karakolu'nda da baskılara maruz kalırken mahkemeden serbest bırakıldılar. Bu arada iradesinin önüne saldırılarla engel koymaya çalışan AKP iktidarına ve Amerikancı polise en iyi cevabı yine Nurtepeliler verdi. Saldırıların sonrası mahalle esnafı **kepenklerini kapatarak** gözaltıları protesto etti, Kahrolsun Amerikan emperyalizmi haykırışına destek verdi.

Lütfi Kırdar Önünde Engelleme

Seçkin bir grup aydın tarafından organize edilen "Yüzler Meclisi"nin Lütfi Kırdar Kongre Salonu'nda düzenlediği toplantı sırasında salon önünde referandum sandığı kurmak isteyen girişim çalışanlarına polis kitlenin gözleri önünde saldırdı. Koşulsuz olarak emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı olmakla "savaş hayır" demenin aynı şey olmadığı burada bir kez daha görüldü. Saldırımı bir çoğu izlemekle yetinirken, Yüzler Meclisi'nden bir iki kişinin de tıpkı polis gibi, "bunların amaçları başka" türünden polisin saldırısına çanak tutması, "bunlar mı Amerika'ya karşı çıkacak" sorusunu düşündürdü. Bu arada duyarlı ve gerçekten "ne Saddam ne Bush" demeden dünyayı ele geçirmek isteyen emperyalizme karşı olan aydınlardan bir kısmı hem oy kullandı hem de tepkisini dile getirdi. Yüzler Meclisi toplantısına katılanlar arasında da neden tepkisiz kalındığı yolunda tartışmalar yaşanırken, Emekli-Sen üyeleri toplantı başlayana kadar salon önünde sloganlarıyla gösteri yaptı, oylarını kullandılar.

Sandığın kaldırılmasını isteyen ve bu nedenle saldıran polisler, Cumhurbaşkanı'nın yetkisinde olan referandum hakkının gaspedildiğini söylerken, halkın Amerika'ya karşı çıkma hakkının karşısına neden coplarıyla çıktıklarını, neden ABD'yi bu kadar canıhaş savunduklarını açıklayamadılar.

Biz karşıyız, bunlar savaş mı istiyor?

Bu soru, 24 Ocak'ta Okmeydanı'nda kurulan sandığı gaspederek, kitleye saldırarak halkın sandığa gitmesini engellemeye çalışan yüzlerce polisi gören mahalle sakinlerinden geliyordu. Sandığın neden kurulduğunu öğrenen halkın, bunun neresinin suç ve neden engellenmek istendiğine anlam veremediğini polisleri kastederek, bunlar savaş mı istiyor, biz karşıyız sözleriyle dile getiriyordu.

Okmeydanı

Halklar ABD'ye inanmadığını meydanlarda haykırıyor

BM Raporu açıklandı ve rapor her ne kadar silah bulamadık dese de, kimi ifadeleri ile Amerikan saldırısına da çanak tutar nitelikte. Amerika ise yoğun bir propaganda ve yalan kampanyası ile dünyayı saldırıya ikna etmeye çalışıyor. Öteki emperyalist devletleri ikna edebilir, her şeye rağmen Irak'a saldırabilir de; ama bir gerçek var ki, ne Irak'a saldırı gerekçeleri dünyayı ikna edebiliyor, ne de Amerika bugün ektiği Amerikan karşıtı tohumları kolay kolay silebilir. İmparatorluğun önünü kesecek olan da bugün ABD'nin kendi elleriyle ektiği tohumlardır. Bunun en iyi göstergesi meydanlara dökülen halklar, halkların dilindeki "terörist ABD" sloganlarıdır.

"Canlı Kalkanlar" Bağdat Yolunda

Irak'a saldırıya karşı kendi bedenlerini canlı kalkan yapma kararı veren gönüllüler 25 Ocak günü İngiltere'den 3 otobüsle hareket etti. 15 Şubat'ta yapılacak eylemlerin ardından daha kitlesel bir grubun da İngiltere'den Bağdat'a hareket edeceği belirtilirken, canlı kalkanlara uğradıkları ülkelerden yeni katılımlar da oluyor. Bu arada ülkemizden de canlı kalkan olmak için eylemi düzenleyen komiteye yoğun başvuru olduğu belirtiliyor.

Her Yerde ABD'ye Karşı Büyük Öfke

Hafta boyunca dünyanın dört bir yanında Amerikan saldırganlığına karşı halklar meydanlara döküldü. ABD elçiliklerinin önü, kentlerin meydanlarında gösteriler hiç eksik olmazken, Amerika'da düzenlenen gösterilerde Amerikan halkı kendi hükümetleri-

nin petrol için kan dökmeye hazırlandığını haykırdı ve "Bush'u durdurun" sloganları haykırıldı.

Avrupa, Latin Amerika'daki gösterilerin yanısıra bu hafta en kitlesel gösteriler Ortadoğu ülkelerinde gerçekleşti. Yemen'in başkenti Sana, Sudan'ın başkenti Hartum, Suriye'nin başkenti Şam, Lübnan'ın başkenti Beyrut, Mısır'ın başkenti Kahire, Bahreyn'in başkenti Manama ve Ürdün'de meydanlara dökülen Arap halkları Amerikan saldırganlığını protesto etti. Gösterilerde İsrail ve ABD bayrakları yakılırken, Irak bayrakları dalgalandırıldı.

Yunanistan'da düzenlenen gösteriye katılan 10 bin kişi çalışma koşullarının düzeltilmesini isterken, Amerikan karşıtı sloganlar haykırdı. Eyleme 300 civarında polis sendikası üyesi de katıldı.

Avrupa'da ABD'ye Öfke Direniş Destek

Avrupa ülkelerinde yapılan Amerikan saldırganlığına karşı eylemlere yurtdışındaki devrimciler de kendi pankart ve sloganlarıyla katılıyorlar.

Yunanistan'ın Naflio kentinde düzenlenen gösteriye katılan Cephe Güçleri "Ölüm Orucu Sürüyor" pankartıyla yürüyüşteki yerini aldı. Ayrıca Girit ve Selanik'te 'Ölüm Orucu Direnişini Destek' geceleri düzenlendi.

Avusturya Innsbruck'da 25 Ocak'ta düzenlenen Amerika karşıtı gösteriye 1500 kişi katılırken Cephe güçleri de "Emperyalist savaşa hayır Ölüm orucu sürüyor ölümleri durduralım" pankartlarıyla yürüyüşte kızıl bayraklarını dalgalandırdılar.

15 Şubat'ta Amerika'ya Karşı Alanlara!

15 Şubat dünya halklarının ABD saldırganlığına karşı ayağa kalkacağı, meydanlara dökülerek imparatorluğun karşısına dikileceği gün olacak.

Biz de ülkemizde, 15 Şubat'ı, gecekondularda, meydanlarda, fabrikalarda, köylerde, kasabalarda, okullarda, hayatın her alanında Amerika'ya karşı öfkemizi haykırdığımız güne dönüştürelim.

O gün bütün esnaflar camlarına Amerika karşıtı sloganlar yazan dövizler asarak, gecekondular sokaklara çıkarak, merkezi olarak düzenlenecek eylem ve etkinliklere katılarak, okullarda gençlik olarak anti-emperyalist geleceğimize sahip çıkarak, (her gün) geceleri ışıklarımızı

saat 9'da 5 dakika söndürerek tepkimizi gösterebiliriz.

15 Şubat kentlerimizin sokaklarının "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi" sloganlarıyla inlediği bir gün olmalı. Sadece yapılacak eylemlere katılmak, katılımı sağlamak için çalışmalar yapmak yetmez, bütün vatanseverler, ilericiler, demokratlar, Amerikan karşıtları bulundukları her alanda çeşitli eylem biçimleri bularak bunların örgütlenmesine öncülük etmelidir. Amerika'ya karşı çıkmak, kendi geleceğimize sahip çıkmaktır.

Sadece 15 Şubat'ta değil, sürekli olarak Amerikan mallarını boykot eden, özellikle Arap halklara biz de aynı eylemle destek olabiliriz.

Adalet Koltuğunda Bir Susurlukçu

Zulüm arttı eksilmedi, Cemil Çiçek Adalet Bakanlığı koltuğuna oturduğundan bu yana. Ölüm-ler durmadı sürdü. Bırakın ölümleri durdurmayı, kendi iktidarlarından önceki katliamları da üstlendi, 19 Aralık'ı savundu. AKP, Genelkurmay politikalarını eksiksiz sürdürecektir çok isabetli(!) bir atama yapmıştı Adalet Bakanlığı'na.

Kuşkusuz Cemil Çiçek'i iyi tanıyordu AKP yönetimi. Kamuoyunda çok iyi bilinmese de onların Susurlukçularla **fıkri** ve **fiili yakınlığını** iyi biliyor olmalıydılar. Atamadaki isabet(!) bunun sonucuydu. Halk da Cemil Çiçek'i daha iyi tanımaya başlıyor şimdi.

TAYAD'lı Aileler, 26 Ocak'ta yaptıkları bir açıklamayla, Cemil Çiçek'in fazla bilinmeyen bir yanını gözler önüne serdiler. Açıklamada Çiçek'in Korkut Eken ve diğer Susurlukçulara sahip çıkışı kendi ağzından aktarılarak şu soru soruluyordu:

"Adalet Bakanlığı Koltuğunda Susurluk Avukatının Oturduğu Yerde Adalet Olur Mu?"

Cemil Çiçek'in kontrgerilla şeflerinden Korkut Eken nezdinde tüm Susurlukçulara sahip çıktığı sözleri, Tercüman Gazetesi'nde Emin Pazarıcı'nın

köşesinde yayınlanmıştı. (Aşağıda yazının ilgili bölümünün tam metni aktarılmıştır.)

Yazı neyi gösteriyordu peki? Cevap kısa ve öz: *"Okuyun, Cemil Çiçek'in kim olduğuna dair, fazla söze, yoruma gerek kalmayacak. Okuyun, göreceksiniz ki, o bir **SUSURLUKÇU**, göreceksiniz ki, o bir **KONTRA HAMİSİ**, göreceksiniz ki o bu ülkede onmilyonların ışıklarını yakıp söndürerek, meydanlara çıkarak lanetlediği **KATLIAMCILARIN AVUKATI**"*

Anlaşıyor ki, Çiçek'in daha Özal döneminden beri Korkut Ekenler'le ilişkisi var. Peki **NE İLİŞKİSİ** bu? Hangi sıfatla, hangi görevle?

Cemil Çiçek bunu açıklamalıdır. Ama ondan da önce, Çiçek'i Adalet Bakanlığı koltuğuna oturtan AKP açıklamak zorundadır!

Çiçek, "Deşifre olmamış Susurlukçu"lardan Biri Mi?

Korkut Eken'in en yakın "mesai arkadaşları" bile halk nezdinde teşhir olmuşluklarından dolayı onu hapisanede ziyarete gidemezken Cemil Çiçek gidiyor. Bu "ziyaret"in Korkut Eken'le "kişi-

CEMİL ÇİÇEK'İN SUSURLUKÇULUĞUNUN İTİRAFIDIR!

**Bu yazı Tercüman Gazetesi'nde
yayınlanmıştır!**

"... AK Parti içinde bazı isimler Eken'e sıcak bakmıyorlar. Bazıları ise, farklı görüşte.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, bakan olmadan önce Korkut Eken'i cezaevinde ziyaret edip 'geçmiş olsun' diyen bir isim. Üstelik, Cemil Çiçek'in, Özal döneminden beri Korkut Eken'le 'merhabasının' olduğu biliniyor.

Adalet Bakanı bundan rahatsız da değil. Yeri ve zamanı geldikçe, Korkut Eken'e sahip bile

çıkıyor.

Bir televizyon programı öncesiydi. Adalet Bakanı Cemil Çiçek'le sohbet ediyorduk...

Bakan Çiçek, Korkut Eken konusunu kendisi açtı.

"Bazı komutanlar, Eken'le ilgili açıklamalar yapmışlardı" dedi:

- "Ben de o komutanların söyledikleri gibi, kendisini ülke yararına çalışan, gayret eden bir insan olarak tanıdım."

Bakan Çiçek, 1980'li yıllara uzandı:

- "Onlar, Ermeni terör örgütleri sebebiyle Türkiye'nin yurt dışında başının derde girdiği dönemde hayatlarını ortaya koyarak mücadele eden insanlar olarak tanınırlar."

Ardından ekledi: - "Bu terörün sona erme-

sel" bir yakınlıktan öte olduğunu ise, yine Cemil Çiçek'in sözleri ortaya koyuyor: O tüm Susurlukçulara sahip çıkıyor:

"Bunlar, suç işledilerse bile, davulla zurnayla ilan edilerek deşifre edilmemeliydiler. Bu ülkeye bir daha hizmet edecek olan insanların önlerini kesecek şekilde bir hareket tarzı içine girilmemeliydi."

Bu sözleri, herhangi biri değil, bir Adalet Bakanı söylüyor. Adaletin ırzına, en başta onu uygulamakla görevli olanlar geçiyor. Bu ülkede doğru düzgün bir savcı olsa, dava açar bu sözlerle ilgili. Bu sözleri sarfeden birinin Adalet Bakanlığı yapamayacağını ileri sürer.

"Suç işledilerse bile deşifre edilmemeliymişler!"

Mehmet Ağar ağzıyla konuşuyor. O da aynı şeyden şikayetçiydi hatırlanacak olursa.

Ama Ağar şunu da eklemişti: *"deşifre olmamış arkadaşlarımız var, onlar işlerinin başındalar, görevlerine devam ediyorlar..."*

Cemil Çiçek işte o "deşifre" olmamışlardan biri olsa gerek. *"Suç işlense bile deşifre edilmemeliler"* derken, aynı zamanda kendisini gelecekte bekliyor olabilecek bir tehlikeyi önlemeye çalışıyor.

**Çiçek istifa edip,
Avukat cübbesini giymelidir!**

İnfazları, faili meçhulleri, uyuşturucu ticaretle-ri, aralarındaki tehdit, şantaj ve rüşvetler, hırsız-

sinde son derece etkili oldular!"

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, kendisini rahatsız eden bir noktaya da dikkati çekti. Korkut Eken'le ilgili olarak takınılan tutumu eleştirdi:

- "Bunlar, suç işledilerse bile, davulla zurnayla ilan edilerek deşifre edilmemeliydiler. Bu ülkeye bir daha hizmet edecek olan insanların önlerini kesecek şekilde bir hareket tarzı içine girilmemeliydi."

Adalet Bakanı bir noktanın altını çizdi:

- "Bu hareket tarzı, devletin ileride yasalara uygun bir şekilde bazı işleri yapacak insanları bulmasında zorluk çekmesine yol açar."

Çiçek son olarak bir soru sordu:

- "Siz böyle yaparsanız, bu insanları lazım olduğunda bir daha nereden bulacaksınız?"

(Tercüman, 22 Ocak 2003)

Bu "kahramanlar" deşifre edilmemeliymiş Çiçek'e göre. Hatta yargılanmamalılar bile. Çünkü onlar "vatan için kurşun atmış, vatan için uyuşturucu kaçırmış"lar... Cemil Çiçek mi yanlış partide, YOKSA AKP de Susurluk Partisi mi?

lıkları açığa çıkmış olmasına rağmen, Cemil Çiçek adlı Adalet Bakanı, onların ülkeye çok yararlı işler yaptıklarını söylüyor. Kendisinin de aynı işleri yapmaması için bir neden kalmıyor tabii. O da katledecek, o da işkence yapacak, yaptırarak, o da uyuşturucu ticaretine yol verecek, gazete binaları bombatılacak, birileri "ortadan kaldırılacak", kumarhanecilerin avantajı yenecek, vatana hizmet edilecek!!!

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Adalet Bakanı, işte bunları savunuyor. Burada "adalet" in izi var mı? Bu kafadan adalet çıkar mı? Bu kafanın yönettiği hapishanelerde, insanca yaşam koşulları olur mu? Tutsaklara insanca davranış olur mu?

Bu kafa yapısındaki biri, böyle bir düzende bile bir dakika dahi, Adalet Bakanlığı koltuğunda oturamaz! Devletin bu "suç"ları işleyecek adamlara her zaman ihtiyacı olduğunu söyleyen kafada hukukun zerresi yoktur. Onun yapabileceği tek şey, bu pisliğin avukatlığını üstlenmiştir. Susurluk pisliğini ancak kafasında hukukun zerresi olmayanlar savunabilir.

Susurlukçular lanetlenmiştir; kimse aklayamaz! Bakan olsanız bile! Cemil Çiçek Ekenleri sahiplenerek boşa çırpınıyor. Hiç kimse Susurlukçuları aklayamaz; Adalet Bakanı bile olsa. Susurlukçular bir kez bu halk tarafından lanetlenmişlerdir. Türkiye tarihinde artık "Susurlukçuluk" lanetli olmak demektir. Cemil Çiçek de Susurluk hamiliği, avukatlığıyla, ama daha da önemlisi Susurluk politikalarının uygulayıcısı olarak lanetliler sınıfına girmektedir.

Direnış, Çiçek'in mumunu da söndürecek!

Yalan, yalan, yalan!

Adalet Bakanı Cemil Çiçek ekranlarda konuşuyor, gazetelere demeçler veriyor; ağzını her açışı yalan!

◆ Cemil Çiçek, direnişçilerin sayısını söylemekten korkuyor:

Direnışçilerin sayısı konusunda "5 kişi" diyor bir çok yerde. NTV'deki 30 Ocak günkü konuşmasında bunu da inkar etti, hapishanelerde ölüm orucu direnişçisi yok dedi, dışarıdakiler yapıyor dedi.

Yalan! Yalan! Yalan!

Halen ölüm orucunda 15 tutuklu-hükümlü vardır. Adları aşağıdadır:

Tanju Mete, Şengül Arslan, Mesut Akbulut, Nihat Palabıyık, Yavuz Ateş, Yusuf Arıcı, Eylem Göktaş, Ümit Günger, Erkan Bülbul, Kemal Gömi, Ayşe Sultan Yazıcı, Ali Kılınç, Sibel Şahanoğlu, Mürsel Kaya ve Hasan Öksüz.

◆ Cemil Çiçek "HÜCRE"nin adını anmaktan korkuyor. "Tek kişilik hücre"leri gizliyor!

Hücre demiyor, oda diyor. Onların da hep "üç kişilik" olduğunu söylüyor. "Tek kişilik oda"ları ağzına bile alamıyor. Çünkü onları hiç mi hiç savunamayacağından korkuyor.

F tipi hapishaneler, HÜCRE TİPİ hapishanelerdir. 1 ve 3 kişilik hücrelerden oluşur.

◆ Cemil Çiçek hapishanelerde ölen yok, dışarıdakiler ölüm orucu yapıp ölüyor derken, ölümün sorumluluğundan korkuyor!

Doğrusunu yazıyoruz: AKP iktidarı işbaşına geldiğinden bu yana, 7 ölüm orucu direnişçisi şehit düşmüş-

tür. Bunların isimleri ve şehit düştükleri yerler şöyledir:

Serdar Karabulut: Sincan F Tipi'nden Numune Hastanesi'ne kaldırıldı, orada şehit düştü.

İmdat Bulut: Kandıra F Tipi'nden Bayrampaşa Hastanesi'ne kaldırıldı, orada şehit düştü.

Zeliha Ertürk: Kartal Özel Tıp'ten Şişli Etfal Hastanesi'ne kaldırıldı, orada şehit düştü.

Feridun Yücel Batu: İzmir Kırıklar F Tipi'nden Atatürk Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı, orada şehit düştü.

Feride Harman: Ölüm orucundayken tahliye edildi, dışarıda ölüm orucunu sürdürerek şehit düştü.

Berkan Abatay: Edirne F Tipi'nden önce Bayrampaşa, ardından Şişli Etfal'e kaldırıldı, orada şehit düştü.

Özlem Türk: Kütahya Hapishanesi'nden Numune Hastanesi'ne kaldırıldı, orada şehit düştü.

Görüldüğü gibi "ölüm orucunu dışarıda sürdürerek şehit düşen" sadece Feride Harman'dır.

Cemil Çiçek'in sözleri **KOCA BİR YALANDIR**. Koca adamın, koca bakanın bu yalanı söylerken yüzü kırmamaktadır.

Ama hepsi dışarıda sürdürüp şehit düşse ne olurdu? Bu F tiplerinde zulmün, tecritin olmadığını mı gösterir, bu Cemil Çiçek'in ve AKP'nin ölümleri durdurma sorumluluğunu ortadan mı kaldırır?

◆ Yalancının mumu yatsıya kadar yanar! Yalanla adalet bir arada olmaz!

Bu kadar yalan söyleyen, kaç kişinin öldüğünü, sakat kaldığını söylemekten korkup gizleyen bir "bakan"ı halkın takdirine bırakıyoruz!

Kimyasal Silah ve Bayrampaşa

“Kimyasal silah herkeste var” diyor Tayyip Erdoğan. Türkiye’de, 19 Aralık’ta Bayrampaşa’da kimyasal silahların kullanıldığını da açıklayacak mı?

Irak’ın kitle imha silahları, kimyasal, biyolojik silahları tartışılıyor ve bu saldırı gerekçesi yapılmaya çalışılıyor. Savaşa karşı çıkıyor havası vermek için Tayyip Erdoğan da, “kimyasal silah herkeste var” dedi. Peki Türkiye’de? Ona cevap yok elbette. Oligarşinin dağlarda, hapishaneler katliamında kimyasal silahlar kullandığını herkes biliyor. AKP, bu gerçekleri de açıklayacak mı?

Türkiye devletinin bırakın komşularına, kendi ülkesinin insanlarına karşı vahşice gazlar kullandığını, kimyasal maddelerle yaktığını da dünyaya duyurabilecek mi? Örneğin aşağıda anlatımları yer alan Bayrampaşa Hapishanesi bayanlar koğuşunda kullanılan “beyaz tozların”, “kimyasal gazların” ne olduğunu açıklayabilecek mi?

19 Aralık’ta Kullanılan Kimyasal Gazların Belgeleri

“Sıcaklık hissettim. Elbiselerim üzerimdeydi ama vücudum yanıyordu. Başıma dokunduğün anda hani boş bir ağaca dokunduğunda öyle bir ses gelir ya bir an öyle hissettim. Ellerimde, avuç içlerimde yanıklar yoktu ama avuç içlerim yanıyordu sanki. Ateşin, alevin yakışı değildi bu.”

“Bir anda oldu alev. Bir iki saniye içinde bütün koğuş yanmaya başladı. Ben yandığımda elbiselerim sağlamdı. Vücudu yakıyor, ilginç bir şey. Benim sırtım, ellerim yüzüm yandı ama giyindiğim şeyler yanmadı. Yani ben tutuşmadım, alev almadım ama yandım.”

Dünya biliyor!

Oligarşi istediği kadar gizlemeye çalışsın, holding medyası kendi ülkesinde kimyasal silahlarla insanların katledilmesinin, diri diri yakılmasının utancını isterse paylaşsın, dünya biliyor gerçeği. İşte gerçeklerin ortaya çıktığı günlerde Almanya’daki bazı gazetelerde yer alan haberlerin başlıklarından ikisi:

“Türkiyeli Tutsakların Ölümünün Nedenlerini Bir Rapor Ortaya Çıkıyor: Ordu Gaz Kullandı” (Frankfurter Rundschau, 4 Temmuz 2001)

“Gözlerimin önünde derimin nasıl aktığını gördüm” (Bremer Nachrichten, Tagesspiegel, 4 temmuz 2001)

Oligarşinin kimyasal silahlarının sonucu

“Bombalar 4-5 çeşit kimyasal bomba idi... Gazlardan boğazlarımız yanıyor, ciğerlerimiz yanıyor, nefes almakta zorlanıyorduk.”

“Sinir sistemimiz felç oldu. Solunumumuz durdu ve çırpınmaya ve titremeye başladık.. Nefes alamıyorduk. Konuşamıyorduk... inilti ve boğulma, çırpınma seslerinden başka bir ses yoktu.. “Ölüyoruz” diye içimizden geçirdik...”

“Tavandan ve mazgaldan açtıkları delikten boru uzatmışlar içeriye yanıcı gaz veriyorlardı ve anında alev alıyordu.. Yine çatıdan beyaz kimyasal bir toz serpiştirdiler.. Ne olduğunu bilmiyorduk. Hepimiz saçlarımızdan tutuşmuştuk.”

“Neremizin yandığını anlamak güçtü. Elimizle üstümüzü yokluyor, alev arıyorduk söndürmek için. Mazgaldan kurşun sıkını gördüm. Kahkaha atıyor, “hepinizi kebab” yapacağız diyordu.”

O koğuşta bulunan ve yanık yaralarıyla kurtulandan Hacer Arıkan, Ebru Dinçer, Münevver Köz ve Birsan Kars dergimizde ve çeşitli yayın organlarında yer alan anlatımları kullanılan kimyasal silahların etkisini tüm açıklığıyla gözler önüne seriyor.

F Tiplerini Yaptıran Emperyalistler Orduya Kimyasal Silah Eğitimi Verdi

Avrupa, 19 Aralık katliamında kullanılan silahların menşeiini çok iyi bilmektedir. Hem bu maddelerin satıcısı hem de aşağıda örneğini vereceğimiz gibi eğitici olarak biliyorlar.

19 Aralık katliamından bir yıl önce; 27 Ekim 1999. Alman ikinci kanalı ZDF'in sunduğu 'Kennzeichen D' adlı programın konusu, '**Almanya Ordusu'nun, Türkiye Ordusu'nu kimyasal bir silah laboratuvarı kurmakta desteklediği**' üzerineydi.

(...)Bu yılın Eylül ayında Türkiye Ordu mensupları ve Krauss-Maffei Wegmann ile Rheinmetall firması arasında Koblenz şehrindeki Federal Askeri Teknik ve Tedarik Dairesi'nde bir buluşma gerçekleşti ve **anlaşmaya varıldı**. Ayrıca programa katılan Özel Tim eski üyesinin açıklamalarına göre, **yürütülen bazı operasyonlarda kimyasal silah kullanıldığına, bizzat kendisinin de tanık olduğunu anlattı**.

Ya Oligarşinin Kimyasal Silahları?

Moskova'da Çeçenlere karşı kullanılan gazların tartışıldığı günlerde, 33. sayımızda "*Rusya'da gaz kullanıldığı için fevran edenler, özellikle basın, 19 Aralık'ta Bayrampaşa'da 6 devrimci kadını diri diri yakan gazları bugün hatırladılar mı acaba?*" diye sormuştuk.

Hatırlamadılar, yazmadılar. Bugün de, kimyasal silahların tartışıldığı ve Bayrampaşa'da kimyasal silah kullanıldığına ilişkin bunca kanıtın bulunduğu bir durumda da tartışmayacaklardır. Katliamı yapan "bizimkilerse", kimyasal silahı kullanan "milli ordu" ise dile getirmezler, getiremezler!

Erdoğan'ın dediği gibi, bütün devletlerde şu veya bu düzeyde bu silahlardan bulunmaktadır. Kendi halkına karşı onyıllardır savaşan Türkiye Cumhuriyeti devletinde, ordusunda ise, en gelişmiş olanları, en öldürücü olanları vardır. Bütçeden ayrılan bu kadar paranın nereye gittiğini sanıyorsunuz?!

AKP, işkenceyi böyle yasallaştırıyor!

TBMM Adalet Komisyonu, ölüm oruçcularına zorla müdahaleye, bilinci açık ya da kapalı iken zorla beslemeye izin veren, bunun yanısıra, "ölüm orucuna teşvik edenlere cezalar" öngören yasa tasarısını kabul ederek meclise sevk etti. Yasanın, kutsal direnme hakkına müdahale olduğuna burada yeniden girmeyeceğiz.

Yasanın nasıl bir faşist mantıkla hazırlandığını geçtiğimiz hafta TAYAD'lılarla birlikte Komisyon Başkanı Köksal Toptan ile görüşmede anlatan ÇHD Başkanı Hüseyin Biçen'den aktaralım:

"Bu yasada uzman doktor kalkmış. Yani sıradan hekime, ola ki **hekim yoksa** orada **herhangi birine** müdahale yetkisi veriyor. İnsanlar orada sıradan bir görevliye teslim ediliyor. Bugüne kadar zaten uzman doktor müdahale ettiği halde insanlar sakat kalıyordu..."

Şimdi de, zorla besleme dediklerinin nasıl yapıldığının örneğini, Dr. Ata Soyer'in, Türk Tabipleri Birliği Toplum ve Hekim Dergisi'nin Kasım-Aralık 2000 tarihli 6. sayısından aktaralım.

"Bu konuda 1974'te İrlandalı Mahkumları Desteklemek için Eylem Komitesi'nin BMA'ya yazmış olduğu mektup oldukça tipiktir:

Mahkumlara zorla besin şöyle verilmektedir: Ağzıları bir cerrah aletiyle zorla açılmakta ve tuncu renkli yağlı bir hortum boğazlarından aşağıya

gıya doğru itilmektedir. Sonra sıvı bir karışım hortuma dökülmektedir. Bunu hemen hemen her zaman kusma ve mide bulantısı izlemektedir. Mahkumları zapt etme işini gardiyanlar yapmaktadır.

BMA'ya yazanlar arasında **hekimler de** vardır:

Zorla besin vermek için kullanılan yöntem, bu yüzyılın başlarında genel oy hakkı için mücadele edenlere uygulanan yöntemin aynısıdır. Dışlerin arasına tahtadan bir blok yerleştirilmektedir. Bu blok, içinden yağlı bir mide hortumunun geçtiği bir delik ihtiva etmektedir. Bu işlem günde bir veya iki kez yapılmakta, kusma olursa tekrarlanmaktadır. Direnme söz konusu olduğunda, ağzı açmak için çelik bir kelepçe kullanılmaktadır. Bu tür durumlarda mahkumu sabit tutmak için birkaç kişi gerekli olmaktadır."(BMA Arşivinden)

Benzer bir sürecin 1980'lerin ortalarında ve 1990'ların başında Fas'ta yaşandığı, açlık grevi yapan mahkumlara hastanede oldukları sürece nazogastrik sonda ile zorla besin verildiği, yine bu süreçte mahkumların yatağa bağlandığı, giysi ve çarşafarla kendilerine yemek verilen hortumun yılda sadece iki kez değiştirildiği, bu işlemde sağlıkçılardan çok gardiyanların kullanıldığı bilinmektedir. (BMA 1996).

AKP, işkenceyi böyle yasal hale getiriyor.

TAYAD: “Adalet Bakanı’ndan Bayağı Yalanlar Boş Sözler”

Adalet Bakanı Cemil Çiçek yine konuştu. Hiç bir sorunu çözmeye niyeti olmayan, zulmü sürdüren bir bakan olduğunu pişkince sözlerle geçiştirmeye çalışan bir kişi nasıl konuşursa, o da öyle hafif, öyle abes, öyle demagogik ve öyle cahilce sözlerle konuşuyor.

1) Diyor ki: “*Açlık grevi yapan 400’den fazla mahkum dışarıda. Kim ne fayda sağlayabiliyorsa buyursun yapsın!*”

Ne demek şimdi bu? O kadar kafa patlatmamıza rağmen, doğrusu bu sözde ne demek istediğini bulamadık. Bir şey demek istediği de şüpheli. Konuşuyor. O kadar. Halkımızın güzel deyişiyle “laf söyledi bal kabağı”ndan başka bir açıklama gelmiyor aklımıza.

Bu cümledeki tek doğru, 400’den fazla ölüm orucu direnişçisinin “dışarıda” olduğudur.

Ama nasıl?

Hepsi hafızasını kaybetmiş... çoğu koltuk değnekleriyle yürüyor... çoğu bir başkasının yardımı olmadan hiç bir işini halledemiyor... Cemil Çiçek, sanki onları bir lütuf olarak bırakmışlar gibi anlatıyor. 400’den fazla ölüm orucu direnişçisi, sakatlanarak, hafızaları yok edilerek bırakıldı. **Yarı yarıya**

Çiçek Yalana, TAYAD Açığa Çıkarmaya Devam Ediyor!

TAYAD’ın yukarıdaki 25 Ocak tarihli açıklamasından bir gün sonra CNN Türk’te Cafe Siyaset programında konuşan Çiçek yalan söylemeye devam etti. TAYAD’lı Ailelerden cevap gelmekte gecikmedi. Direnişçilerin sayısını dahi yalan söylediğini, “HÜCRE”nin adını anmaktan korktuğunu belirten TAYAD’lılar, Cemil Çiçek’in “Avrupa beğendi” sözlerini eleştirerek, “Çiçek, sırtını Avrupa’ya, Amerika’ya yaslayınca sorumluluktan kurtulmuş mu olacak?” diye sordular.

Çiçek’in yalanlarının aksine, bugün Avrupa’nın bile kendi yaptırdığı F tiplerini eleştirdiğini belirten TAYAD’lılar, bunun son örneğinin CPT olduğunu belirttiler. Çiçek’in Adalet Bakanlığı’nın CPT’nin eleştirilerine verdiği cevapta, açık olarak “tutuklular düşüncelerini değiştirmedikçe, bir araya getirmeyiz” dediğini söyleyen TAYAD, açıklamanın sonunda, “Cemil Çiçek’in ve bürokratlarının bütün yalanlarına cevap vermeye devam edeceğiz.” dedi.

öldürülüp bırakıldılar dışarıya. Ne için?

Tabii, direnişi kırmak için. Kıramadılar.

Gerçek budur.

Cemil Çiçek ne onları sakat bıraktıklarını, yarı yarıya **öldürdüklerini** söyleyebiliyor, ne de bu manevralarının direnişi kıramadığını. Anlatamamanın sıkıntısıyla anlamsız cümleler kuruyor. Şu anda ölüm orucunu sürdürenlerden hiç söz etmiyor zaten. Sanki öyle bir şey yok!

400’ü aşkın ölüm orucu direnişçisinin dışarı çıkarılmasını sağlayan 399. maddenin kendisi herşeyi açıklıyor zaten. Bu madde “*sağlığı, hapisane koşullarında tedavi edilemeyecek kadar bozulan*” kişileri; yani iktidarın yarı ölü haline getirdiği insanları tanımlıyor.

2) Cemil Çiçek, konuşuyor!!!: “*Birilerinin insan hakkı talebinde bulunanların, kimlerin hayat hakkına tecavüz ettiklerini kendi vicdanlarında tartmaları gerekir.*”

Yine aslında insanı “acaba ne demek istedi” diye derin düşüncelere salacak bir cümle... O yüzden tümünü anlamaya, çözmeye çalışmak “bal kabağı”yla uğraşmaktan farksız. Ama bir şey anlaşılıyor cümlesinden:

Haklı ve meşru taleplerin sahiplerini yaşam hakkını yoketmekle suçluyor.

Bunu söyleyen yalanı ve demagogiyi meslek edinmiş biridir.

ABD ve Avrupa’dan aldıkları tecriti sürdürmek için **104 insanı öldürdüler**. Utanmadan başkalarını “hayat hakkına tecavüz”le suçluyor. Yüzsüzce.

Bu insanlar “tecritte yaşamaktansa ölüyoruz” dediler. 19 Aralık’ta, F tiplerinde sürdürdükleri zulümle 104 insanı öldürüp “hayat hakkı”ndan söz ediyor. “Yavuz hırsız”!

Bunlar faşizme özgü yöntemler, yalan ve demagogilerdir. İşkenceci faşist işkence yaparken, kendinize işkence yaptırtmayın der. Cemil Çiçek, “kendinizi öldürtmeyin” diyor kabaca. Neredeyse yüzyıldır, hep aynı demagogilere başvuruyor faşistler. Cemil Çiçek de gençliğinden itibaren bu faşist ideolojiyle eğitilmiştir. Bu yalan ve demagogileri iyi bilir.

3) Cemil Çiçek aynı açıklamada şunu da söylüyor: “*Ben sade vatandaş olarak gelen herkesle gö-*

rüşüyorum. 40-50 kamera ile gelenlerle görüşmem”

Yalan söylüyor. Randevu bile vermiyor. Ama bu bir yana!

Ne demek “kameralarla gelmesinler!” Gelseler ne olur? Cemil Çiçek’in basından gizlediği bir şey mi var? Orada “gizli görüşme” mi yapılacak?

Ne demek “sade vatandaş olarak gelsinler”?

Türkiye Cumhuriyeti Bakanları’yla görüşmek için “hiç bir partiye, örgüte, derneğe üye olmamak” şartı mı var?

Ne demek istiyor Cemil Çiçek; herkes örgütsüz olsun, kendi başına mı olsun?

Her kelimesi, kelimesinin her harfi çelişki! En başta kendisi bir partinin üyesi! Niye “sade vatandaş olarak” kalmamış? Niye sade vatandaş olarak bakan olamıyor da, bakan olmak için bir partiye kapağı atıyor? TÜSIAD üyeleriyle sade vatandaş olarak mı görüşüyor acaba Bakan?

4) Meteoroloji de Cemil Çiçek’e bağlı anlaşılan! Cemil Çiçek, İmralı’da Abdullah Öcalan’a karşı uygulanan tecritle ilgili pişkinliğini sürdürerek, gazetecilere yaptığı son açıklamada “geçen hafta hava muhalefeti nedeniyle görüşemediler (7 haftadır görüş-türülmediğini yine pişkinliğe vurarak geçiriyor ve ekliyor) ama önümüzdeki hafta görüşebilirler.”

Önümüzdeki hafta hava muhalefeti olmayacağı anlaşıyor bu açıklamadan.

Ne kadar bilerek konuşuyor, o tartışılır ama, gelecek hafta görüştüreceğini bilerek konuşuyorsa, bu, İmralı’da fiilen avukat ve ziyaret yasağı uygulandığının, “hava muhalefeti”nin bahaneden ibaret olduğunun itirafıdır. Hava durumu, Genelkurmay’ın ve Adalet Bakanlığı’nın keyfine göre belirleniyor demektir. Genelkurmay sözcüsü Cemil Çiçek, demagoji yaparken ele veriyor kendini yine.

Türkiye çok katliamcı, yalancı bakan gördü, Çiçek de gayri-ciddiliğiyle, çapsız bir kukla oluşuyla geçecek bu tarihe.

Cemil Çiçek konuşuyor! Tabutların başında “tecrit yok” diyor. Pişkince. Kendi bakanlığı döneminde 7 kişiyi mezara gömmüş, “hayat hakkına tecavüz”den söz ediyor. Pişkince.

Ey ahali, sözüme değil, yüzüme bakın, ben nasıl bir zulüm bakanıyım diyor. Konuşun faşist kültür-lü bay bakan, konuşun!

25 Ocak 2003
TAYAD’lı Aileler

Açlık Grevi Sürüyor

TAYAD’lı Ailelerden Feridun Osmanağaoğlu ile oğlu ölüm orucunda olan Emine Palabıyık’ın 5 Ocak günü başlattığı süresiz açlık grevi Gazi Mahallesi’nde sürüyor. Mahalle halkının ve F tiplerinde yaşanan tecrit işkencesine karşı duyarlı kesimlerin ziyaretleriyle destek verdiği TAYAD’lılar açlıklarını yakınlarıyla birleştirirken, daha fazla duyarlılık ve destek çağrısında bulunuyorlar.

Eyleme, işçilerden memurlara, gecekondu halkından gençliğe kadar çeşitli kesimler de kısa süreli açlık greviyle destek veriyor.

CNN Türk’e Suç Duyurusu

Başbakanlık önünde “tecriti kaldırın ölümleri durdurun” diye eylem yapan TAYAD’lı ailelerle ilgili yaptığı haberde aileler hakkında “akli dengesi bozuk” ifadeleri kullanan CNN Türk Televizyonu hakkında TAYAD’lılar tarafından suç duyurusunda bulunuldu. Polis kaynaklı haberciliğin son sefalet örneği olan bu habere karşı TAYAD’lıların tekzibine Doğan Medya’nın “ilkelerinin” ne kadar tahammül edebileceğini hep beraber göreceğiz.

TAYAD’lılar Açlık Grevi Yaptı

Başbakanlık önünde gözaltına alınan ailelerin serbest bırakılması ve tecritin kaldırılması istemiyle 6 TAYAD’lı Ankara’da 3 günlük açlık grevi gerçekleştirdi.

Bu arada Başbakanlık önünden gözaltına alınan aileler çıkarıldıkları savcılıktan serbest bırakıldılar.

Ankara Numune Hastanesi için suç duyurusu

Her müdahalede ya ölüm ya sakatlık

Ölüm orucu direnişçilerine zorla müdahale edilerek, kimisinin katledildiği, kimisinin ise sakat bırakıldığı Ankara Numune Hastanesi'nin sorumluları, Adalet ve Sağlık Bakanlıkları hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Avukatlar tarafından savcılığa yapılan suç duyurusunun dışında, bugüne kadar yaşanan işkencele-re, cinayetlere sessiz kalan Tabip Odalarına da başvuruda bulunularak Ankara Numune Hastanesi'nin incelenmesi, işkenceye ve cinayetlere karşı harekete geçilmesi çağrısı yapıldı.

Yataklara zincirlenmektedirler

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Sağlık Bakanı, Ankara Numune Hastanesi Başhekimi, zorla müdahalede bulunarak ölüm oruçcularını katlettiği ya da sakat bıraktığı öğrenilenlerden Dr. Ömer Çağlar ve

soruşturma sırasında tespit edilecek Mengele artıkları hakkında yapılan suç duyurusunda Numune'nin İç Anadolu, Güneydoğu Anadolu ve Ege Bölgesi'ndeki ölüm oruçcularının kaldırdığı pilot hastane olduğu belirtilmekte ve burada özel bir bölümün bu iş için ayrıldığı ve bu bölümün dünyadan tamamen tecrit edildiği dile getirilmekte.

Sayfalarımızda daha önce de yer verdiğimiz gibi, Ankara Numune Hastanesi'nde tıpkı F tiplerindeki gibi uygulanan tecrit sonucu, ölüm orucu direnişçilerinin avukatları ve aileleri ile görüşmelerinin engellendiğinin belirtildiği suç duyurusunda, "bu nedenle de Numune Hastanesi'nde neler olduğunu öğrenmek mümkün değildir." denildikten sonra iki yıldır birkaç avukat görüşü ve bu işkencehaneden çıkan cesetler üzerinde yapılan incelemeler sonucu elde edilen bulgulara da yer verildi.

Suç duyurusunda yer verilen tespitler şöyle:

"-Numune Hastanesi'ne kaldırılanlar yataklarına zincirlerle bağlanmaktadır. 15-20 kiloya düşen, açlıkta 200'lü / 300'lü günleri geride bırakan insanların yataklara zincirlerle bağlanması ne kadar insan hakları ile bağdaşır?

-Hastanede yatanların ihtiyaçları, su, bakım gibi ihtiyaçları karşılanmamaktadır. Ziyaretçiler yataklarda her türlü pisliğin olduğunu, yatakların ve odaların her tarafının pislik, kan vs. ile kaplı olduğunu anlatmıştır.

-Numune'de ölüm oruçcularının hasta olarak kabul edilip, hasta haklarından yararlanmalarının sağlanması gerekirken bu yapılmamaktadır. Hastanın en temel ve ilk haklarından biri kendisine uygulanacak tıbbi müdahale konusunda seçim hakkı olması, hatta kendisine tıbbi müdahale yapıp yapılmaması konusunda da seçim hakkı olmasıdır. Ölüm oruçcularına iradelerine aykırı olarak **zorla ve yanlış müdahale** edilmektedir. Ölüm oruçcuları bilinçlerini yitirdiklerinde ya da bilinçleri açıkken kendilerine tıbbi müdahale yapılmasını istemediklerini belirtmiş olmalarına rağmen bilinçlerini yitirdiklerinde ya da bilinçleri açıkken zorla müdahale yapılmaktadır. Bu müdahale **işkence ile** olmaktadır. Hatta bugüne kadar üç kişinin (Ali Koç, Fatma Köse ve Özlem Türk) bileklerinin kesilerek serum bağlanmaya çalışıldığını tespit ettik.

Her üçü de yataklarına zincirle bağlanmış, daha sonra bilinçleri açıkken bilekleri kesilmiş, serum

Numune'de Katledildiler:

Erol Evcil

Murat Çoban

Endercan Yıldız

Serdar Karabulut

F.Hülya Tümgan

Ali Koç

Yusuf Kutlu

Fatma Köse

Özlem Türk

bağlanmaya çalışılmıştır. Bu müdahalenin üç kişiyi yaşatmak için yapıldığı söylenmektedir. Oysa her üçü de vefat etmiştir. Gerek üç kişinin de yapılan müdahaleye rağmen vefat etmeleri gerekse müdahalenin yataklara zincirle bağlanarak, bilekler kesilerek işkence ile yapılmış olması bu hastanede başka bir şeylerin olduğunu bizlere düşündürmektedir.”

Fatma Tokay Köse'nin Ablası Halime Tokay'ın hastanedeki tanıklığının yer aldığı ve Türk Tabipler Birliği'ne verdiği dilekçenin bir örneğinin de bulunduğu suç duyurusuna verilecek cevap aynı zamanda mahkemelerin Numune'nin suçuna ortak olup olmayacağı, AKP iktidarının “işkenceye sıfır toleransı”nın Numune'deki işkenceler, cinayetler için geçerli olup olmadığı da görülecektir.

Tabip Odaları hala susacak mı?!

Zorla müdahalenin ilk gündeme geldiği günleri hatırlayın; “hayat kutsaldır” diyerek, “bilinci kapandığında zorla müdahale edilebilir” denilerek bugüne gelindi. 500'e yakın insan sakat bırakıldı, Numune'deki gibi, kimi direnişçiler bu müdahaleler sırasında şehit düştü. Bugünkü tabloya bakın; Tabip Odaları suskun, Numune'de işkence ve işkenceli ölüm ayyuka çıkmış durumda ve AKP bu tepkisizlikten faydalanarak yeni çıkaracağı yasa ile zorla müdahaleyi her koşulda ve hatta doktora bile ihtiyaç duymadan sıradan bir gardiyanın dahi yapabileceğini yasallaştırmaya hazırlanıyor.

Tabip Odaları'nın bu yasaya karşı da sesi çıkmıyor. Düne kadar savundukları “bilinci açıkken müdahale edilemez” düşüncelerini dahi çıkıp savunmıyor. Numune'de yaşanan işkenceler karşısında susan bir hekim odası, hangi “etik”i savunacak, hangi yaşamın kutsallığından söz edecek? Avukatların “ölüm oruçcuları üzerinde deneyler yapıldığından kuşkuluyoruz” açıklamaları dahi onları harekete geçirmemiştir şu ana kadar. Söze geldi-

ğinde Naziler lanetlenirken, Mengeleler hekimliğin yüz karası diye anılırken, kendi ülkesindeki Mengelelere sesini çıkarmamak nasıl açıklanabilir?

Numune Hastanesi'ndeki uygulamalar hakkında suç duyurusunda bulunan avukatlar, İstanbul Tabip Odası nezdinde Tabip Odaları'na bir kez daha başvurarak, sorumluluklarını hatırlattılar ve “Numune Hastanesi'nde olanların yerinde görülmesini ve tespit edilmesini, bunun için Hastanenin ölüm oruçcularının bulunduğu bölümde inceleme yapılmasını, bu bölümde görevli doktorların, hemşirelerin, hasta bakıcıların tespit edilerek cezalandırılmalarını, hastanenin bu bölümünün Tabip Odası'nın denetimine açılmasının sağlanması için girişimlerde bulunulmasını” istediler.

Numune'ye ilişkin gözlem ve değerlendirmelere yer verilen başvuruda, direnişçi tutsakların iradesinin dışında yapılan müdahalelerin nasıl yapıldığı anlatılarak, “tanıkların anlatımlarına göre müvekkillere ne yapılıyorsa yataklar kanlar içinde kalmakta, ölüm oruçcularının çılgınlıkları tüm koridorları doldurmaktadır.” ifadelerine yer verildi.

Bu işkencelerin tanıklarının bulunduğu, avukat ve ziyaretçilerinin anlatımlarının kamuoyuna yansıdığı belirtilirken, kendisine doktor diyen Mengele artıklarının işkenceleri ve cinayetleri bilinçli olarak yaptığı dile getiriliyor ve doktorların ölüm oruçcularına söyledikleri şu sözlerle yer veriliyor: “... ölüm orucunu kendiniz bitirin ve tedaviye başlayın, böyle yaparsanız size bir şey olmaz. Ama eyleme devam ederseniz biz size müdahale edeceğiz ve siz de hafızanızı yitirirsiniz....”

Tabip Odaları'nın, kendilerinin doğallığında yapması gerekenlerin bu başvuru ile hatırlatılması ayrı bir konu, bu aşamada ne yapacağını direnişçilerin aileleri, Numune'de şehit düşenlerin aileleri ve kamuoyu dikkatle izleyecektir.

F Tiplerini yaptıran da eleştiriyor

F tiplerinin yapılmasını teşvik eden, katliama onay veren Avrupa Konseyi'ne bağlı CPT (İşkenceyi Önleme Komitesi) adlı kurumun 2001'de hazırladığı raporda F tiplerindeki izolasyona değiniliyor ve değiştirilmesi dile getiriliyordu. Öcalan'ın durumunun da dile getirildiği bu rapora geçtiğimiz aylarda oligarşinin verdiği cevap açıklandı.

Tecriti savunan, eleştirileri kabul etmeyen Adalet Bakanlığı demagoji ve yalanla süslediği cevabında özet olarak, “tutuklular düşüncelerini değiştirmedikçe, bir araya getirmeyiz” dedi.

F tiplerini niye yaptıkları da böylece daha açık hale geliyor; düşünceleri değiştirmek. Yaptırının istediğinden de katı bir izolasyonu, tecriti yaşama geçiren Adalet Bakanlığı'nın, “Avrupa beğendi” derken de aslında yalan söylediği de ortaya çıkıyor. Ama Cemil Çiçek, nasıl olsa halk duymamıştır, duyup da duyuranları da ‘ideolojik amaçlı’ der içinden çıkarım diye yalana devam ediyor.

CPT'nin eleştirileri ise, direnişin aynı zamanda Avrupa'nın gerçek yüzünü ortaya çıkarmış olması bertaraf etmenin ötesinde bir anlam taşıyor.

Tecrit ve AKP'nin Yalan ve İnkâr Siyaseti

AKP'nin halkın tüm kesimlerinin taleplerini yalanla, inkarla geçiştirme politikası izlediği artık belirleniyor. Yalan, inkar, dalavere ve zulüm AKP'nin halka yaklaşımında giderek ön plana çıkıyor. Bunun en çarpıcı örneği tecrit, ölüm oruçları ve KADEK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın durumu konusunda yaşanıyor. AKP, yalancılıkta ve utanmazlıkta o kadar pervasız ki, ölüm oruçcularının sayısını gizlemeye çalışıyor, Öcalan'ın 8 haftadır avukatlarıyla görüşürülmediğinin doğru olmadığını söylüyor, tecritin ise üzerine hiç uğramıyor bile.

Yalancılar Geçidi

Öcalan'ın durumu ile ilgili olarak yalan sadece Adalet Bakanı Çiçek'in "*Öcalan'ın 7 haftadır görüşürülmediği doğru değil. Bunlar maksatlı olarak gündeme getiriliyor*" sözleriyle sınırlı kalmadı. Başbakan'dan, sözde TBMM'nin İnsan Hakları Komisyonu Başkanı'na kadar yeni yalanlarla Çiçek desteklendi.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış, TRT'de katıldığı bir programda "*Tahrik ediyorlar. Ben Adalet ve İçişleri Bakanlığı'ndan ayrı ayrı ikişer kere görüştüm, onlar da bunun (7 haftadır görüşürülmediğinin) doğru olmadığını söylediler*" dedi. Yalanın çok bariz olduğunu düşünmüş olacak ki, 29 Ocak'ta yaptığı açıklama ile 8 haftadır görüşürülmediğinin doğru olduğunu kabul etti. Ama daha önce açıklanan İmralı ziyaretini "konu istismar edildiği için" ertelediklerini söyledi. İlk açıklamalarında neden "*görüşürülmediği yalan*" dediğinin açıklamasını yapma gereği duymayan Elkatmış, hapishanelerden ölümler çıkarken, Numune Hastanesi'nde ölüm oruçcuları üzerinde deneyler yapıldığı iddiaları ciddi olarak ortadayken, Almanya'daki hapishanelerde Türk tutukluların kobay olarak kullanıldığı bilgisini aldıklarını, bunu incelemeye gideceklerini belirtti!

Başbakan Abdullah Gül: "*Son denemelerde sorun kalmadı. Yabancı avukatların her başvurusuna olumlu karşılık verildi. Avukatların, bazı fırsatları kendi sorunlarından ötürü kullanmadığını düşünüyorum.*" sözleriyle yalanlara katıldı.

Geçmişte Susurluk Raporu ile gündeme gelen ve kamuoyuna "demokrat" görünüm veren Elkatmış'ın devrimciler ve Öcalan sözkonusu olduğunda gerçek yüzünün nasıl ortaya çıktığını, *İmralı'da şartların söylendiği gibi kötü olmadığı. cezaevleriyle ilgili şikâyetlerin yüzde 99'unun doğru olmadığı* sözleri

açıklamaya yeterlidir. Öcalan'ın avukatlarıyla aşağıdaki diyalog ise Öcalan konusunda bilinçli, merkezi olarak alınan bir kararın AKP iktidarınca uygulandığını da göstermektedir.

Denilebilir ki, bu kadar aleni bir gerçek ortadayken yalanla nereye kadar gizlenebilir, inkarla nereye kadar gidilebilir? Doğru gidilmez, ama nereye kadar gidebilir, ne kadar insanı aldatabilirse kar diye bakıyor AKP. AKP'nin her konudaki politikasının özü bu. Vaatler bu mantıkla sıralandı ve şimdi adı anılmıyor. AKP'nin takıyyeciliği, yalanları kendine dönmedikçe Genelkurmay'ın da bu konuda bir rahatsızlığı yoktur. Tersine, katliamcılıkta, işkencecilikte devlet politikasını sürdürmede destek veriyor, kullanıyor.

Gerçek AKP Budur!

"Barış Anneleri İnisiyatifi" temsilcileri ile Öcalan'ın avukatlarının TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış ile görüşmelerinde Elkatmış'ın saldırganlığı AKP'nin faşist yüzünün yansımasıdır. "Barış Anneleri İnisiyatifi" temsilcisi Müesser Güneş'in, sanki AKP'nin barış gibi bir anlayışı varmış gibi, "barışın simgesi" diye vermek istediği beyaz tülbenti reddeden Elkatmış önceden planlı konuşmasını yaptı: "*Kim Apo'yla görüşemiyorum diyorsa sahtekardır. Apo herkesle her zaman görüştürülemez. Apo kim ki? Neden herkesin Apo ile görüşmek istediğini anlayamıyorum.*"

Elkatmış Öcalan'ın Avukatı Baran Doğan'a da görüşme sırasında saldırgan tavırlar sergiledi.

Bu tavır elbette ne Elkatmış'a özgü ne de o anlıktır. AKP'nin ölüm orucu ve Öcalan'a tecrit konularını aynı zamanda kendisini MGK'ya ispatlama aracı olarak kullandığını, işkenceye karşı olmak, hak ve özgürlükler önündeki engelleri kaldırmak gibi şaşaalı sözlerin yalandan ibaret olduğunu ve AKP'nin gerçek yüzünün zulüm politikalarında ısrar olduğunu gözler önüne seriyor.

Protestolara Saldırıyla Cevap

KADEK'li tutuklular ve dışarıda toplam 95 kişi protesto açık grevlerini sürdürürken, çeşitli eylemler de düzenleniyor. Sansürlenenden demokratik eylemlere karşı saldırganlaşan AKP iktidarı protesto telgrafı çekmek isteyen 10 kişiyi tutuklarken, DEHAP'ın Kadıköy, Şişli, Kağıthane, Esenler, Küçükçekmece, Beyoğlu, Gaziosmanpaşa ve Bağcılar ilçe örgütleri ve daha bir çok yerde binaları basılıyor, partililer gözaltına alınıyor.

Ahlaksızlar!

AKP, “emekliye zam verdik” şovları yaptı. Zammın, emeklilerin her ayki enflasyon oranındaki artışlarının peşin ödenmesinden başka bir şey olmadığı ortaya çıktı.

Maaş kuryuklarında ölmeme, üç kuruş maaşla açlığa karşı direnme savaşı veren emekliyi aldatanların ahlaki ve koltuk için yapamayacağı yoktur.

Hatırlanacağı gibi AKP, 3 Ocak'ta SSK ve Bağ-Kur emeklilerine 75-100 milyon arasında zam yaptı. 'Kaynak nerede' diyenlere de, “ne yani yoksul insanlarımızı bir kenara mı atsaydık” diye çıkıştı.

Çıkışında haklıydı. Ve biz o gün, “kaynağı tekellerden alabileceğiniz mi” diye sormuştuk. Bırakalım zammın hemen ardından tekel ürünlerine yüksek oranda yaptığı zamlarla halkın cebine elini atmasını, emekliye verdikleri zammın da aldatmadan ibaret olduğu ve verdiği zammı taksit taksit yine emekliden çekeceği ortaya çıktı.

Abdullah Gül, 3 Ocak'taki basın toplantısında zammı emeklilerin önceki yıllardaki kayıplarının karşılığı olarak yaptıklarını ve enflasyon oranında her ay maaşlarına yapılan zammın kesilmeyeceğini söylemişti. Zam kararı 8 Ocak günü Resmi Gazete'de yayınlandı. Ancak aradan bir hafta geçmişti ki, 17 Ocak günü Resmi Gazete'de yayınlanan başka bir kararla verilen zammın, her ay zaten yapılan enflasyon oranındaki zammın bir yıllık toplamından ibaret olduğu anlaşıldı. Söz konusu karar maaşlara her ay otomatikman enflasyon oranında yapılan zammın bir yıl boyunca yapılmayacağını dü-

zenliyordu. Buna göre, Ocak'tan itibaren yapılan seyyanen zam enflasyon karşısında eriyene kadar devam edecek, her ayki enflasyona göre ücret eriyene kadar yapılan zamdan düşülecek.

Yani AKP, emekliye gerçekte zam vermemiş, sadece bir yıllık alacağını peşin ödeyerek şov yapmış, aldatmıştı.

Bu nasıl bir ahlak, bu nasıl bir sahtekarlık! Gözyaşları dökerek ekranlar karşısında “emeklimiz” şovları yaparken yüzleri bile kırmıyor.

Tayyip Erdoğan, “Vergi bindirmek suretiyle maaş vermeyeceğiz” (5 Ocak) derken aslında doğru söylüyordu; vergi değil tekel ürünlerine zam yaparak, yetmedi parça parça emeklinin gözyaşlarından, ekmeğinden çalarak verecekler.

'Hesaplı, Kitaplı' ve Sahtekarca

AKP'den daha da ahlaksız basının yapılan emekli zammına “kaynağı nereden bulacaksınız” diye itiraz etmesine Başbakan Gül şöyle diyordu o günlerde;

“Hesapsız kitapsız iş yapmadık. Kaynağı nereden bulacağımızı çok iyi biliyoruz. Hiçkimse 66 milyon lira aylıkla geçinmez.” (8 Ocak basın)

Doğru, tam da hesaplı ve kitaplı bir aldatma, yalan ve entrikayla bu ülkenin en dar gelirli kesiminin, emeklilerin gururuyula, umutlarıyla oynadılar.

Emekli-Sen şube başkanlarından Hasan Kaşıkır, “hükümetin yaptığı borç verip her ay verilecek zammı keserek bu borcu almak” derken, İşçi-Memur Bağkur Emeklileri Derneği Başkanı Hamdi Öz, “aldatıldık” dedi.

Bu, AKP'nin siyaset tarzının bir yansımasıdır.

Yalanla, hileyle, aldatarak günü kurtarmaya çalışıyor her alanda. Maaşlarını almak için gittiklerinde gerçeğin ortaya çıkacağını, milyonlarca insanın feryat edeceğini bile bile yapıyor hem de. Neden? Çünkü bir yanda aşağılık bir işbirlikçilik içinde Amerika'ya topraklarımızı peşkeş çekmiş, öte yandan halka verdiği sözlerin hiçbirini tutmamıştır AKP. Kendi tabanında dahi tüm bu konularda ciddi bir rahatsızlık söz konusudur. Bu rahatsızlığı “yoksula yardım” şovları ile “toplumun en mağdur kesimi emekliye zam” yalanıyla gidermeye çalışıyor. Ortaya çıkınca da nasıl olsa bir yalan bulup açıklar, başka bir şov yapıp unuttururum diye hesap ediyor.

Kısaca alavere dalavere ile günü kurtarmaya çalışıyor AKP.

Pülümür'de Deprem Yine Devlet Çöktü!

Tunceli'nin Pülümür İlçe-si'nde 27 Ocak'ta meydana gelen 6.5 büyüklüğündeki depremde bir kişi öldü, yüzlerce bina yıkıldı.

Bu ülkede, şiddeti küçük veya büyük, her depremin yıkıntı-larının altından görülen tek şey, Türkiye gerçeğidir. Pülümür'de de bu kural değişmedi.

Depremde en ağır hasarı gö-ren binalar yine devletin, daha doğrusu, soygun, yolsuzluk devletin binalarıydı. Pülümür Emniyet Müdürlüğü, Ziraat Bankası Şubesi, Pülümür Be-le-diyesi, Yatılı İlköğretim Bölge Okulu binaları kullanılamaz hale geldi. Ama daha da garibi, de-prem için yapılan "Afet Konutla-rı" da kullanılamaz hale gelmiş-ti. Keza, Yatılı Bölge Okulu da önceki depremde yıkılmış ve aynı yere yenisi yapılmıştı. "Dep-reme dayanıklı" olarak yapılan yenisi, 6.5 şiddetindeki bir de-preme bile dayanamadı.

Hırsızların despotluğu!

17 Ağustos depremi sonra-sında hatırlanacaktır, üzerinde

Devletin düşkünü yazlık çadır kurar kış günü...

en çok tartışma yapılan kurum-lardan biri de Kızılay olmuştu. Tabii sözde ne reformlar, ne devrimler yapılmıştı Kızılay'da. Sonucu Pülümür'de gördük. Açıkta kalanlar hepsi bir kaç bin kişiydi, yıkılan bir kaç yüz bi-nayla sınırlıydı. Ama Kızılay, oraya üç tane insanları soğuk-tan koruyacak çadır kuramadı.

Soygundan, dolandırıcılık-tan, koltuk kavgasından halkın ihtiyaçlarını karşılamayı planla-yacak zamanları yoktu. Ama "hırsız" olmakla da kalmıyor; hem suçlu, hem güçlü misali, yazlık çadır kurulmasını eleştirenlere de kızıyorlardı.

Kızılay Genel Başkanı Ertan Gönen "Çorba verdik kaşık yok diyorlar. Kaşık yoksa tasta içi-lebilir" diyordu, aynı "40 trilyo-na F tipi yaptık, daha ne istiyor-sunuz" diyen Adalet Bakanı gi-bi. Kafa hep aynı; faşist, despot kafa. Verilenle yetineceksin, iti-raz etmeyeceksin!

Pülümür'ün yaklaşık 40 kö-yünde tahribat yarattı deprem.

26 Temmuz 1967'de mey-dana gelen Pülü-mür depreminde de 1282 bina yı-kılmış, 97 kişi ha-yatını kaybetmiş-ti. 15 Mart 92'de meydana gelen 5.8 şiddetindeki depremde ise 439 bina yıkılmıştı. Yoksulluk ve yol-suzluk, sağlam bi-na yapımına izin vermiyor ki!

100 Sayıda VATAN-2 TOPLATILDI!

**Emperyalizme
karşı çıkmak;
Zulme karşı
direnmek; Diri
diri yakılanları
yazmak; SUÇ
VE TOPLATMA
GEREKÇESİ!**

Anadolu Ya-yıncılık tarafın-dan 100 Sayıda Dizisi-2 adıyla yayınlanan Vatan Dergi-si seçmelerinden oluşan kitap 4 No'lu DGM tarafından toplattırıldı.

Anadolu Yayıncılık tarafından toplatma kararı üzerine yapılan açıklamada şöyle denildi:

"... demagojiler bir yana, değişen birşey olmadığı ortadadır... Nitekim toplattırma kararı şu anda sürmekte olan ölüm oruçları ile ilgilidir. Mec-listen bir yandan direnişçilere zorla müdahale kararı geçirilirken, dire-nişle ilgili yazılar da yasaklanmaya devam ediyor.

İşkenceyi yazmak, işkencede kat-ledilen Yunus Güzel ile ilgili gerçek-leri dile getirmek toplattırma gerek-çesi olmuştur.

19 Aralık 2000'de Bayrampaşa Hapishanesi'nde diri diri yakılan ka-dın tutsakları yazmak toplattırma gerekçesi yapılmıştır.

İşkenceyi, katliamları, diri diri ya-kılanları yazmak, bağımsız bir ülke istemek, emperyalizme karşı çıkmak toplattırma gerekçesi olmuştur.

Emperyalist savaşın gündemde olduğu bir zamanda emperyalizme karşı çıkmakta suç sayılmıştır."

Yapılan açıklamada yasakların gerçeği engelleyemeyeceği bir kez daha vurgulandı.

Amerika'ya ve işbirlikçi oligarşiye karşı Emperyalist saldırıya ve içteki zulme karşı BİRLEŞELİM!

- ✓ Oligarşi, bölüp parça parça yocketmek istiyor; birleşelim, halkın mücadelesini güçlendirelim!
- ✓ Oligarşinin bölmesine, parçalamasına, tecrit etmesine, manevra alanı kazanmasına izin vermeyelim!
- ✓ Birleşelim; oligarşinin manevra alanını daraltıp halkın örgütlenmelerini genişletelim!

Özellikle son iki haftadır oligarşi gösteriler karşısında bariz bir biçimde saldırganlaştı. Yüzlerce kişi gözaltına alındı, onlarca kişi de tutuklandı. Saldırılan gösterilerin şimdilik ağırlıklı olarak Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin ve HADEP'lilerin gösterileri olması, gözaltı ve tutuklamaların da ağırlıklı onlara yönelik olması, kimse için yanıltıcı olmamalıdır. Bu oligarşinin klasik taktiğidir. HADEP'liler nezdinde "Öcalan'ın tecritinin" gündeme getirilmesinin vesile yapılması, Haklar ve Özgürlükler Cephesi nezdinde ise "Halk Karar Versin" şiarının bir aracı olan "referandum sandıklarının" saldırı gerekçesi olarak kullanılması, saldırının niteliğinin görülmesine engel olmamalıdır.

Saldırıları, halkın muhalefetini engellemek, sınırlandırmak, içini boşaltmak içindir.

ABD saldırısı yaklaştıkça, oligarşi savaşın daha çok içine girdikçe, içteki saldırganlığının daha da artacağını tahmin etmek zor değildir.

Oligarşi, "savaş durumu" bahanesiyle halkın muhalefetini sindirme fırsatını kullanmak isteyecektir. Bu noktada AKP ve Genelkurmay'ın tam bir mutabakat halinde olacağını şimdiden söyleyebiliriz. Oligarşi 1991'deki Irak saldırısında da aynı hedefi gündeme getirmiş; adeta "12 Eylül koşulları"nı yeniden estirmek istemiştir. Ama o gün bunda başarılı olamamıştır. Bugün saldırısını daha hesaplı taktiklerle biçimlendiriyor. Belli kesimlere saldırıp diğer kesimleri şimdilik saldırıdan muaf tutma, çeşitli sorunların, taleplerin gündeme getirilmesini "icazet dışına çıkma" olarak değerlendirip çeşitli muhalif kesimleri sadece "savaşa hayır" sınırlarına hapsedme bu hesaplı taktiğin bir parçasıdır. Belli kesimleri "tarafsızlaştırarak" bir kesimi "tecrit" edip, önce ona saldırma, ardisıra, ilk saldırıda "tarafsızlaştırdıklarını" hedefe koyma, oligarşinin **F tipleri konusunda uyguladığı** ve kısmen de başarılı olduğu bir taktiktir. Bugün ABD saldırganlığına karşı halkın

muhalefeti yayılmakta ve BİRLEŞME eğilimi göstermektedir. Solun çeşitli kesimlerinin kendi arasında, bunun da ötesinde sol ile islamcı kesimler arasında böyle bir birlikteliğin ortaya çıktığı bir aşamada, oligarşinin öncelikle bölüp parçalamayı esas alan bir politika geliştirmesi şaşırtıcı değildir.

Oligarşinin icazetinde "savaş karşıtlığı" değil, emperyalizme ve oligarşiye karşı çıkma temelinde savaşa karşı mücadele!

Halkın ABD saldırganlığını da, bu saldırganlığa ortak olmayı da reddettiğinin ortaya çıktığı noktada, oligarşi, kendi icazetinde bir "savaş karşıtı muhalefet" yaratmak istedi. Buna hem AKP, hem Genelkurmay dahildir.

Oligarşi, **muhtevada** saldırıyı, saldırıları ayırdetmeyen bir "savaş karşıtlığını" buna bağlı olarak da soyut bir "barış" talebini öne çıkarırken, **biçimde** de "sivil toplumcu muhalefet" biçimini aşmayacak bir tarzı hakim kılmaya çalıştı.

Bunun bir anlamda hazır zemini de vardı. kimi "**yurtsever**" kesimler, ABD'ye karşı çıkarken Genelkurmay'a karşı çıkmamak, kimi "**islamcı**" kesimler ABD saldırısına karşı çıkarken AKP iktidarına karşı çıkmamak, kimi "**solcu**" kesimler de iktidarla, Avrupa'yla paralellik kurarak oligarşinin olası saldırılarına maruz kalmama kaygıları içinde hareket ettiklerinden, ortaya çarpık, içeriği boş bir "savaş karşıtlığı"nın, boş bir "barış savunuculuğu"nun çıkması zor olmadı.

AKP'nin ve Genelkurmay'ın icazetindeki bir "savaş karşıtlığı" muhteva olarak da onlara göre şekillenecek; neticede sadece ABD'nin tek başına saldırmasına karşı çıkıp, BM kararıyla saldırmasını meşru görecekti.

Ama gelişmeler tam da oligarşinin beklediği gibi olmadı. ABD saldırganlığına karşı muhalefetin önemli bir kesimi "sa-

vaşa hayır" genel sloganını kullansa bile, bunun içinde "her türlü savaşa, her türlü şiddete hayır" diyerek halkların direnme hakkını yoksayanlar olsa bile, AKP ve Genelkurmay'ın ABD işbirlikçiliği açığa çıktıkça, hem Genelkurmay'ın hem AKP'nin "savaşız çözümünü istiyoruz" diye diye, halkın gözlerinin içine baka baka topraklarımızı ABD'ye açtığı görüldükçe, AKP ve Genelkurmay'a yönelik öfke ABD'ye karşı öfkeyle birleşmektedir.

Oligarşi, bütün olarak halkın mücadele ve örgütlenmesinin gelişimini engellemek için saldırıyor

Amerika, kimseye sormadan topraklarımızı kullanıyor değildi elbette. Onay aldığı bir yerler vardı. Bunların **AKP Hükümeti** ve **Genelkurmay** olduğu açıktı, şimdi daha da açığa çıkmıştır. Hal buyken, Genelkurmay'ı ve AKP iktidarını eleştirmeden savaşa karşı çıkmak da mümkün değildir.

Oligarşi, işte tam bu noktada, ABD saldırganlığına karşı mücadelenin iktidara karşı mücadeleye dönüşmesini engellemek için saldırıyor. Saldırdığı, gösterilerini engellediği, gözaltına alıp tutukladığı güçler, doğrudan mevcut iktidara karşı talepleri dile getirenlerdir. Öte yandan oligarşi, yaklaşık on yıldır sürdürdüğü örgütsüzleştirme, etkisizleştirme, meydanlardan uzaklaştırma çabasının ABD'ye karşı mücadele içinde "boşa gitmesini" engelleme peşindedir. Kitlelerin ayağı yeniden mücadeleye, örgütlenmeye alışmamalıdır.

Gösterilere saldırının, gözaltı ve tutuklamaların asıl nedeni budur. Saldırının öncelikle belli kesimlere yönelik gibi görünmesi, sadece başta söylediğimiz hesaplarla ilgilidir. Daha önce de pek çok kez vurgulamışızdır; oligarşi önce kendince "en tehlikelileri" hedef alıyor; ama bu o an için "daha az tehlikeli" görünenin ilelebet saldırıdan muaf tutulacağı anlamına gelmiyor. "**En tehlikeli**" belli ölçüde etkisizleştirilince, sıra ötekine, giderek "en az tehlikeli"sine gelecektir. "Tehlike"nin ölçüsü nedir denilirse, kimse "silahlı mücadele"yi savunmak gibi nedenler düşünmesin. Tehlike'nin ölçüsü "muhalif" olmaktır. Her muhalif, derece derece de olsa, "tehlikeli"dir oligarşi için.

Emperyalist savaş ve oligarşinin zulmü, ortak sorunumuzdur

Artık herkes biliyor ve yazıyor ki, iktidar ABD'nin istek-

lerini büyük ölçüde karşılamıştır. Türkiye, daha şimdiden ABD katliamcılığının "yatağı" yapılmıştır. Şimdiden AKP ve Genelkurmay katliamın ortağı durumuna girmiştir.

"Savaşa hayır" derken, Genelkurmay'la, hükümetle veya falan bakanla "**aynı düşündüğünü görmek**", devrimciler, demokratlar, yurtseverler, islamcılar için sadece bir yanılgıydı ve bunda sevinilecek bir şey yoktu. "Sanal" bir görünüme sevinilemezdi elbette; tersine bu görünümdeki aldatmacayı ortaya çıkarmak çok daha önemli hale gelirdi. Devrimciler, bu konunun başından itibaren her zeminde buna dikkat çektiler. AKP'nin, Genelkurmay'ın "savaş karşıtlığı"na bel bağlayanları uyardılar. Ve kuşkusuz bu uyarıyı yaptıkları için de "ABD'ye karşı çıkanlar" içinde öncelikli "hedef" seçildiler. Bu nedenle, oligarşi mesela Haklar ve Özgürlükler Cephesi'ne diyor ki, "**hayır, siz savaşa da karşı çıkmayacaksınız!**"

Şimdi AKP iktidarıyla hem siyasal olarak, hem meydanlarda çatışmayı göze almayan islamcı, bunu göze almayan demokrat, aydın, Genelkurmay'la çatışmayı göze almayan laik-yurtsever, ABD saldırısına karşı çıkabilir mi?

Hayır. Bunun cevabı açık. Bu güçlerin icazetini kaybetmek istemeyenler, oligarşinin icazeti dışında mücadele edenleri de yalnız bırakacaklardır. İşte bu nokta, oligarşinin halkın muhalefetini bölmeyi başardığı nokta olur. Buna izin verilmemelidir.

Oligarşinin halkın muhalefetini ve mücadelesini hem

örgütsel olarak, hem talepler ve hedefler açısından bölme taktiği, hiç gündemden çıkmıyor. **Aman onlar terörist uzak durun, aman onlar islamcı uzak durun, aman onlar bölücü, uzak durun...** Oligarşinin polisi, "esneklik", "hoşgörü" sınırlarını buna göre belirliyor. "100'ler Meclisi"nin burnunun dibinden gözaltına alınanlara sahip çıkmaması **işte burada** önem kazanıyor. Irak'ta öldürülecekleri düşünerek ABD saldırganlığına karşı çıkanların Lice'de katledilenleri, F tiplerinde işkenceli ölümlere mahkum edilenleri görmezden gelmesi, **işte bu noktada** önem kazanıyor. Sayısız soruna değinip Öcalan'ın tecritine değinmekten uzak durulması **burada** önem kazanıyor.

Amerikan saldırısının ayaklarından biri, Türkiye yönetimindeki işbirlikçilerdir. Genelkurmay ve AKP'dir.

Emperyalist savaşa karşı mücadele, bu yüzden aynı zamanda işbirlikçi iktidara karşı mücadeledir. Bu mücadelenin icazet kaygısıyla bölünmesine izin vermemek, oligarşinin bu doğrultudaki manevralarını etkisizleştirmek, tüm muhalif güçlerin görevi ve sorumluluğudur.

IMF Sopası ABD'nin Elinde; AKP, '4 Milyar Kurtarmaz' Pazarlığında

MASADAKİ HALKIN KANI!

Genelkurmay'ın ve AKP iktidarının Amerikan işbirlikçiliği bir yana, böyle olmasa bile ABD'nin istekleri karşısında başka çaresi olmadığını bilmeyen yok. Bundan aylar önce, Irak'a saldırı bugünkü gibi gündemde değilken bir Amerikan gazetesinde şu satırlar yer almıştı:

"IMF Türkiye'yi Irak konusunda bizim için satın aldı!"

Ve bugün. Bu gerçek artık gizlenemeyecek kadar açıktır. ABD Hazine Bakanlığı'nın "masasında unutulmuş" ve Amerikan gazetelerinde yayınlanan bir rapor, IMF'ye bağımlılığın emperyalistlerce bir ülkeye her türlü isteklerini kabul ettirmekte nasıl kullanılabileceğini de gösterdi.

ABD 'IMF Sopasını' Sallıyor

Bir yandan IMF'ciler el altından ekonominin "alarm verdiğini" yaymaya başladı. Öte yandan ülkemizdeki IMF ekonomistleri *"daha derin, sarsıcı krizlerin kapıda"* olduğunu yazdı. Ve son olarak da sözünü ettiğimiz ABD Hazine Bakanlığı belgesi ortaya atıldı. Belgeye göre, *"Türkiye IMF'ye verdiği taahhütleri yerine getirmiyordu"*. Bu nedenle de *"IMF ve Dünya Bankası programları açısından raydan çıktığı"* söyleniyordu.

Tam bu sırada IMF İkinci Başkanı Türkiye'nin ABD hazinesinden Irak saldırısı karşılığı verileceği söylenen krediyi alması gerektiğini, ama bunun da yetmeyeceğini söylüyordu. Yapılan pazarlığı doğrularak ve gayet doğalmış gibi göstererek, *"Irak için pazarlık bizimle değil ABD hazinesi ile yapılmalı"* diyordu.

Yine aynı dönemde Bush'un Abdullah Gül'e yazdığı mektupta yeralan *"IMF programına bağlılığınız olmazsa, ABD'nin destek paketlerinin de faydası olmaz"* sözleriyle, Türkiye'ye Irak karşılığı verilecek rüşvetin nereye kullanılması gerektiği de şimdiden belirtiliyor ve bir yandan da yeni IMF paketleri ile halka daha çok zam, yoksulluk dayatılması gerektiğini telkin ediyordu.

Son olarak Davos'ta Gül ve Erdoğan ile görüşen ABD Dışişleri Bakanı Powell'in, 27 Ocak tarihli Milliyet'te Hasan Cemal'in aktardığı sözlerine yer verirse tablo tamamlanıyor.

Türkiye'den memnun olduğunu ve "Türki-

ye'nin, Amerika'nın büyük dostu" olduğunu söyleyen Powell, Irak saldırısına oligarşinin askeri desteği sorulduğunda şöyle diyor; *"Biz de geçmişte Türkiye'ye ekonomi başta olmak üzere birçok konuda yardımcı olduk."*

Amerikancılığı bilinen Hasan Cemal bile abartıdan gösterilen sopayı görüyor ve *"askeri işbirliğinden söz eder etmez, bunun yanına derhal ABD'nin ekonomik yardımını koymasına ilginç."* diyor yazısında.

Söylenenleri, verilen mesajları biraraya getirip türkçeye çevirirsek:

Amerika, isteklerimizi yerine getirmekte nazlı-nırsanız krizlerden kriz beğenin, diyor. Bunun için IMF sopasını sallıyor. 4 milyar dolar olduğu belirtilen rüşvet öneriyor ve bu paraya Türkiye'nin mutlaka ihtiyacı olduğunu söylüyor. Yoksa "raydan çıkacağı" tehdidi savruluyor. IMF ise, ABD'nin söylediklerini yineliyerek mesajı güçlendiriyor.

Bir elde havuç, ötekisinde sopa, hangisi gerekiyorsa onu gösteriyor. "Büyük dostluk" dedikleri ilişkiler böyle yürüyor emperyalist pazarda!

Emperyalistlerle oligarşi arasında süren pazarlığın ayrıntıları bir yana, özü dolarlar, çıkarlar üzerinden dönüyor. Bu artık AKP iktidarınca da gizlenmiyor. Elbette bu noktada AKP için ahlaktan, düşünceden, mazlum halklardan söz etmenin zerrece anlamı yoktur. O, pazarlık masasında bunları demagojik olarak savunabilmeyi dahi satışa çıkarmıştır. Koltuk için yapamayacakları hiçbir şey olmadığı her olayda karşımızda duran gerçek.

Pazarlığın esas yürütücülerinden Genelkurmay'ın ise hiçbir zaman böylesi değerleri olmamıştır. Onlar eğitimlerini Amerika'dan alır, *"Türki-*

Mazlum Irak halkının kanı karşılığı zalimden alacağı rüşvetin pazarlığını yapanlara;

**"Zalimlerle birlikte varlık içinde yaşamayı alçaklık;
Zalime karşı gelerek bulacağım ölümü ise yücelik sayarım"**

İmam Hüseyin

ye'nin çıkarları" diye diye Amerika'nın çıkarlarının bekçiliğini yaparlar. Ordu'nun tarihi bunun yüzlerce örneğiyle doludur. Onları şimdilik bir yana bırakıp AKP'nin ne dediğine bakalım.

"Arçelik Bayii" Erdoğan Pazarlık Ustası Olduğunu Gösteriyor

Irak halkının katledilmesi, Irak'ın işgal edilmesi karşılığı yapılan pazarlık o kadar aleni hale geldi ki, Davos toplantılarında Tayyip Erdoğan 4 milyar doları doğrulayarak, "2 milyar artı 2 milyar dolardan bahsediliyor. Bu miktarlar, Türkiye'nin sorunlarını çözmez" dedi.

Yani ortada bir pazarlık var, 4 milyar teklifi var ve AKP de bu pazarlığın doğal olarak tarafı ve argo olarak ifade edersek Erdoğan "kurtarmaz abi" diyor Amerika'ya.

IMF'ye havale edilen, batırılan ekonomi Irak halkının kanıyla kurtarılmaya çalışılıyor. **Kansızların kan pazarlığı** AKP'nin ahlakına yakışıyor.

"Arçelik Bayii" olmakla övünen ve bu sayede ekonomiyi çok iyi bildiğini anlatmaya çalışan Tayyip Erdoğan'ın tüccar kafasında her türlü pazarlığa yer var. Yeter ki, karşılığında koltuk gelsin, yeter ki, karşılığında Amerika sırtını sıvazlasın, meşruiyet desteği versin; satar.

Tayyip Erdoğan'a sesleniyoruz;

Sattığınız Irak halkının kanı, Türkiye halkının onuru, dünya halklarının geleceğidir; Arçelik buzdolabı değil!

Koltuk için düşüncelerinizi satabalirsiniz, inançlarınızı satabilirsiniz, ama Türkiye halkı ve toprakları satılık değildir!

Gül: "Amerika İle Anlaştık"

Başbakan Abdullah Gül yaptıkları anlaşmayı geçen hafta şu sözlerle özetledi: "savaşta görülecek zarar konusunda Amerika ile 'esnek destek'

konusunda anlaştık" .

"**Esnek destek**"in ne olduğunu geçen haftaki sayımızda, ekonomiden sorumlu bakan Ali Babacan'ın 'esnek destek mutabakatını' doğrulayan sözleriyle aktarmıştık. Hatırlayalım:

"Rakam belirlenmedi, hareketin seyrine, gelişmelere ve nihayet Türkiye'nin sağlayacağı desteğin ebadı, fiyatı ve kalitesine göre aynı, nakdi, destek programları devreye girebilecek."

İlk "destek programı"nın nakdi miktarı ABD tarafından böylece açıklanmış oldu; destek karşılığı 4 milyar dolar!

5 Şubat'ta IMF'ye 3 milyar dolarlık kısa vadeli borcunu yeniden finanse etmek için ödeme yapmak zorunda olan AKP iktidarının bu nedenle de bu paraya ihtiyacı var. IMF'ye bağımlılık yeminleri ettiğinizde, patronlara sırtınızı dayadığınızda çark böyle işlemek zorunda. Bazen de doların efendileri yeni krediler için özelleştirmeler, işten atmalar yerine böyle üslerinizi, topraklarınızı, ordunuzu ve onurunuzu ister; vereceksiniz. Dedik ya; bu sistemin çarkları böyle işliyor. Çarkın nasıl kırılacağı ayrı ve bilinen bir konu. Biz yeniden AKP'nin pazarlığına dönelim.

İlk ikili anlaşmaların imzalandığı 1940'lı yılların sonunda sadece 100 milyon dolar karşılığı ülkemiz satılmış ve bugüne kadar "destek, yardım" diye diye topraklarımız Amerikan üssüne dönüşürülmüştü. Bugünkü rakamlara göre, demek ki ucuza satmış dönemin iktidarı! AKP sahte "savaşa karşıymış" havasını biraz daha pompalayarak belki pazarlığı daha da yükseltir!

Manzara ortada;

Devlet dedikleri aslında adi mafya teşkilatlarından farksız yöntemler kullanıyor. Amerika tehditle, rüşvetle, olmadı "sopa göstererek" istediği sonucu almaya çalışıyor. Türkiye ise ondan farksız. Tefeciye borçlanmış çığırtkan tüccar havasında satacak bir şeyi kalmayınca topraklarını, "Mehmet" in kanını ve "kardeş halk" dediği komşusunu satışa çıkarıyor. Ve bunun adına da emperyalistler arasında "diplomasi" deniliyor.

"Köpektir zevk alan sayyâd-ı bî-insafa hizmetten"

**-insafsız avcıya hizmet etmekten zevk alan
yalnızca köpektir- (Namık Kemal)**

HÜMANİST EMPERYALİZM!

Katliamcılığa “insanîyet” perdesi

Burjuvazi, ideolojik, kültürel hegemonyasını ancak herşeyin ters yüz edildiği bir dünyada kurabilir. AK'ı **ka-ra**, KARA'yı **ak** göstermek, hemen tüm emperyalist propaganda cihazının asıl amacıdır. Çarpıtmalı ki, haksız, gayrı-meşru politikalarını sürdürebilsin. Tarihi geçmiş bir yana, 1990'dan bugüne, tüm emperyalist saldırılar böyle tezgahlanmadı mı?

Amerikan emperyalizmi, Irak'a saldırı konusunda, amacı ne kadar **deşifre** olmuş olursa olsun, bu yöntemlerden yine de vazgeçmiyor. Geçen hafta, ülkemize yol-ladığı “**insani yardım heyetleri**” de işte bu yöntemlerin bir parçası.

Amerikan askeri heyetleri ile görüşmelerin bitmesi-nin ardından, içlerinde sivil ve askeri yetkililerin yeraldı-ğı “**insani yardım heyetleri**” geldi.

Açıklandığına göre, bu heyetler, “*olası bir savaş du-rumunda*”, zarar görecektir *Iraklılara gereken insani yar-dımların yapılabilmesini* organize edecekler-miş.

Ne kadar insancılar!

Önce bombalar yağdıracaklar Irak'a, ölen ölecek, sonra eskaza bombalardan kaçabilen mültecilere de yar-dım yapacaklar!

Yani kısacası “**Bir bomba bir yardım paketi**” politikası; Afganistan'da da tanık olmuştuk hatırlanırsa.

Ankara'nın “insanîyeti”

“Küçük Amerika” büyük Amerika'dan geri kalacak de-ğil elbette. Aynı demagojiye o da sarılıyor. Generaller, da-ha önce “**Kuzey Irak'a girersek, insani amaçlarla gireceğiz**”

“İNSANİYET”in Misket Bombaları

- ABD, Afganistan saldırı-sında ilk sekiz hafta içinde, 3767 sivil **klasik Kitle İmha Silahları** ile öldürdü. Bu silah-lar şunlardı:

- Misket bombaları
- Termobarik bombalar (7 tonluk ısı-başıncı bombaları)

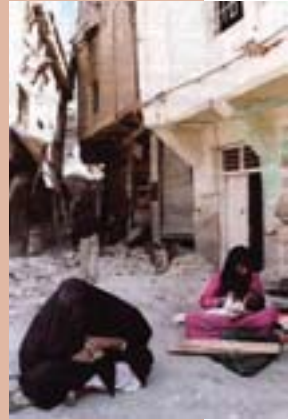
- B-52'lerden yapılan “halı” bombardımanları
- 458 kg'lık şarapnel başlıklı seyir (cruise) füzeleri
- Seyreltilmiş uranyum (DU) bombaları

“İNSANİYET”in “Ambargo” adını verdiği bombasız katliam!

“Uygar dünya” 12 yıldır Irak'a ambargo uyguluyor. 1996 yılına kadar Irak'ın dış dünyayla tüm ticari ilişkisi ke-sildi. Irak ne dışarıya mal sata-bildi, ne de dışarıdan mal ala-bildi. Irak'ın yurtdışı bankalar-daki hesapları donduruldu ve yaptığı bütün ticari anlaşmalar iptal edildi.

Bu acımasız ambargonun ilk beş yılında, yetersiz beslenme ve ilaçsızlık nedeniyle **567 bin çocuk öldü**.

Ambargo halen sürüyor. Ambargodan dolayı Irak'ta her ay **7 bin çocuk ölüyor, ölüyor, ölüyor...**

açıklaması yapmışlardı. Bugünlerde ise “**askeri planlama çalışmalarını tamamlayan Ankara, insani yardım çalışmala-rını başlattı**” haberleri yayınlatılıyor gazetelerde.

Deniyor ki; Ey Iraklılar; biz sizin katledilmeniz için Amerika'ya yataklık yapıyoruz, suç işliyoruz ama bakın göç ettiğinizde size çadır vereceğiz, ekmek su vereceğiz...

Emperyalist, katliamcılık suçunu, işbirlikçi oligarşi de yataklık suçunu “insani” yardım perdesi arkasına gizlemeye çalışıyor. Ama işlenen suçun büyüklüğü kar-şısında bu perde çok ince kalır. Afganistan'dan tarihe kalan, ABD'nin havadan attığı “yardım paketleri” değil, bombalardır.

Uygarlık ambalajına sarılmış sömürgecilik

Sömürgecilik icat olduğundan beri böyledir. Tüm sö-mürgecilik hareketleri, işgalleri, “**insani**” ideallerle amba-lanmıştır. Ya barışı götürmek, ya demokrasiyi korumak adına, ya çağdaşlık, uygarlık götürmek adına işgal etmiş-

lerdir yeryüzünü. Ölüm ve yıkım, tüm sömürgecilik tarihi boyunca buna benzer kavramların ardına gizlenmeye çalışılmıştır.

Hep "ulvi" amaçları vardır bu işgallerin. Afrika'nın, Latin Amerika'nın yerlilerine "uygarlık" götürme adına yağmalanmıştır kıtalar. 20. Yüzyılda, teknik, iletişim, basın yayın çok gelişmiş, dünyanın bir ucunda olan bitenler, fazla zaman geçmeden öteki ucunda bilinmeye başlanmıştır. Ama demagoji değişmemiştir. 21. Yüzyıdayız; artık hemen hiçbir şey gizlenmiyor. Ama demagoji yine değişmiyor. 1991'deki Irak katliamı "uluslararası hukuku korumak" adına gerçekleştirildi. Yugoslavya katliamı "etnik temizliği önleme" adına. Afganistan "çağdışı Taliban rejimi"ni yıkıp çağdaş bir rejim kurma" adına... yakılıp yıkıldı.

ABD'nin imparatorluk hedefi çok açık. Ama işte yine aynı yalanları dinliyoruz; Saddam diktatörmüş, halkını aç bırakıyormuş, Irak halkını bu zalim yönetimden, Ortadoğu'yu bu tehlikeli diktatörden kurtarmak lazımmış vs. vs.

Bir halkı "açlığa, ilaçsızlığa mahkum etmek" mi insani?

Katliamcılığı, işgalcılığı "insani"lik kılıfına büründüren sadece ABD değil. **Burjuvazinin hümanizminin sınırları, tekellerin çıkarları ve emperyalizmin dünya egemenliğinin sözkonusu olduğu yerde biter.** En somut örnek Irak'a ambargo. Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi, 1996 yılından itibaren Irak'a ambargo kararı olarak sınırlı miktarda gıda ve sağlık malzemesi almasına izin verdi. Uygarlığı, çağdaşlığı kimseye bırakmayan tüm ülkelerin üyesi olduğu BM, Irak'ın ithal edebileceği gıda miktarını belirlerken **"yüzde 30 yetersiz beslenme sınırını"** ölçü aldı. Yani açıkça, Irak halkı bu uygar, bu çağdaş ülkelerin kararıyla "yetersiz beslenmeye" mahkum edildi.

BM Güvenlik Konseyi, 2002'de "ambargoyu daha da sertleştirdiğini" ilan ederek **insafsızlıkta, vicdansızlıkta** hiçbir sınır tanımadığını ortaya koydu. İşte **"insani yardım"** kampanyaları örgütleyenler de bunlar.

Toprağa tohum saçarak gibi kanser saçmak mı insani?

Irak halkının 1991'deki saldırıda yaşadığı vahşet, emperyalist medyanın sansürüne uğradı. Bu vahşetin görüntüleri hemen hiç gelmedi gözlerimizin önüne.

Ama aşağıdaki rakamların yaratacağı vahşeti tahayyül edebilirsiniz: **"Körfez Savaşı'nda Irak'a, İkinci Dünya Savaşı'nda kullanılan miktarda bomba atıldı. 43 gün süren ha-**

va saldırılarında Irak'ın tamamına 80 bin msket bombası düştü. Bu msket bombalarının tahrip gücü, 16 milyon el bombasına eşitti. ABD ordusu radyoaktif seyreltilmiş uranyum içeren 944 bin adet parça tesirli bomba kullandı."

Uranyumlu bombalar, Yugoslavya'da da kullanıldı. "Şarbon, kimyasal, biyolojik silah" diye ortalığı ayağa kaldıranlar, bunları kullandığı açık olan ülkelerin yakasına yapışmadılar hiç.

"Bombardımanlarda kullanılan seyreltilmiş uranyum nedeniyle bugün binlerce Iraklı çocuk sakat doğuyor; yetişkinler arasında kansere yakalanma oranı artıyor... Sırf bu sebepten Irak hastanelerinde ölümü bekleyen binlerce Iraklı çocuk var. Kanser, Hodgkins Lösemisi, Mutasyonlar, Başışıklık Sistemi Zaafları vesaire yüzünden..." (Kaynak: Unicef)

Denis Halliday, BM'nin "Irak'a İnsani Yardım" Koordinatörü'ydü. Yaptıklarının yardım değil, vahşet olduğunu görerek bu görevinden istifa etti. Yapılanı şöyle özetlemişti: **"Bir toplumun tamamını mahvetmek üzereyiz. Olay bu kadar basit olduğu kadar, bir o kadar da dehşet verici. Yaptığımız şey yasadışı ve ahlak dışı."**

"İNSANİYET" adına 255 bin cinayet!

Irak'a 1991'de emperyalist koalasyon tarafından yapılan saldırıda:

- 43 gün içinde **11 bin** sorti yapıldı!

- Seksen sekiz bin ton bomba atıldı.

Bunların sadece yüzde yedisi güdümlüydü. Yüzde doksanüçü ise, öyle rastgele atılan ve herhangi bir irade tarafından yönlendirilmeyen, herhangi bir yere düşen bombalardı.

- Kara savaşına gelince... kara savaş diye birşey olmadı. Bana tek bir muharebe gösteremezsiniz. Bu bir muharebe falan değildi, bir katliamdı.

General Kelly, askerlerinin nihayet ilerleme düzenine geçtiği anda **"onlardan savaşacak pek kimsenin hayatta kalmadığı"**nı söyledi.

En az 125 bin asker ve şu ana kadar 130 bin sivil öldürdük. Öldürebildiğimiz kadarını öldürdük.

(ABD Eski Adalet Bakanı Ramsey Clark'ın Körfez Savaşı'ndaki ABD davranışları hakkında Soruşturma Komisyonu önündeki tanıklığından, New York, Şubat 1992)

Filistin'de Katliam: 16 ölü

Abdullah Gül: "İsrail ile ilişkilerimiz iyi. Bu korunması gereken bir şans."

Oligarşi Çırağan Sarayı'ndaki "barış toplantıları"nın sonuç bildirgesinde İsrail'in kınanmasını, kitle imha silahlarının denetlenmesini isteyen Arap ülkelerine itiraz ederken, İsrail Gazze'de katliam yaptı.

Gazze'ye 35 tank, zırhlı araç ve helikopter desteğinde saldıran İsrail 12 Filistinliyi katletti, 60'tan fazlasını yaraladı. 25 Ocak gecesi gerçekleşen saldırı, 1994'ten bu yana Gazze'ye yönelik en kapsamlı saldırı niteliğinde. İsrail ordusu, 11 Eylül sonrası Amerika ve İsrail'in her türlü terör saldırısının bahanesi haline gelen "terörün altyapısını yoketmek" için operasyon düzenlediklerini açıklarken, Savunma Bakanı Şaul Mofaz, İsrail'deki seçim süresince gerekirse 'Filistin topraklarında sokağa çıkma yasağı uygulayız' dedi.

Saldırıları ertesi günlerde de sürdü, 27 Ocak'ta bu kez hedef Cenin idi. Saldırıya karşı Filistinliler direnişle cevap verdi. Dört Filistinli katledildi.

Gazze saldırısında da camiler-

-Oligarşinin dostu- İsrail'den katliam

den yapılan anonsla birlikte sokağa çıkan silahlı direnişçiler saatlerce tanklara karşı direnerek Filistin'in katliamlarla teslim alınmayacağını bir kez daha gösterdiler.

**Gözler Irak'ın Silahlarına!
Katliamlara Devam**

Emperyalistler, dünyanın gözünü, kulağını Irak'ın kitle imha silahlarıyla doldurmaya çalışırken, siyonizm katliamlarını sürdürüyor. Irak'ın kitle imha silahlarından söz eden emperyalistler, bırakın kendilerinin sahip oldukları yokediciler silahları, İsrail'in sahip olduğu kimyasal, biyolojik silahlardan da söz etmiyor. Aksine, katliamcılığı aleni olan bir devlet için kitle imha silahlarına sahip olmak adeta hak olarak gösterilmek isteniyor.

Oligarşi de, emperyalistlerle

aynı safta, Filistin halkının karşısında olduğunu İstanbul'da kimi Arap devletleriyle düzenlenen toplantıda ortaya koydu. Suriye'nin, sonuç bildirgesine, İsrail'in silahlarının da denetlenmesi, katliamcılığının kınanması gibi istekleri Türkiye tarafından geçiştirildi. Zoraki olarak konulan birkaç cümle ise İsrail'in silahlarından, katliamcılığından söz etmiyordu bile.

Oysa, tüm dünya İsrail'in elinde bulundurduğu kitle imha silahlarından haberdar. Ama, o meşhur 'uluslararası kurumlar', Irak için "yeterince işbirliği yapmadı" diyen BM, bugüne kadar aldığı hiçbir kararı dinlemeyen İsrail karşısında suspus! Silahlarını denetlemeyi, katliamlarını durdurmayı düşünmüyor bile. Çünkü karşısında Amerika var.

İsrail'de Umutsuzluk!

Katliama uğruyan, toprakları işgal edilen, en modern silahlara karşı bedenleriyle, küçük çaplı silahlarla direnen Filistinliler. Ama bu tablo Filistinlileri umutsuzlaştırmıyor; ısrarla direnişlerini yaratıcılıklarını geliştirerek sürdürüyorlar. Bu yanı sıra dünya halklarına çok büyük dersler sunuyor, umut oluyorlar. Umutsuzlaşanlarsa en modern silahlara sahip olan, Amerika başta bütün emperyalistlerin desteğini arkasına alan İsrail oluyor.

Gazze ve Cenin saldırılarını, "seçim için güvenlik önlemleri" diye açıklayan İsrail'i katliamlar da umutsuzluktan kurtaramıyor, güvenlik sağlayamıyor. İsrail toplumunda umutsuzluğun boyutunun son göstergesi yapılan son seçimler oldu. Şaron'un kazandığı seçimlere katılım, bugüne kadar yapılan seçimlere katılımın en düşük seviyesinde gerçekleşti. Militarize bir toplum haline gelen İsrail 'ne değişecek ki' umutsuzluğu içinde büyük oranda sandıklara gitmedi. Zulmedeni umutsuzlaştıran zulme karşı amansız bir direniş gösteren Filistindir, intifadadır.

Davos ve Porto Alegre

Zenginler ve Yoksullar

Geçen hafta, 23 Ocak'ta İsviçre'nin Davos Kenti'nde emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin "zirvesi" yapılırken, aynı günlerde Brezilya'nın Porto Alegre adlı kentinde "küreselleşme karşıtları"nın toplantısı vardı. Davos'ta **"Dünya Ekonomik Forumu"**, Porto Alegre'de ise **"Dünya Sosyal Forumu"** toplandı. Birincisine ilişkin bolca görüntü ve haber izlediniz medyada. İkinci ise, ancak geçerken değinilen bir "haber"di. Burjuva medyanın "Davos'ta toplananların" medyası olduğu da bir kez daha teyid edilmiş oldu.

Peki kimler vardı Davos'ta?

Emperyalist tekellerin temsilcileri Davos Zirvesi'nin asıl ev sahipleri idi. Misafirlerin çoğunluğunu ise işbirlikçi ülkelerin yöneticileriyle burjuva ekonomistleri oluşturuyordu.

Davos'ta ve Porto Alegre'de toplananların gündemleri farklıydı. Davos'takiler, "küresel güvenlik", "büyük şirketlerin iflası", "köktendinci islamın yarattığı tehdit", "hassas ekonomik durum" gibi konuları tartışırken, Porto Alegre'dekilerin gündeminde "Amerikanın Irak'a saldırısı" vardı.

Davos'ta 2100 davetli vardı; "Elit" bir davetli topluluğuydu. Davetiyesiz katılamıyordu zaten. Porto Alleg-

re'dekiler ise 100.000 kişi kadardılar; çoğu işçi, işsiz, öğrenciydi, davetiye gerekmiyordu katılım için.

Davos'takiler bile Amerikan saldırganlığını savunamadı

Davos Zirvesi'nin resmi gündemi her ne kadar "Güven tesis etmek" olarak belirlenmiş olsa da, fiili gündemde yine ABD'nin Irak'a saldırısı vardı. Ama dünya genelindeki anti-Amerikan hava Davos'u da kuşatmıştı, tekeller, çeşitli emperyalist ülkelerin, yeni-sömürge ülkelerin yöneticileri, gerçekte fiilen şu veya bu biçimde ortağı oldukları saldırıyı açıktan savunamaz durumdaydılar. Mesela, hemen her ülkeden katılımcıların olduğu bir yemekte, ABD'nin Irak'a saldırısı oylanmış ve ABD temsilcisi dışında "evet" oyu veren çıkmamıştı. Kuşkusuz, hepsi, ülkelerinde izledikleri ikiyezli politikayı oraya da taşımışlardı. Ama yine de bu dünya halklarının aylardır yürüttüğü anti-Amerikan eylemleriyle yarattığı büyük etkiyi göstermesi açısından dikkate değer bir sonuçtu.

Bunun ötesinde ise, Davos Zirvesi emperyalizmin ekonomik, siyasi olarak içinde bulunduğu krizin göstergesi oldu; Davos'taki yüzlerce seminerde konuşan yüzlerce

Davos Zirvesi'nin eteklerinde şiddet

Davos Zirvesi'nin sürdüğü günler boyunca, Davos, Languart ve Bern'de küreselleşmeyi ve Amerikan saldırganlığını protesto eden gösteriler yapıldı. Yaklaşık 30 örgütün katıldığı bu gösterilerin izinleri haftalarca önceden alınmıştı, ama buna rağmen polis gösterilere saldırdı.

Haftalar öncesinden İsviçre sınırlarında silahlı polis sayısı artırıldı. 24 Ocak'ta Basel'de sınırdaki kısıtlamalarla ilgili bir gösteri yapıldı. Cephelilerin de katıldığı gösteride Davos'a gelenlerin keyfi biçimde engellenmesi protesto edildi.

25 Ocak'ta aralarında Cephelilerin de bulunduğu 3000 bin kişilik kitle, arama bariyerlerini aşarak Davos'da gösteri yaptı. Trenle giden grup Languart şehrinde aktarma yapmak için istasyona hapsedilerek başka şehre gitmeye zorlandı. Grup hareket ettikten bir süre sonra polis tarafından arazi de durdurularak göz yaşartıcı gaz ve plastik mermilerle gruba saldırdı.

Saldırının ardından grup uzun süre tutuldu; çeşitli örgüt ve kurumlar burada pankartlarını açarak gösterilerini sürdürdüler. Cepheliler "Emperyalist Savaşa ve Amerikan İmparatorluğuna Hayır!", "Tecrit Öldürüyor, Tecrite Hayır!" yazılı pankartlarını açtılar. İsviçre polisinin yanı sıra Alman ve Fransız polisi de saldırı için oradaydı.

Bern'de yapılan gösteriye de polis saldırdı, 15 kişi yaralandı, 5 kişi de tutuklandı.

Davos'taki gösterilere katılan sendika yöneticilerinden biri şu çıplak soruyu soruyordu: **"Şiddeti yaratanlar bizler miyiz yoksa şu anda Davos'ta toplanıp savaş hazırlığı yapan tekeller ve devlet yöneticileri mi?"**

“bilim adamı, politikacı”nın “beyninden” yeni hiçbir fikrin çıkmadığı, burjuva basına yansıyan haberlerden belliydi; emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin söyleyecekleri yeni bir şey yoktu!

Erdoğan-Gül ikilisinin peşkeş toplantıları

Davos'ta yaklaşık 270 seminer yapıldı. Davos'un organizatörleri buna “beyin fırtınası” diyorlar. Emperyalist tekeller önceden belirlenmiş burjuva ekonomistleri, medycıları, politikacıları dinleyerek onların tecrübelerinden, çeşitli ülkelere ilişkin doğrudan gözlemlerinden yararlanıyor, yatırım planlarını yaparken onları gözönünde bulunduruyorlar.

Ama Davos'a giden yeni-sömürge ülke yöneticileri oraya sadece “akıllar-fikirler” götürmüyorlardı. Çantalarında emperyalizme neleri, nasıl peşkeş çekeceklerinin projeleri vardı. Davos'un değişmez rolü de buydu gerçekte. Yeni-sömürge yöneticileri orada “yabancı sermaye”yi kendi ülkelerine çekebilmek için adeta birbirleriyle yarışıyorlardı. Uşaklık ihaleye çıkarılır her yıl Davos'ta. Kim daha fazla uşak olma güvencesi verirse, o yıl “Davos'un parlayan yıldızı” olarak ilan edilir.

Geçtiğimiz yıllarda, mesela Özal'ın, Ecevit hükümetinin Davos'a katıldığı zamanlarda “çantamızda şu kadar milyar dolarlık yatırım projeleri var” diye övünürlerdi. Gül ve Tayyip, koltuklarının altında götürdükleri satış ve peşkeş paketini basına sızdırmadılar. Emperyalizme peşkeş çekmenin artık halkta nasıl bir bıkkınlık ve kızgınlık yarattığının farkındaydılar çünkü.

Yıl 1954... Zamanın Cumhurbaşkanı Celal Bayar Amerika'da, Amerikalı işadamlarının şerefine verdikleri bir ziyafette şöyle konuşur; “... Sizlere bütün sahalarda, her çeşit konularda açık bir pazar sunuyoruz. Hem de en müsaait şartlarla...”

Aynı sözlerin Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül tarafından Davos'ta emperyalist tekellerin temsilcileri önünde söylendiğinden emin olabilirsiniz. Bu konuda kendilerinin önceki iktidarlardan, ne Özal'dan, ne Çiller'den ne Ecevit'ten geri kalmamışlardır.

Porto Allegre'de Amerika'ya Öfke

Dünya Sosyal Forumu'nda bir araya gelen çeşitli partilerin, sendikaların üyeleri, yerli halkların temsilcileri, örgütsüz kesimler, altı gün boyunca çeşitli toplantılarda küreselleşmenin sonuçlarını ve küreselleşmeye karşı mücadele yollarını tartıştılar. Gösteri ve toplantıların hemen tümünde ABD'nin Irak'a saldırısı ve daha bölgesel bir sorun olarak da ABD'nin 2005 yılında yürürlüğe koymayı planladığı Amerika Kıtaları Serbest Ticaret Bölgesi (FTAA) protesto edildi.

Porto Allegre'deki muhalefet, halkların IMF karşıtı tepkilerinden güç alıyor, onu yaygınlaştırıyor, ama aynı zamanda onun önünü tıkıyor. Çünkü bir “alternatifi” yok. Porto Allegre'nin özellikle bir kaç yıldır en gözde sloganlarından biri, “başka bir dünya mümkün” sloganıdır. Porto Allegre'nin açmazı da işte bu sözdendir; bu söz, “başka”nın tarifini yapmamaktadır. “Nasıl bir dünya” sorusunun cevabını vermemektedir. Ama işin daha olumsuzunu, bunu gündemine de almamaktadır. Milyarları, “bu olmasın da başkası olsun” diye bir hedefe yönlendirmek mümkün değildir.

Porto Allegre toplantıları, küreselleşmenin “sosyal boyutu”nun olmadığından yola çıkmıştı. Davos'taki Dünya Ekonomik Forumu'na alternatif olarak Dünya Sosyal Forumu adını alması da bunun bir ifadesiydi. Kitlesele bir muhalefet odağı olarak belli bir rol de oynadı. Ama artık belli bir tıkanmayı da yaşıyor; tıkanma, emperyalizmin icazetine karşı kesin bir tavır alamayıştan da kaynaklanıyor. Geçen yılki toplantılara ABD'nin “terör listesi”ne aldığı çeşitli devrimci örgütlerin alınmak istenmeyişi, Fransa gibi emperyalistlerin “devlet düzeyinde” katılmaları ve buna itiraz edilmemesi, bu durumun göstergelerinden biriydi. Şenliklerin, eğlencelerin giderek daha ağırlıklı bir hal alması tıkanıklığın bir başka göstergesi oldu.

Porto Allegre'nin gücünün ve güçsüzlüğünün en açık simgesi, geçtiğimiz günlerde Brezilya Devlet Başkanı seçilen Lula da Silva'nın konumudur. Lula'nın, hem Porto Allegre'ye, hem Davos Zirvesi'ne katılması, tam da içinde bulunduğu durumun maddi ifadesidir. Ne emperyalizme tam karşı... ne halktan tam kopuk...

Bu “tıkanıklık” kısmi de olsa Porto Allegre'de de tartışıldı. Tartışmalar sonucunda Dünya Sosyal Forumu'nun gelecek yılki toplantısının, Hindistan'ın başkenti Yeni Delhi'de yapılması kararlaştırıldı. “Dünya Sosyal Forumu”, ya devrimcileşecek, ya küreselleşmenin reformist bir parçası olacak; fazla alternatifi yok. Sosyal Forum'un son gecesinde yapılan büyük gösteride ise, ABD bir kez daha lanetlenerek tüm dünya halkları emperyalist savaşa karşı direnmeye çağırıldı. Porto Allegre'nin önünü açacak olan da bu direniştir.

Bağımlılığın halkaları

**Topraklarımızın
Amerika'nın
batmaz uçak gemisi
haline getirilmesinin,
6. Filolara, İncirliklere
zemin hazırlanışının...**

**"Türkiye'nin çıkarları"
aldatmacasıyla
Amerikan çıkarlarının
tahsis edilmesinin...**

**Kardeş halklara karşı
Amerika'nın safından
düşmanlığın
belgeleri**

"İKİLİ ANLAŞMALAR"

3

45. sayımızda Truman ve Marshall yardımlarının ardından ABD ile ikili anlaşmaların birbiri ardısıra imzalanmaya başlandığını belirtmiştik. "Yardım" adı altında emperyalizmle girilen ilişkilerin sonucu; dış ticaret açığı ve borçlanma kısır döngüsüne sokulan ülkemizin giderek daha bağımlı hale gelmesidir. Bağımlılık krizleri doğurdu, emperyalistlerin yarattığı her kriz yine emperyalistler tarafından yeni yeni tavizler koparmak, sömürüyü derinleştirmek için kullanıldı. Tıpkı bugün olduğu gibi!

1954'te, ülkenin emperyalistlerce krize sokulduğu yıllarda, ABD ile imzalanan '**Vergi Muafiyetleri Anlaşması'yla**' gümrük vergileri ABD için kaldırıldı. Böylece ABD gümrüksüz, vergisiz, kontrolsüz, yasa ve kanunlardan uzak olarak ülkemizdeki talanını günümüze kadar pekiştirecekti. Aynı yıl, yukarıda ifade ettiğimiz kısır döngü sonucunda da yaşanan krizin ardından, 1958'de borçlar ödenemez duruma geldi ve Osmanlı dönemindeki Düyun-u Umumiye benzeri bir "Yardım Konsorsiyumu"nun kuruluşu ilan edildi. Truman ve Marshall "yardımları"nın en yakın sonucudur konsorsiyum. Bundan sonra da krizlerin, IMF anlaşmalarının "niyet mektuplarının" ardı arkası kesilmedi. Ekonomik, askeri, siyasi bağımlılık giderek derinleşti.

İkili Anlaşmalar ve İşbirlikçileşen Ordu

İkili anlaşmaların bir çoğu askeri işbirliğini kapsar. Bir ülkenin ordusunun işbirlikçileştirilmesi, o ülkenin ele geçirilmesinin, azgınca sömürülmesinin ilk adımıdır. İkili anlaşmalar, paktlar, üsler, askeri yardımlar ve ortak askeri yatırımlar ise işbirlikçileştirmenin, kendi ülkesini işgal ettirmenin en temel yollarıdır.

İkili anlaşmalar doğrultusunda yapılan "yardımlar"la ordunun eğitiminden rütbe düzenlemelerine kadar birçok ilişkiye müdahale edildi. Süngüsünden palaskasına, tüfeğinden miğferine kadar ABD yardımıyla donatıldı. Dönemin Amerikan Yardım Heyeti Başkanı General Pendleton bu durumu; "*1940'ların sonundan 1950'lerin ortalarına kadar Türk ordusunu adeta yenisinden inşa ettik.*" (M.A.Birand, Emret Komutanım) diye açıklayacaktı. Aynı yıllarda askeri yardımların daha ilk günlerinde ülkemize gelen bir ABD heyeti, hükümete ABD'nin şu üç önemli işteğini iletliyordu:

"1- Kırıkkale Askeri Tesisleri kapatılsın. 2- Harp Akademileri'nin öğrenim sistemi yanlış. 3- Türk ordusunu entegre bir kumandanlık emrinde toplamaya hazırlanınız, kumandan her halde bir Amerikalı general olacak." (Doğan Avcıoğlu, Devrim ve Demokrasi Üzerine syf.422)

Herşey ortada. Yoruma yer bırakmayacak kadar açık. Söylenen şuydu; her şeyinizle bize bağımlı olacaksınız.

ABD'li savunma bakanlarından Mc Namara, "*Askeri yardımımızın amacı, az gelişmiş ülke askerlerini ABD ideolojisine göre yetiştirmek ve onlardan, gelecekte, gerektiğinde o ülke yönetiminde yararlanmaktır*" sözleriyle daha 1967'lerde yardımların amacını açıkça dile getirirken tarif ettiği işte bu tabloydu.

ABD ordusunun ikmal, eğitim, hareket bilgilerini içeren talimatnamelerin aynen uygulanmasına ilişkin 1964'teki şu örnek orduyu eğitenlerin kim olduğunu açıklamaya sanınız yeterlidir:

ABD Kara Kuvvetleri tarafından çıkarılan kontrgerilla hareketleriyle ilgili bir kitabın kodu, FM-31-15'tir. Kitapta öngörülen kontra faaliyetleri arasında tecavüz, kundaklama, sabotaj, gerilla kılığında halka zulmetme bulunur. 25 Mayıs 1964'te TSK tarafından eğitim amacıyla yayınlanan aynı konudaki bir kitabın kodu da ST-31-15'tir. "FM" kısaltması, İngilizce "Sahra Talimnamesi" demektir. "Milli" ordumuzun "ST" kısaltması da aynı anlama gelir. Kitabı çevirenler, efendilerine o kadar bağlıdır ki, kodunu bile değiştirmeye gereği duymamışlardır.

ABD ile imzalanan 12 Temmuz 1947'deki ikili anlaşmanın maddelerinden birisi, *Türk subay ve astsubaylarının eğitim amacıyla ABD'ye gönderilmesini* içerir. Anlaşma Temmuz'da imzalanmıştır; ilk kafilere ise hemen Ağustos'ta yola çıkmıştır.

"Eğitim", ABD'nin bir orduyu bağımlılaştırmakta kullandığı en temel yöntemlerden biridir. Amerikan Savunma Bakanlarından Robert Mc Namara, 1967'de yaptığı konuşmada şöyle der örneğin: *"Bu öğrenciler ... ülkelerine döndüklerinde eğitmen olmak üzere seçilmişlerdir. Bunlar gelecekteki liderler, iş yapmasını bilen ve bunu liderlik ettikleri kuvvetlere öğretebilecek kişilerdir. Liderlik mevkiinde, Amerikalıların hareket tarzlarını ve nasıl düşündüklerini yakından bilen kişiler olmasının değeri üzerinde fazla durmamıza gerek yoktur. Böyle insanlarla arkadaşlık kurmamızın değeri ölçülemez."*

Bu değerli arkadaşlıklarla, Türkiye'de cuntalar terfiplenmiş, Ordu Amerikan istihbaratıyla içli dışlı olmuştur. Bugün generallerin AKP hükümetini sıkıştırarak bir an önce ABD'nin istekleri için karar almasını istemesinin nedenlerini buradan başlayarak aramak gerekir.

Artık ordu emperyalizme karşı savaşmış Kuva-i Milliye ruhuyla donanmış bir ordu değil emperyalizmin işbirlikçisi gayri-millî bir orduydü.

İkili Anlaşmalar ve Üsler

Geçen haftaki sayımızda 23 Haziran 1954 tarihli **"Askeri Kolaylıklar Anlaşması"**nın topraklarımızın Amerikan üssü haline getirilmesinin ilk adımı olduğunu söylemiştik. O tarihten sonra onlarca kez halklara karşı saldırıda kullanılacak bu üslerin sayısı 1966'ya kadar 35 milyon metrekarelik bir alana yayılmış olarak 112'ye çıkacaktı. Bu demek oluyor ki, Anadolu-muzun bağrında üzerinde Amerikan emperyalizminin bayrağı dalgalanan 35 milyon metrekarelik 112 kanlı hançer saplı. Bu kanlı hançerlerin emperyalistler için ne kadar önemli olduğunu Amerikalı general G.S. Brown şöyle ifade ediyor.

"Türkiye'deki üsler, Birleşik Devletler için son de-

Yıl 1959: Döneminin Genelkurmay 2. Başkanı Rüştü Erdelhun'un, İzmir'deki ABD 6. Taktik Hava Kuvvetleri Karargahı'nda ABD askerlerine hitaben söylediği sözdür:

"Bu memleket bizim değil, sizindir..."

Yıl 2003: İngiltere'nin üs ve hava sahasını kullanma talebine oligarşinin verdiği cevap:

"Amerika dışında kimseye hava sahamızı ve topraklarımızı açmayacağız!"

rece önemlidir. Gerçekte Ortadoğu'da (...) Amerika'nın doğrudan müdahalesini gerektiren bir olayda Türkiye'nin desteğini almanız ve bu üsleri kullanmanızın bunu önlemek mümkün değildir." (Aktaran Emekli Amiral Sezai Orkunt, Türkiye-ABD Askeri ilişkileri S.268)

Bugün topraklarımızın tamamının üs haline getirilmesi hazırlıkları son hız sürerken, bütün demagogileri gereksiz kılıyor bu söz. Üslerin kuruluşuna ilişkin resmi olarak hangi yalanlar yazılırsa yazılsın, iktidarlar halka, 'ortak güvenlik' vb. hangi yalanı söylerse söylesin, üslerin işlevi bölge halklarına karşı Amerikan saldırganlığının odakları olmuştur.

Amerikan üslerinin topraklarımıza yayılması 1966'da bitmez elbette. Bu tarihten sonraki iktidarlarda da ihanet anlaşmalarıyla hançerler saplanmaya devam eder.

12 Eylül sürecinde yapılan anlaşmalarla öylesine ağır yükümlülükler altına girilir ki, ülkenin neredeyse tamamı üs haline getirilip, ABD'nin çiftliğine dönüştürülür. 1980'de başlayan ikili anlaşmalar zincirinin ilk halkası **'Savunma İşbirliği Anlaşması'**ydı. Bu anlaşmanın altında Demirel'in imzası vardı. Yürürlüğe sokma şerefi ise 12 Eylülcülere nasip oldu. Bu anlaşmalarla Türkiye'deki 12 tesise daha ABD bayrağı çekilecek, jandarmalık rolü daha etkin yerine getirilecekti. (1986'da SEİA'ya dönüştü)

SEİA ile Ortadoğu'ya yönelik saldırıların en önemli üssü olan İncirlik, kayıtsız şartsız Pentagon'un emrine veriliyordu. İncirlik halklara karşı bugüne kadar sayısız suçun odağı oldu. (Bkz. Ekmek ve Adalet Sayı 43, "Misak-ı Milli sınırlarındaki Amerikan kalesi: İncirlik Üssü" başlıklı yazı.)

Örneğin, ABD'nin Lübnan'a saldırısında hükümete haber vermeden İncirlik'i kullanması karşısında, dönemin Milli Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk **"vallahî bilâhi benim İncirlik işinden haberim yok"** derken, ABD Başkanı Eisenhower, Türkiye'nin verdiği destekten

Bir işbirlikçinin itirafı

Demirel konuşuyor;

"1960'ların başında Türkiye, NATO ve ABD'nin hemen **her istediğini yapmış**, NATO ve ABD'nin sadık bir müttefiki ve her vecibesini yerine getirmiş bir ülkedir. Sadakatında o kadar ileriye gitmiştir ki, Sovyetler Birliği'nin yumuşak karnında oturmasına rağmen kendini topun ağzına koymaktan çekinmemiştir..." (C. Arcayürek Açıklıyor, Cilt 4, syf.296)

dolayı Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a bir mektup yazar ve, "Milletlerin özgürlüklerini korumak için gerektiğinde yardım istemek ilkelerine uygun olan bu hareketimizi desteklemeniz beni ziyadesiyle mütehasşis etti." diye teşekkür eder!

1986 Şubat'ında ABD ile Türkiye arasında imzalanan "**Ev Sahibi Ülke Destek Anlaşması**"yla bu durum defalarca tekrarlanacaktı. Türkiye "ev sahibi" olmasından kaynaklı neler yapmayacaktı ki! Üsleri kullanıma açmak, destek filoları, personel taşıma kolaylığı sağlamak, yakıt, su, tıbbi hizmetler, ulaştırma araçları, işçi temini, çevirmenler, lojistik ve sivil savunma hizmetleri yanı sıra, ABD askerlerini ağırlamak ve memnun etmek...

İşte Türkiye'nin görevleri bunlardı.

Cunta, emperyalizme hizmette sınır tanımadı. 1982'de imzalanan "**Zincirleme Harekat Üsleri Anlaşması**" ABD'nin kullanma yetkisine sahip olduğu üs sayısına yenilerini ekledi. Bu anlaşma "*Bir kriz anında ABD'den Türkiye'ye gelecek takviye hava kuvvetlerinin konaklaması için, Türkiye'deki hava üslerinin modernize edilmesini ve en gelişmiş teknoloji ile iki yeni havaalanının (Muş, Batman) inşa edilmesini öngörür. Üs-*

Yankee'ye dokunamayan adalet

1959 yılının Kasım ayıdır.

Ankara'nın Çankaya'sında, Türkiye'nin tam göbeğinde Morrison adlı Amerikalı bir yarbay Amerikan klübünden çıktuktan sonra, toplu halde yürüyen onbir "Mehmet"e otomobiliyle çarpar. Askerlerden biri ölür, birkaçı da felç olur.

Ama Amerikalı yarbay görevli olduğu iddiasıyla TC adli makamlarına verilmez. Devrimcilere, ilericilere, idam kararları çıkaran yasalar, yankee karşısında hiçbir anlam ifade etmez. Çünkü, NATO gereğince "kuvvetler statüsü"ne dair imzalanan bir dizi anlaşma vardır. Buna göre, Amerikalılar ancak ABD kanunları ve makamlarınca yargılanabilir.

ler NATO çerçevesinde yapılır ama masrafları ABD karşılar." (Çevik Kuvvet Gölgesinde) Kılıf her zaman ki gibi NATO'dur, fiilen kullanan, yararlanan ABD olur.

ABD Kongresi Araştırma Merkezi Savunma Bölüm Başkanı Rechard CRIMMET, 1984'teki raporunda Muş ve Batman üsleri için "*Basra Körfezi'nin istikrarını garanti eder*" derken, bu üslere yüklenen misyonu, dönemin ABD donanma akademisi strateji uzmanı Elit Comen bugüne de ışık tutan şu sözlerle ifade eder;

"... *Doğu Türkiye'de yapılmasına başlanan yeni üsler de bu bağlamda çok önem taşıyacak. Bu üsler, her ne kadar kağıt üzerinde **Basra Körfezi ile irtibatlandırılmıyorsa da müstakbel bir kriz anında büyük hizmetleri geçecek.***" (Aktaran U. Güldemir, Çevik Kuvvet Gölgesinde)

Tablo kısa süre sonra imzalanacak '**Çabuk Mukabele Sistemi Anlaşması**' ile tamamlandı. Türkiye'deki birçok üste nükleer mermi atan savaş topları ve uçakların konuşlandırılmasına izin veren bu anlaşma ülkemizi nükleer çatışmaların hedefi haline getiriyordu. Dünyanın hiçbir ülkesi bu duruma razı olmazken, 12 Eylülcüler emperyalizmin "Taktik Av Silahları Eğitim Merkezi" olmayı kabul ediyordu. Hem de halkın hayatını hiçe sayarak.

Ama tüm bunların hiç mi hiç önemi yoktu. Yeter ki, Abdullah Gül'ün bugün dediği gibi, ABD "küstürülmesin"di!..

Savunma-Ekonomik İşbirliği Anlaşması

Bütün ikili anlaşmaların Savunma İşbirliği Anlaşması (SIA) adı altında tek anlaşmada toplandığını belirtmiştik. SIA, askeri ekonomik bağımlılığın en önemli halkalarından birisidir. Cunta öncesi imzalanan ancak cuntanın uygulamaya koyduğu SIA, sadece önceki ikili anlaşmaları biraraya toplamıyor, ABD'ye yeni üsler, imtiyazlar veriyordu. SIA'nın Amerika için anlamı, yeni yeni mevziler elde edilmesi iken, Türkiye için anlamı, 'ortak savunma faaliyetleri' adına bölgede emperyalizmin jandarmalığını yüklenme, kendi topraklarını '**üs-tesis**' adları altında ABD'nin denetimine vermektir.

Buna göre; Sinop, Piringlik, İncirlik, Yamanlar, Şahintepe, Elmadağ, Karataş, Mahmurdağ, Alemdağ, Kürecik, Belbaşı, Karaburun üs ve tesisler Amerika'nın hizmetine açıldı.

Anlaşma süresi 5 yıldır, ancak hiçbir işbirlikçinin süreyi uzatmamaya itirazı dahi olmadı. Ve artık oligarşi SIA'yı uzatma sıkıntısından da kurtularak, yeni yeni üsler, tavizler de ekleyerek Amerika ile 1986'da Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması (SEIA) olarak imzaladı.

SEIA'ya göre;

"- *Nükleer başlık depoları yeni sistemle donatılıp,*

bu sistemden Incirlik'e 30, Balıkesir'e 5, Malatya Erhaç'a 6, Mürted'e 6, Eskişehir'e 6 adet getirilecektir.

- Incirlik'teki üssün iç güvenliği ve kullanma yetkisi ABD'ye, çevre koruma Türkiye'ye verilecek. Ve üs genişletilecek. F-4 ve F-104'ler daha gelişmiş F-16'larla değiştirilecek. Ek olarak 24'er uçaklı iki filo eklenecek.

- Destek Anlaşması uyarınca, kriz anında ABD'den takviye yerine, doğrudan ev sahibi ülkeden faydalanılacaktır.

- Muş-Batman havaalanları yapılıp, diğerleri modernize edilecek.

- SEİA'nın tekrarlanması için hükümetin ileri sürdüğü ABD kredi ve yardımlarının artırılması, FMS (Dış Askeri Yardım) borçlarının silinmesi, ihtiyaç fazlası askeri malzeme sağlanması, Türkiye-Yunanistan arasındaki 7/10 oranının bozulması, savunma sanayi kurulması ve ticari kolaylıkların sağlanması noktalarında anlaşmaya varılamadı." (Haklıyız Kazanacağız)

SEİA bugün hala yürürlükte ve askeri, ekonomik birçok konuda tavizler bu anlaşmaya dayandırılarak verilmektedir.

Onursuzluk Sürüyor

Bugün artık birçok konuda yazılı anlaşma metinlerine dahi gerek duymuyorlar. ABD'ye yapılan geziler, ülkemizden hiç eksik olmayan Amerikan askeri-ekonomik heyetleri, ABD başkanlarının mektup ve telefonları bu işlevi fazlasıyla yerine getiriyor. İşbirlikçilik özellikle son yıllarda öylesine aleni hale geldi ki, bir halkın katledilmesine yardım yataklık etmenin karşılığı alınacak dolar hesabı tüm dünyanın gözleri önünde yapılıyor. Dünya basını, Türkiye'nin rüşvetle satıldığından söz ediyor.

Yazı dizimizde Amerika ile yapılan ikili anlaşmaların sadece birkaçından örnekler verdik. Daha onlarca ikili anlaşma ile topraklarımız parsel parsel satıldı, ordu Amerika adına işgal ordusuna dönüştürüldü ve nihayetinde Türkiye yeni bir kurtuluş savaşına duyulan yakıcı ihtiyaçla yüzyüze bırakıldı. Ancak bir kurtuluş savaşı bu onursuzluk anlaşmalarını yırtıp atabilir.

Savaş Çığırkanı Koç Savaş Uçakları Satıcısı

Rahmi Koç, Amerikan saldırısına ilişkin genel olarak sermayenin, özel olarak Koç Holding'in düşüncelerini şöyle açıklamıştı: "Mutlaka ABD'nin yanında yer alalım... En başından itibaren ABD'nin yanında olmalıyız çünkü Amerika bütün dünyaya 'ya bizim tarafımızdasınız ya da değilsiniz' dedi. Bizim başka alternatifimiz yok..."

İşte bu açıklama ve sonrasında TÜSİAD'ın Koç'a paralel açıklamaları nedeniyle sermayenin gerçek yüzü (demokratikleşme paketleri ile gizlemeye çalıştığı) görüldü ve bu nedenle protestolarda TÜSİAD da "kan emiciler" olarak adlandırılmaya başlandı.

Koç'ların niye savaş çığırkanlığı yaptığı daha da netleşti; Koç Holding, Amerikan Sikorsky ve Boeing tekellerinin ortağı olduğu ortaya çıktı. Koç, Ortaasya ve Kafkaslar'da Boeing'e Satış Danışmanlığı, Sikorsky'e ise Satış Temsilciliği hizmeti verdiğini kendi yayınlarında (internet) dile getiriyor.

Koç Holding, ölüm kusan silahların üreticisi Sikorsky ve Boeing'in sıradan bir temsilcisi değil, "uluslararası stratejik ortağı" ünvanını da taşıyor. Kafkaslar, Balkanlar ve Ortadoğu, Ortaasya'da oligarşiye verilen rol, silah tekelleri tarafından Koç'a ihale edilmiş.

Koç neden istemesin savaşı; Amerikan saldırıganlığı ne kadar yaygınlaşırsa, Koç o kadar çok ülkeye silah satacak demektir. Genel olarak savaş ile sermaye arasındaki kanlı ilişki Koç holding nezdinde silah tekelleri ilişkisiyle böylece somutlanıyor. Halkların üzerine yağın her bomba, Irak semalarında uçan her uçak Koç'ların ve Amerikalı ortaklarının cebine dolar olarak giriyor.

Tekellerin egemen olduğu dünya düzenini, tekellerin çıkarları üzerine kurulu olan ülkemizdeki siyasi rejimi değiştirmedikçe Koç'ların çıkarları için halkların kanı dökülmeye, acılar yaşamaya devam edilecek demektir.

AKP Karamehmet'i Kurtardı

(Halktan 5.8 milyar dolar çalarak!)

"Artık banka kurtarılmaya-cak"!

"Batıkların, yolsuzlukların damarına girdik, kökünü kuruta-cağız"!

Bu sözler AKP'ye ait. "Vergi barışı" yasası ile vurguncuların, soyguncuların imdadına yetişen AKP, kimin iktidarı olduğunu göstermeye de-

vam ediyor. "Vergi barışı"ndan, başta kendi bakan ve milletvekilleri olmak üzere yolsuzlukların aklanmasından daha da büyük bir kurtarma operasyonu Çukurova Holding'in sahibi Mehmet Karamehmet için uygulandı.

*

Önce yargıtay, AKP'nin iktidara gelmesinin hemen ardından Pamukbank'a el konulması kararına "yürütmeyi durdurma" kararı verdi. Pamukbank sahiplerine, yani Karamehmet'e devredildi.

Seçim döneminde batık bankacılarla toplantı yapan AKP lideri Tayyip Erdoğan ilk günden hortumculara verdiği sözü tutmaya başlamıştı bile.

Kapalı kapılar ardından yapılan pazarlıklar sonucu BDDK ile Çukurova gurubu arasında yapılan anlaşma gereği batık banka Pamukbank yeniden Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na devredildi.

BDDK ile yapılan protokol bir süre sonra ortaya çıktı ve bununla birlikte AKP'nin **halkın cebinden 5,2 milyar dolar + 600 milyon dolar çalarak** Karamehmet'i kurtardığı anlaşıldı.

Pamukbank ve Yapı Kredi'den sahibi olduğu şirketlere toplam 5.2 milyar dolar aktaran Karamehmet'in BDDK ile yaptığı protokole göre, 5.2 milyarlık borç 15 yıla yayılırken, üstüne bir de 600 milyon dolarlık yeni kredi verildi.

*

IMF'den "kredi" diye alınan, yani halkın cebinden faiziyle geri ödenecek olan paranın 5.8 milyar doları sadece

Karamehmet'in cebine gitti. IMF kredilerinin tekeller için olduğunu her vesileyle dile getirdik. AKP iktidarı da bunun dışında olmadığını daha bir kaç ay geçmeden ortaya koydu.

Düzen iktidarlarından hiçbiri tekellere, emperyalistlere sırtını dayamadan ayakta duramaz. Çark böyle işliyor. AKP de ilk günden bu yana tekeller için çalışıyor, Irak'ta ve IMF ile ilişkilerde bu açığa çıktı, kurtarma operasyonlarında, hortumcular için çıkarılan yasalarda bu ortaya çıktı.

"Yoksulların sesi olacağız" diyerek iktidara gelen AKP'nin tekellerin sesi, hamisi olduğu konusunda hala kuşkusu olan varsa daha çok icraat görecektir.

*

Bu arada Doğan Medya'nın gazeteleri, rakibi Karamehmet'in kurtarılmasına karşı "halkın durumu" edebiyatı yapmasın boş yere. Emekliye verilen üç beş kuruşta gözü olan onlar değil miydi? Bugüne kadar halkın durumu umurlarındaydı! IMF programlarının propagandasını yapan sanki onlar değil, Irak'a saldırıyı canhıraş destekleyen Doğan Medya değil; Onlar halkı ancak rakiplerine vuruşlar yapmak istediklerinde hatırlar.

*

Halkımız;

Cebimizden, soframızdan çalınanlar Karamehmet'in kasalarına AKP eliyle akıtılıyor. Yalanlarla uyutmak istiyorlar. Onların takıyyesi MGK'ya karşı değil, asıl halka karşıdır.

IMF İstedi AKP Çark Etti

Bu başlığı IMF karşısında AKP'nin durumunu anlatmak için daha çok atacağımız açık. İlk günden bu yana halka verdiği her vaat sözkonusu olduğunda IMF'nin "olmaz" demesiyle geri adım atan AKP hükümeti son geri adımını, hükümet programında yer verdiği 600 "yatırım" konusunda attı.

Önümüzdeki günlerde "niyet mektubu" almak için ülkemize gelecek olan IMF'ye kendini kanıtlamak için programında yer verdiği yatırımların 600'ünden vazgeçtiğini açıkladı AKP. Gereğesi de tam da AKP'ye uygun; "zaten acil değildi".

Değilse neden programa koydunuz? AKP, IMF karşısındaki köleliği bu uydurma gerekçelerle daha ne kadar açıklayabilecek; açıklayamaz! "Kendi evimizi biz düzeltiriz" masalları da kimseyi aldatamıyor artık.

Halkın hukuku

Adaletsiz bir ülke, güneşsiz bir dünyaya benzer

Adalet Koltuğunda Susurlukçular Geçidi

Ey hukuk, kimlere kaldın gördün mü? Mehmet Ağar'ların, Şevket Kazan'ların, Sami Türk'lerin, Cemil Çiçek'lerin "adalet" koltuğunda oturduğu bir ülkede nasıl adalet olsun?

Böyle bir ülkede Susurluk'u kim, nasıl yargılasın? Böyle bir ülkenin hapishaneleri kan gölüne dönüşmez de ne olur? Böyle bir ülkede baklava çalanlara on yıllarca hapis, bankaların içini boşaltanlara ek krediler verilmez de ne yapılır? Çakıcı'lar, Oral Çelik'ler böyle bir ülkenin hapishanelerine gelmek için can atmaz da ne yapar?

Adalet'in başında böyle Adalet Bakanları varken, hukukun üstünlüğü, adliyelerin giriş kapısında paspas olmasın da ne olsun? Böyle bakanlar varken, çıkarılacak yasalarda Mussolini İtalyasından, Hitler Almanyasından, Bush'un Amerikası'ndan başka model aranır mı? Böyle bakanlar varken, devlet kendi yasalarına uyar mı?

Nasıl da seçip getiriyorlar bunları diye aklınızdan geçiyor mu? Geçsin. Bu soru aklınızdan geçsin ki, devletin ve sistemin niteliği üzerine kafanızda hiç bir kuşku kalmamasın.

Böyle Adalet Bakanları'nın olduğu ülkede, Susurlukçu bakanların sicilini tuttuğu Susurlukçu savcılar, hakimler, **HUKUK UCUBELERİ** yaratmaya devam ediyorlar.

Ankara'da bir öğrenci eylemi sırasında izbe bir yere sürüklenerek vahşice dövülen Veli Kaya adlı öğrenciyi döven polisler yargılanmıyor, ama onu polisin vahşetinden kurtarmak için uğraşanlara "3-5 yıl arası hapis cezası istemiyle" dava açıldı!

Mersin'de Newroz gösterilerinde kitlenin üzerine panzer sürülmüş ve bir kişi ezilerek katledilmişti. Peki ne oldu? Bir kişiyi ezmek suç değil. Ama panzere yani, "devlet malına" hasar verdikleri gerekçesiyle halktan 175 kişi hakkın da tazminat davası açıldı!

AKP Teşkilatlarına Ziyaretler:

"Ölümleri Durdurun"

Tecritin kaldırılmasını isteyenlerin AKP teşkilatlarını ziyaretleri sürüyor. Isparta ve Antalya il teşkilatlarını ziyaret edenlerin talepleri ortak: "tecrit öldürüyor, ölümleri durdurun" dediler.

27 Ocak'ta **Isparta AKP İl Başkanlığı**'nı ziyaret eden, Ölüm Oruçlarına duyarlı insanlardan oluşan bir grup, Başkan Yardımcısı ile yaptığı görüşmede F Tiplerindeki tecriti ve uygulamaları anlattılar. 104 insanın tecritin kaldırılması için yaşamını yitirdiğini belirten ziyaretçiler, AKP'nin iktidara gelmeden önce vaat ettiği "haklar ve özgürlüklerin önünü açacağı" sözünü yerine getirmesini istedikler. Görüşme sonucunda, AKP yöneticisi "ilgili yerlere ileteceğini" belirtmekle yetindi.

Bir başka görüşme de **Antalya AKP**'de gerçekleşti. 25 Ocak'ta yapılan görüşmede ölüm oruçları hakkında bilgi verildi ve AKP'nin vaatlerini yerine getirmesi istendi. "İlgileneceklerini" belirten il yönetimine F tipleri ve sonuçları ile ilgili hazırlanan dosya verilerek görüşme sona erdi.

Susurluk Hukuku infazı Onadı

17 Mart 1999'da İstanbul Şirinevler'de sokak ortasında Fuat Ünlü'yü infaz eden polisler mahkemenin ardından yargıtay tarafından da beraat ettirildi. Savcının ceza dahi istemediği Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmalarda Ünlü'nün silah kullanmadığı raporlarla sabit olmasına rağmen, mahkeme beraat verdi. Yargıtay'ın tek itirazı ise "sanık polislerin beraatine" ifadesinin bulunmaması oldu!

Susurluk avukatının bakan olduğu yerde Susurluk hukukçuları da daha cüretli!

Hukuk Ne Ki; Maksat 'İtibar'!

Cemil Çiçek Manisa davasının zaman aşımına yaklaştığının sorulmasına cevap veriyor; "dış itibar açısından ne kadar önemli olduğunu yargıtay hakimleri de bilir, umarım dış itibarımızı zedeleyecek bir durum çıkmaz ortaya."

Derdi hukuk, işkencecilerin cezalandırılması, hak ve özgürlükler değil ki; görüntü! (Yargıyı yönlendirmesi de cabası) Beyni bu ülkede olmayınca, yasalar da emperyalistler için çıkar, hapishane modelleri de onların istediği gibi yapılır! Sonra da "vallahi AB istedi diye değil, kendi halkımız için yasaları çıkardık" yalanları söylenir.

Gençlik Örgütlenmelerine Saldıranlar Yozlaşmadan, Apolitizasyondan Yanadır

Gençlik bir yandan Anadolu'nun dört bir yanında örgütlenmeye devam ederken, AKP iktidarı boş durmuyor, gençliğin örgütlenmesini engellemek için polislerini devreye sokuyor. Geçtiğimiz haftalarda Hatay'da yaşanan Gençlik Derneği kurucuları üzerindeki baskıların benzeri başka kentlerde de yaşanmaya başladı. Ajanlaştırma, örgütlenmekten vazgeçirme çalışmalarının şu bu kentin polislerinin hukuk tanımazlığının ötesinde olduğu son olarak İzmir, Eskişehir gençlik derneklerine yönelik faşist baskılarla ortaya çıktı.

Yasal Örgütlenmelere Yasadışı Baskı

İzmir Gençlik Derneği Kurucu üyesi **Uysal Koçtan**'a polis tarafından yapılan ajanlık teklifi dernek tarafından verilen bilgiyle şöyle özetlendi:

"**Uysal Koçtan** 13 Ocak'ta Karşıyaka'da polisler tarafından durdurulup, "*Gençlik Derneği'ne git. Orada neler konuşuluyor, faaliyetler, planlar neler, kimler geliyor, gelenlerin adresleri nelerdir. Hepsini bize anlat. Biz seni çok sevdik. Bizi ne zaman istersen arayabilirsin. Olur ya para ihtiyacın olur, canın sıkılır. Sen ara biz hemen seni buluruz*". demiş, bunun üzerine Koçtan "*ben kalles miyim*" diye cevap vermiş, bunun üzerine polisler, "*Cebinde para yok, al bu beş milyonu harçlık yaparsın*" diye rüşvet vermek istemiştir. Karşılığının ne olduğunu soran Koçtan'a, adlarının Kaan ve Doğukan olduğunu uyduran sivil

polisler, "*dediğimizi yap yeter. İşe girmene gerek yok, biz varız*" diyerek her şeyi satmaya hazır ahlaklarını dayatmak istemişlerdir."

Eskişehir'de yaşanan örnek ise, sıkça rastlandığı gibi, kaçırma, tehdit yöntemlerini kullanarak gençliğin örgütlenmesini engelleme girişimi. **Eskişehir Gençlik Derneği** üyesi Tayfun Örnek, Onur Öztürk ve Esat Yılmaz savcılığa yaptıkları suç duyuruları ile polisin kendilerini taciz, takip ettiğini söyleyerek, ayrıca polisin Ayfer Camuz'un evine giderek "*örgüt üyesini evinde barındırıyorsun*" diye tehdit ettiğini belirttiler. Baskılara ilişkin Eskişehir Gençlik Derneği çalışanlarının eylemine destek veren Atılım okurları, Halkevi, SDP üyeleri de baskılara karşı tepkilerini gösterdiler.

Örgütlenmeyin! Ne Yapsınlar?

Gençlik derneklerine yasadışı, gayri meşru yöntemler kullanarak engellemeye çalışanlar gençliğe ne diyor?

Ülkenizle, sorunlarınızla ilgilenmeyecek, bencil olacaksınız, her şeyi satmaya hazır olacak, asalaklaşacak, düşünmeyeceksiniz, Amerika topraklarınızı istediğinde de "al" diyecek direnmeyeceksiniz, vatansever olmayacaksınız diyorlar. Gençlik Derneklerine saldırımlar gençliği böyle görmek istiyor. Gençlik saldırılara karşı direnirken, işte bu yozlaştırmaya karşı da direnecektir.

GENÇLİK ÖRGÜTLENİYOR

İzmir Gençlik Derneği Kuruldu:

Bir süredir çalışmalarını Girişim olarak sürdüren Gençlik Derneği kuruluş sürecini tamamlayarak 21 Ocak'tan itibaren "Erzene Mah. 23. Sok. No:1 Bornova" adresinde faaliyete geçti. Girişim sürecinde Eğitim Gö-nüllüleri Topluluğu faaliyetleri ile 90 öğrenciye ücretsiz üniversiteye hazırlık kursları veren, gençliğin sorunlarına ilişkin çalışmalar yapan İzmir Gençlik Derneği, çalışmalarını hızlandırarak sürdüreceğini bildirdi.

Zonguldak Gençlik Derneği Kuruldu:

Gençlik derneklerinden biri de Zonguldak'ta 23 Ocak günü kuruluş işlemlerini tamamlayarak resmen faaliyetlerine başladı. Zonguldak gençliğini, dernek bünyesinde yapılacak faaliyetlere katılmaya çağıran Gençlik Derneği adresini ise şöyle ifade etti: "Mithatpaşa Mah. Üzülmüş Cad. Ketenci İş Hanı Kat:3 / E-mail: zonguldak Genclikder@my-net.com"

İsparta Gençlik Derneği ABD'ye Karşı Gençliğin Sesi

İsparta Gençlik Derneği, Amerikan saldırıganlığına karşı çıkan İsparta gençliğinin, halkının sesi oluyor. 19 sorudan oluşan anket çalışması ile halkın saldırıya karşı olduğunu ortaya koyan Gençlik Derneği, sadece gençlerle sınırlı kalmıyor, bu alanda tüm İsparta halkının düşüncelerini ifade ediyor.

Samsun Gençlik Derneği Kuruldu

Samsun Gençlik Derneği 29 Ocak 2003 te başvurusunu yaptı ve Dernek resmi olarak kuruldu. Derneğin kuruluş aşamasında bir takım zorluklarla karşı karşıya kalan Gençlik Derneği Girişimcileri ve derneğin kuruluşunda yardımcı olan insanlar polis baskısı ve tehditlerine maruz kaldılar. Bunun dışında dernek evrakları Dernekler Masası'na teslim edildiğinde verilmesi gereken "alındı belgesi" keyfi gerekçelerle verilmeyerek derneğin kuruluşu geciktirilmeye çalışıldı. Savcılığa yapılan suç duyurusundan sonra "alındı belgesi" verildi.

Meclisler, Cepheler, İcazeti Yıkığımız Yerde Hayat Bulur

Geçen hafta, ABD saldırganlığına karşı gerçekleştirilen etkinliklerden biri de “Yüzler Meclisi”nin açıklamasıydı. Fikir olarak bir “meclis” anlayışını gündeme getirmesi olumluydu, ama etkinliğin gerçek anlamda bir meclis oluşumuna ve işleyişine tekabül etmiyor oluşu, onun zayıf yönüydü. “Yüzler Meclisi” adı verilmişti ama gerçekte geniş katılımlı bir “basın açıklaması” olarak örgütlenmişti. Oysa Meclis türü bir oluşum, bugün gerçekten de halkın mücadelesinin ihtiyaç duyduğu bir örgütlülüktür. Mesela bugün, halkın bu yaygın muhalefetine, önceki çeşitli yayınlarımızda genişçe ortaya koyduğumuz “**Demokratik Muhalefet Meclisi**” tarafından örgütlendiğini düşünün. Yüzler Meclisi, demokratik bir meclisin biçimsel anlamda taklididir. Ne öncesi bir meclis anlayışını yansıtır, ne de sonrasında halkın her kesiminin temsil edildiği bir meclis olarak “kurumlaşma” hedefi vardır.

Peki neden? Neden böyle olduğunun açıklaması, “Yüzler Meclisi”nin kendini “savaşa hayır”la sınırlamasında, “*tamamen sivil inisiyatif tarafından örgütlendi, toplantının arkasında önünde hiç bir örgüt yoktur*” deyişlerinde, süreklilikten, kurumlaşmaktan, örgütlenmekten kaçışındadır.

Bu ise, “**icazetçilik**” dediğimiz şeyin ta kendisidir.

İcazetçilikten çok söz ettik. Sözetmeye devam edeceğiz. Herkes şunu görüp anlamalıdır ki, ister politikada, ister eylem biçimlerinde, icazetçilik, herhangi bir hareketi, örgütlülüğü, **FELÇ** eder. Elini ayağını bağlar. Yüzler Meclisi toplantısında olduğu gibi, **koskoca ABD’ye kafa tutarken, yanibashiındaki polis terörüne karşı tavır alamaz hale getirir**. İcazetçilik, beyni dumura uğratar. İcazeti altında olduğu güçlerin manevralarını, politikalarını kavrayamaz hale gelir.

Yüzler Meclisi böyle mi olmalıydı? Binlerce kişiyi toplayan Yüzler Meclisinin ömrü bir toplantılık mı olmalıydı? Niye ötesi olmasın? Niye Anadolu’nun belli başlı yerlerine yayılmasın bu meclisler? Niye örgütleyici bir misyon yüklenmesin? Niye aşağıdan yukarıya halkın iradesinin tecelli ettiği, yukarıdan aşağıya mücadelenin organize edildiği kurumlaşmaları yaratmasın? Niye süreklileşmesin?

İcazetçiliğin, reformizmin damgasını vurduğu yerde, ötesi olmaz. Bağlayıcılık istemez. Örgütlülük istemez. Risk

istemez. Böyle bir bakış açısı, elbette halkı birleştiremez, örgütleyemez, harekete geçiremez.

Sol, icazetçilik gibi etkenler altında olduğu sürece, kendi ilişkileri, yaşamı içinde kural üretmiyor. **Kurumlaşmıyor**. Bölünüyor, içe dönüyor, daralıyor.

Burjuvazinin kurumlaşması ve çözümlerdeki ısrarı, “sınıfsal bir kararlılığın” ifadesi olarak bir örnek de oluşturuyor. Çok çeşitli emperyalistler arası birliklerde, onlarca ülke, onlarca çelişki vardır. Ama hiç bir sorun çözümsüz kalmıyor. Anlaşmıyorlar, komisyonlar oluşturuyorlar, olmadı daha da alt komisyonlar oluşturuyor, haftalarca, aylarca tartışıyor, sonuçta bir karara varıyorlar.

Solun çeşitli kesimlerini oluşturan örgütlenmelerin, aydınların yakınmaları aynıdır. ABD’nin saldırgan savaşına karşı halkın tepkisiyle, eylemler arasındaki orantısızlık bu sorunumuzu daha çıplak hale getirdi. Hayat bizi sıkıştırıyor. Ama ne birlik sorununu, ne diğer sorunları ısrarla, sabırla ele alıp da çözüme kavuşturma iradesi ortaya çıkmıyor. Gerçek bir meclis, tüm demokratik kitle örgütlerinin, siyasi örgütlenmelerin, kişilerin kendini temsil edebildiği, karar alma mekanizmalarına, kendi kurumlaşmalarına, ve yaptırım gücüne sahip bir **meclis**, veya bunları yerine getirecek bir **ceph**e, bu sorunun çözümü için başlangıç olamaz mı?

Olur elbette. Olur da...

Bunun yerine günü birlik ilişkiler, tabii buna paralel olarak günü birlik kurallar, günü birlik kurumlar var... Ve tabii bunlarla da büyük sonuçlar yaratamıyoruz.

Sol denilince kimi “ÖDP, EMEP, HADEP, TKP, SDP...” kışesinden öteye geçmiyor. Kimi sendikalar, odalar, Emek Platformu deyip, başkasını yok sayıyor. Kimi aman “örgüt” olmasın diyor. Kimi aman şu sorunu anmayın diyor.

Ondan sonra “**solun birliği**”, “**halkın birliği**” deniliyor. Zaten baştan kesip budamışsın. Senin sağlayacağını söylediğin birliğin baştan bir yarısı yok.

Baştan bu noktada kendini oligarşinin çizdiği sınırlara hapsedenler, onun çizdiği sınırları meşru sayanlar, halkın mücadelesini geliştirme, oligarşiyi ABD’nin saldırısına ortak olmaktan caydırma, veya daha genel deyişle, bu düzeni değiştirme konusunda oligarşiyle herhangi bir çatışma içine girebilir mi, bunu göze alabilirler mi? Pratik ortada. Alamıyorlar. Bir şey yaparken bile, icazeti güvenceye alacak vur-guları öne çıkarıyorlar.

Bütün kesimlerin haklar ve özgürlükler cephesi yaratılmak durumundadır. Bunun koşulları vardır. **Beyinler** ve buna bağlı olarak **pratik tutum ve eylemler**, emperyalizm ve oligarşinin sınırlarından kurtarılmalıdır. Değilse, bu anlayışla hiç bir hak ve özgürlük savunulamaz, Amerikan karşıtı mücadele geliştirilemez.

TAYAD Ankara yolunda; “Kahraman polis ve Mehmetçik” görevde! “Emir verdim mi kan gövdeyi götürececek!”

BİR YOL HİKAYESİ!

Okuyun; tutsak ailelerinin en demokratik haklarının kullanılmasına karşı nasıl bir hukuksuzluk sergilendiğini, İzmir-Ankara yolu boyunca nasıl terör estirildiğini görün!

Geçen hafta haberini verdiğimiz TAYAD'ın Ankara yürüyüşünün İzmir ayağı tam anlamıyla “soluk soluğa”, saldırılarla, direnişlerle, her türlü hukuksuzluğun ve terörün sergilendiği bir ortamda gerçekleşti. Yol boyunca sadece bir saldırı, sadece bir engelleme girişimi ile sınırlı kalmadı hukuksuzluk. Adım adım, tehdit tehdit, baskı baskı Ankara kapılarına kadar sürdü. Aşağıda anlatacağımız ne bir öykü ne de bir kurgulamadır. Tamamı harfiyen yaşanmış olanların sadece bir özettir.

Yasak Kent Manisa

18 Ocak. Diğer kentlerle paralel olarak İzmir'den TAYAD'lılar Ankara'ya hareket ediyor. Polislerin sataşmalarına karşın uğurlama sırasında fiili bir saldırı henüz başlamış değil. “Müslüman demokrat” AKP'nin polisleri TAYAD'lıların yola çıkmasını bekliyor. Planlar hazır, gözlerden uzakta sergilenecek kanunsuzluklar faşist beyinlerde.

TAYAD'lılar Manisa girişinde durduruldu. Otobüsü durduran polisler, “*valiliğin emri var, sizi şehre sokmayacağız*” dedi.

Seyahat özgürlüğü vardı, üstelik otobüstekiler evlatlarının, yakınlarının katledilmesine son verilmesini isteyen, en demokratik haklarını kullanan insanlardı. Ama yol boyunca valiler, jandarma, polis TAYAD'lılara karşı tam bir koordinasyon örneği göstermeye başlamışlardı.

Manisa girişinde TAYAD'lılarla polis arasındaki tartışma sürerken, daha önceden randevu alınan CHP'lilerle telefon bağlantısı sonucu parti yöneticileri ailelerin bekletildiği yere geliyor. Ama “devlet politikasına” karşı yapacakları bir şey olmadığını söylemekle yetiniyorlar sadece.

“Aslan sosyal demokratların” gözler yaşartan demokratlıklarından faydalanan

polis, aileleri kente sokmamakta cüretleniyor ve itiş kakışlar başlıyor. Bu arada şehre giren bütün yollar kapatılmış, araç trafiği durdurulmuş, tam bir seferberlik ilan edilmiş durumda. Ama aileler kararlı. Eğitim-Sen'e gitmek için oluşturulan heyet şehre girmeye çalışıyor.

Ne mümkün. Birkaç yüz metre sonra temsilciler de durduruluyor. Otobüste kalanların da temsilcilerin yanına gitmesinin ardından Eğitim-Sen şubesi aranarak durum iletiliyor.

Korku, yasak kentin demokratlarının yüreğini de teslim almış. Eğitim-Sen'lilerin “görüşülecek bir şey yok, yetkili yok” vb. cevapları, polisin baştan beri neden “kimse sizinle görüşmek istemiyor” sözlerinde ısrar ettiğini de ortaya koyuyor. Anlaşılan o ki, seferberlik o gün değil, günler öncesinden başlatılmış, işkenceciliği tescilli Manisa Emniyeti harekete geçerek, TAYAD'lıların önceden randevu aldığı yerleri “ziyaret” etmişti.

Salihli'de Saldırı

Manisa'ya girme hakkını kullanamayan aileler Salihli'ye hareket ediyor. Ama polisin görevi bitmemiş henüz. Görev Ankara kapılarına kadar sürecektir. Devletin emniyet, jandarma teşkilatları bütün işlerini güçlerini bırakmış, bir otobüs aileyi yol boyunca nasıl yaparız da sindiririz diye uğraşıyor.

Salihli'den önce Turgutlu'da durduruluyor otobüs. “*Direk mi gideceksiniz, yoksa inecek misiniz?*” Anlaşılan ona göre “tedbir” alacaklar. Ailelerin direk gideceklerini öğrenince Turgutlu'dan büyük takip operasyonuna katkıda bulunan polisler derin bir “ohh” çekiyor.

Salihli Otagarı'na girmeden yeniden durdurulan TAYAD'ın otobüsünü karşılamak için şehit Erdoğan Güler'in ailesi, HADEP'liler ve EMEP'liler de orada. Polisin aileleri şehre sokmamasına, konaklama, ihtiyaçlarını giderme, sendika ve partilerle görüşme yapmalarına izin verilmemesine karşı, “onlar bizim misafirimiz” diyerek müdahil oluyorlar. Otobüsten inmelerine dahi izin verilmeyen ailelerin ısrarı karşısında tartışma sürerken bir yandan da otogara takviye polisler gelmeye başlıyor. Polis yetmiyor jandarmalar da kanlıları ile hazır ediliyor. Ne de olsa dev-

**Film değil
gerçek!
Burası
“demokratik
hukuk devleti”
Türkiye!**

let elden gidiyor; Amerikalılar dört bir yanı karış karış denetliyorsa da, topraklarımız onursuzca, hayasızca Amerika'nın üssü haline getiriliyorsa da, devletin "güvenlik" güçleri için İzmir-Ankara hattının bir avuç TAYAD'lıdan korunması daha önemli. Bunun için hiçbir masraftan kaçınmıyor "büyük Türkiye Cumhuriyeti"!

Vatan Salihli'de Kurtarıyor: "Sağlam adam bırakmayacaksınız"

Polisin "valilik kararı sokmayacağız" dayatmasına karşı TAYAD'lılar oturma eylemine geçiyor. Bu sırada, Amerikan Genelkurmay'ı ile pazarlıklar yapan Ordu'nun "kahraman jandarma komutanı"nın sesi duyuluyor. Komutan saldırı öncesi halk çocuklarını, askerleri doldurşa getirmeye çalışıyor. Öyle ya, karşılarında çoğu yaşlı başlı bir avuç insan. "Mehmet" anlamaz belki "neden" diye sorar kafasında. Sormaması için "gaza getirmek, emir demiri keser" dedirtmek gerek.

"Size saldırın deyince burada kan gövdeyi götürerek, sağlam adam bırakmayacaksınız..."

Jandarma komutanının bu sözlerinin ardından, ailelere yönelik azgınca bir saldırı başlıyor. Sivil ve resmi polislerle birlikte jandarmanın saldırısı sonucunda "kan gövdeyi götürüyor".

3 kişinin kafası, birinin kaburgası kırılırken, 5 kişi çeşitli yerlerinden yaralanıyor. Bütün TAYAD'lıların vücutları morluklar içinde.

Saldırı bitmiyor.

TAYAD'lıların otobüse binerek kapıları kapatması üzerine, bu kez "büyük devletin büyük tak-tikleri" devreye giriyor. Önce "çekici getirip otobüsü çektireceğiz" tehditleri, ardından şoförün belgelerine el koyma tehditlerine karşı ailelerin cevabı sloganlar oluyor.

Devlet bu; "kararlılığıyla" kim başedebilir? Her ne kadar emperyalistler karşısında süt dökmüş ke-diye dönseler de, kendi halkına karşı çok kararlıdırlar çok.

Salihli'den hareket eden TAYAD'lılar, "muharebenin" yaralarını sarmak için Yunus Emre Dinlenme Tesisleri'nde durmak istiyor. Ona da izin yok. Sağlam adam bırakmayacaksınız di-yenler, yaraladıklarının tedavilerine de izin vermiyor. Yaraların pasuma-nı başlamışken, tesis sahibi polis ve jandarmanın baskı ve tehditleri ile aileleri koymaya zorlanıyor. Seyahat hakkı yok, dinlenme hakkı yok, tedavi

hakkı yok. Demokratik devletin, "işkence ile anıl-mak istemiyoruz" diye geçen hafta şov yapan po-lislerin kanunları geçerli sadece.

Bu arada yaralıların tedavisi için HADEP ve EMEP'liler tuttukları araçlarla sekiz kişiyi hastane-ye götürüyor. Ama Kula devlet hastanesi acil ser-visine de tiz elden yetişiveriyor devletin polisi. Pansumanlar yarıda bırakılıyor. Doktor ve hemşireler, "asker ve polis gelmeden tedavi yapmayacaklarını" söylüyor. İtirazlar üzerine ise cevap ha-zır; "ölümcül birşey yok, bekleyin"!

Demek polisin kıldığı kafaların sarılması için ölümcül olmak gerekiyor Devlet Hastaneleri'nde!

'Bu kadar olmaz' demeyin, okuyun!

Tedavileri yapılmadan dönen TAYAD'lıların peşini bırakmıyor polis. Tesis sahibi iki kolundan tu-tup sürüklenerek ailelerin yanına getiriliyor.

"Bunların burada kalmasını istiyor musun?"

Ne kadar demokratlar! Kararı, iki koluna giril-miş, resmen sürüklenerek getirilen "mal sahibine" bırakıyorlar.

Birkaç yüz metre ötede bir benzin istasyonuna gitmek zorunda kalıyor aileler.

O da tehditlerden anında nasibini alıyor. "Bun-lardan rahatsız mısın, haydi söyle"! Bu kez, halkın değerlerini korkuya teslim etmeyen biri var karşı-larında; *"Onlardan bana zarar yok, asıl siz burayı işgal ediyorsunuz, insanları korkutuyorsunuz".*

Polis bu; oyun çok!

Tesisin elektrikleri durup dururken kesilir! Akabinde polis jandarma yığınağı artarken, tesis sahibi tehdit edilmeye devam edilir. Bu arada TAYAD'lılar İzmir CHP Milletvekili Vezir Akdemir'i arayarak hem jandarmanın megafonla yaptığı, "is-tasyonu terkedin yoksa zor kullanacağız" tehditle-ri dinlettirilir, hem de girişimde bulunması istenir. Zavallı parlamento tablosu konuşur telefonun öbür ucundan: *"elimden şu an birşey gelmez, ama gene de ilgileneceğim"!*

Askerler "Kaymakam" olduğunu söyle-dikleri birilerini de tesise getirerek bu kez de demokratik ülkenin "sivil" yö-neticilerini devreye sokar. Kaymakam ve yüzbaşı tarafından söylenen yine aynı; *"burada konaklatmayacağız"!* Tesis sahibine resmi ve sivil tehditler karşısında, (bu arada tesis sahibi ısı-rarla ailelerin bana zararı yok demek-tedir) TAYAD'lılar gece 02 sıralarında tesisten ayrılma kararı verirler.

**Bu yaşanan
hukuksuzluğun
hesabını soracak
hukukçu veya
hükümet
var mı?**

Uzun takip bitmez elbette. Önde TAYAD'lıların otobüsü, arkada, 4 adet jandarma minibüsü, sivil polisler, resmi polisler, İzmir'den Ankara'ya kadar hiç ayrılmayan çekici aracı, trafik polisleri ve jandarma komutanının özel aracı ile "KONVOY" halinde Uşak'a hareket edilir.

aileler Afyon'a girme kararlılığıyla yola çıkıyor. Girişte yolları kesilen aileler otobüsten inerek şehir merkezine doğru yürümeye başlıyor. Programa göre basın açıklaması yapılacak, partiler ziyaret edilip tecrit anlatılacak. Ancak bu kez polis-jandarma bariyerine "destek"

Yol boyunca ihtiyaç karşılanmak için konaklanan her tesisin, benzinliğin istisnasız elektrikleri kesilivermekte, girişleri kapatılmaktadır.

Gece 03 civarında Uşak girişine ulaşan ailelerin önü yine asker ve polis tarafından kesilir. "Burada konaklatmayacağız". Ege Bölgesi baştan başa korumaya (!) altındadır. Aileler kapıları kapatarak otobüste oturmaya başlar. İzmir'den beri konvoyun ayrılmaz parçası olan çekici otobüsü çekmek üzere yavaşlarken aileler hareket ederek kurtulurlar. Ama TC'nin vatansever polis ve jandarmasından kurtulmak ne mümkün. Tesislerde ihtiyaç gidermek tam bir kaptı kaçtıya dönüşür. Uşak sonrası uğranılan tesislerde de aynı manzaralar yaşanmaya devam eder. Tuvalet ihtiyacı dışında mola vermek kesinlikle mümkün değil. Konaklama yerlerinde bir başka sorun da, çekici ile otobüs arasındaki film sahnelerini andıran durup hareket etmeler. Uşak sonrasında uğranılan bir tesiste de ailelere saldıran polis ve jandarma ailelerin tavrı karşısında bu kez ne yapacağını şaşırıyor.

Vazgeçtik, geri dönüyoruz!

Ailelerin İzmir'den bu yana bütün programlarının saldırılar ile engellenmesi karşısında, "vazgeçtik Ankara'ya gitmekten, İzmir'e geri dönüyoruz" sözleri karşısında Jandarma Komutanı bu kez ısrarla, "hayır Ankara'ya gideceksiniz" diyerek geri dönüş yolunu trafiğe kapatıyor. Tartışma sürüyor, çekici yine faaliyette, konvoydaki jandarma ve polis araçlarının sayısına yeni eklemeler oluyor...

Yola devam eden "konvoy" Afyon sınırında. Afyon-Sincanlı yol ayrımında mola veren ailelerin programı Afyon'a girmek. Ama yine aynı engel önlerinde; "kente girmeyeceksiniz"! CHP İl Başkanı "elinden bir şey gelmeyeceğini" söyledikten sonra

var; CHP İl Başkanı, CHP Afyon Milletvekili, Eğitim Sen Şube Başkanı Nedim İşkoru.

Eğitim Sen Şube Başkanı, "merkezden talimat aldık, TAYAD'ın bu eylemine destek olmayacağız, kapılarımızı açmayacağız" derken, milletvekili de dahil olmak üzere CHP'liler, "valiyle yüz göz olmak istemiyoruz" sözleriyle nasıl bir demokrat olduklarını gösterdiler. Ailelerin bulunduğu yeri ziyaret ederek destek veren ise TÖDEF'lilerin yanı sıra HADEP'liler ve EMEP'liler oldu.

İstanbul'dan Ankara'ya yürüyen TAYAD'lılarla buluşulan Sivrihisar'a kadar dinlenme tesislerinde benzeri sahneler yaşanırken, ailelerin coşku ve kararlılıkları her engellemede daha da arttı.

TAYAD'lıların hakları ve özgürlükleri yok mu?

Ne istiyordu ki TAYAD'lılar, bunca engelleme yapılmış, devlet bütün kurumlarıyla seferber olmuş, milyarlarca masraf yapılarak İzmir-Ankara arasında bütün şehirler, kasabalar teyakkuza geçirilmişti? Üzerlerine giydikleri ve saldırılara karşın korudukları önlüklerinde yazıyordu ne istedikleri;

"Tecriti kaldırın ölümleri durdurun!"

Bu sloganın Manisa, Salihli, Uşak, Afyon ve daha bir çok yerde yaşayan halka ulaşmasından neden bu kadar korkuyordu devlet? Hayır biz ölümleri durdurmayacağız! Hayır biz, sizin gerçekleri her yana duyurmanızı kendi kanunlarımızı hiçe sayarak, en doğal hak ve özgürlükleri kullanmanıza bariyerler kurarak engel olacağız! TAYAD'lılara söylenen bu.

Ve bu devlet, AKP iktidarı tüm bu hukuksuzluklar, saldırılar karşısında durmadan hukuktan, insan haklarından söz ediyor. Bir avuç insanın seyahat özgürlüğünün böylesine bir seferberlikle engellendiği yerde hangi haktan hangi özgürlükten söz edilebilir?!

Polis Zorda; Demagoji Malzemesi Bulamıyor -Ankara Tim 1 işkencecilerinden inciler-

Her durumda mutlaka demagoji yapacak, devrimci harekete saldıracak bir şeyler söyleyeceksin. "İlke" bu! Ankara polisi de öyle yapıyor. (Örneklerimiz Ankara'dan ama tüm işkencehanelerde aynı yöntemler geçerlidir.)

Gözaltına aldığı gence başlıyor anlatmaya; çoluk çocukla mı devrim yapacaksınız, bak kimse kalmadı çoluk çocuk kaldınız, bak gençsin hayatını yaşa, iş bulalım, para verelim...

Yok eğer durum buna müsait değilse ya da bu demagojiyi o anda unutmuşsa geçiyor başka birine; falanca kişi 40 yaşını geçmiş, onun yapacak başka işi yok devrimcilik yapıyor, sen gençsin hayatını yaşa. Ya da Ankara'da TAYAD'lılarla birlikte gözaltına aldığı gence başlıyor anlatmaya, "takmışsınız peşinize 50 yaşındaki falancayı, 60 yaşındaki bilmem hangi babayı.."

Nasrettin Hoca eşeğe binmiş, çocuğu yanında yürüyor. Yoldan geçen köylü laf atmış; Kocaman adam eşeğe binmiş parmak kadar çocuğu yürütüyor ayıp! Ne yapsın Hoca, inmiş eşekten bindirmiş çocuğu. Bu kez bir başka köylüye rastlamış. Kocaman ihtiyar adam yürüyor gencecik çocuk eşeğin sırtında olacak iş mi... Bakmış olacak gibi değil ikisi birden binmiş eşeğe. Ama kurtuluş yok. Köylü lanetler okuyarak söylenmiş. Yazık değil mi hayvana ikiniz birden binmişsiniz. Lahavle çeken Hoca çareyi oğluyla yürümekte bulmuş. Köylüde laf çok; enayilere bak, eşeği bırakmışlar ikisi de yürüyor.

İşkenceci poliste de demagoji çok. İşin aslı ise, karşısında bir "halk hareketi" olunca, o da ne diyeceğini şaşırıyor.

Amaç karşısındakinin kafasını karıştırmak olunca nereden ne malzeme bulurum diye ıkınıp sıkınıyor ama bir şey bulamıyor ve gidip itirafçılara, devrimcilerle alakası kalmamış üç beş serseri örneklerle sarılıyor.

Polisin "Örgütçü Adamı"

"Bir zamanlar şu kişi vardı, ta bizim yanımıza kadar geldi. Örgütçü adam yanımıza geldi, çayını içti, sohbet etti, yaptığı şeyleri savundu. Örgütçü adam odur. Sen de kendini bir şey sanıyorsun da konuşmuyorsun."

Sözünü ettiği "örgütçü" tahmin edileceği gibi bir itirafçı. Hatırlanacağı gibi, Armutlu direnişi sürecinde de tahliye olduktan sonra direnişi sürdürmeyen-

lerin propagandasını yapıyordu işkenceciler. Nerede kişiliğini satmış, ahlaksızlaşmış, düşüncelerini, beynini teslim etmiş olan varsa ona sarılıyor. Değerler yaratan ve değerlerini ölümüne koruyan bir harekete karşı elbette demagoji yapmak kolay olmuyor.

Bir bakıyorsunuz itirafçıyı örnek vererek "örgütçü odur" diyor, bir bakıyorsunuz susma hakkını kullandığı için "örgüt tavrı koyuyorsun" diye suçlamaya çalışıyor. Hangisi tutarsa!

Oysa Yargıtay'ın geçtiğimiz günlerde aldığı bir kararda da dile getirdiği gibi, bırakın işkence altında mahkemede dahi susma hakkı bir haktır ve sanığın aleyhine kullanılamaz. (M. Kartal isimli kişinin 17'inci Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki davasında susma hakkını kullanarak ifade vermeyi reddetmesini "inkara yönelik beyan" olarak karar vermesi Yargıtay 8. Dairesi'nde bozuldu. Yargıtay, "sanığın susma hakkını kullanmasının CMUK'un 135'inci maddesiyle düzenlenen bir hak olduğunu" belirterek, bu hakkı kullanan sanığın sırf bu nedenle "iyi hal indiriminden" yararlandırılmamasının "Savunma hakkının kullanılışı biçimini sınırlandırma" olarak değerlendirdi.)

Ama polis için yasanın, hukukun, yargıtayın ne önemi var, ya karşısındaki haklarını bilmiyorsa, ya zayıf düşer de "örgüt tavrı koymayayım bari" diye düşündürtebilirse... Polisin "dahiyane" sorguları hep bu basitlikler üzerine kuruludur özünde.

Demagojilerin tükendiği yerde ise işkence ve tehditler devreye girer; "Burası İstanbul değil Ankara. Ülkenin başkenti, burada seni götürürüz, hiç kimse-nin de haberi olmaz."

Ne de olsa gerçek iktidarın kendileri, Genelkurmay olduğunu en iyi onlar biliyor. Generallerin iktidarında ülkenin başkenti de en büyük hukuksuzluğun şehri demektir. Zaten Ankara işkencecileri ne anlatıyor; "ölüm orucu böyle çözülmez, devlet istese bu işi çözer ama devletin başında asker var, ordu var, Abdullah Gül piyondur."

Evet gerçekte ülkemizi kimin yönettiğini, Amerika ile işbirliğini nasıl ve kimlerin yaptığını çok iyi bilir işkenceciler. İşkencelerinin, yalan ve demagojilerinin Amerika için olduğunu da farkındadırlar. Ama ne yapsınlar, "ekmek parası"! Ekmeğin kimden geldiğinin ne önemi var; sık sık "verin parayı size hizmet edelim" diyen de onlar değil mi?!

Levent Kırca, Oya Başar, 104 ve 'Olacak O Kadar' değil, olmamalıydı bu kadar!

Serhat İncirli

Levent Kırca Oya Başar Tiyatrosu Türkiye'de bir ekoldür... Toplumsal gerçekleri en iyi şekilde hicveden ve izleyeni güldürürken derin düşüncelere de iten birçok esprileri vardır. Oldum olası tiplmelerinden de esprilerinden de müthiş ilham alırım. Geçtiğimiz Cuma akşamı özel bir Türk kanalında 'Olacak O Kadar' programını izliyorum... '104' espriyi yaptılar... Metin Serezli, televizyon muhabiri rolünde, etraftan geçen insanlara 104 rakamının ne anlama geldiğini soruyordu. İzleyenler bilecek. Ben izlemeyenler için anlatıyorum... Kimisi, Nadide Sultan'ın göğüslerinin çevresinin 104 santim olduğunu söyledi. Kimisi 300 milyon olan bir çift çizmenin fiyatının ucuzlukta 104 milyona düştüğünü ve koşarak gidip alacağını anlattı.

104 rakamı neyi hatırlatıyor insanlara; Benim aklıma vermek istedikleri mesaj hemen geldi. Ama "olamaz" dedim içimden. Bu aklıma gelen konuyu Türk Medyası haber dahi yapmıyor, yapamıyor. Derin devlet ebesini düzer bu konuya değinenin... Nereden nereye, Levent Kırca böyle bir espri yapacak! Mümkün değil. Ama bekliyorum yine de... 104 rakamı neyi hatırlatıyor size? Onlarca yanıt arasında, o yanıt veren çıkmıyor... Ve yorum geliyor... Evet tahmin ettiğim şey. Helal olsun Levent Kırca ve ekibine...

104 insan, 104 yürek sustu geçtiğimiz haftaya kadar Türkiye'de... İki yıl önce başladı açlık grevleri... F Tipi cezaevi uygulamasına karşı... Devlet diretti, insanlar ölmeye başladı. Bir, iki, üç derken 104 kişi... Yavaş yavaş... Nazım Hikmet'in dediği gibi bir şiirinde. Birden değil ağır ağır... Açlık grevleri, dünya tarihine, insanlık tarihine bir kara leke olarak yansıyor. Açlık grevi yapan eylemcilerin siyasi düşünceleri ne isterse olsun. Ölüyor insanlar yahu! Yatağa yatıyorlar... alınlarına geçiriyorlar alın bantlarını. Kıp kıp... Ve yatakta gülen yüzlerle ölüme gidiyorlar. Kılımızı kıpırdatmıyoruz... Yazıklar olsun...

Levent Kırca'nın programını izlerken ağladım... Evet, bir komedi programında ağladım... Ayıp mı ağlamak. Ayıp ettim be! Ulaşabildiğim tüm e-mail adreslerine, bu ölümlerin durdurulması için bir bi-

rey olarak, bir dünya vatandaşı olarak, bir insan olarak mesaj yazmaya çalıştım. Yazık değil mi bu gül gibi insanlara. Günah varsa eğer; günah değilmiş. Yeni Türkiye hükümeti çok önemli sözler verdi halka, iktidara gelirken... Ama birçok konuda olduğu gibi bu konuda da bir şeyler yapamadı. "Ölenler bir grup terörist" dediler... İnsan be insan... Göz göre göre eriyorlar... Küfür mü olacak? Olsun anasını satayım ama F Tipi uygulaması, insanımızın ömründen daha mı önemli? İngiliz örneği verecek değilim. Geçmiş çok kanlı, geçmiş çok vahşi... Ama geçenlerde Hackney'de rehine krizini hatırlayın. 20 gün bir evde direnen adamı öldürmemek için polis cidden büyük çaba harcadı. Ailesini çağırdılar. Birinci gün, hatta birinci dakika o eve bir gözyaşartıcı atsalar, iki şarjör boşaltsalar bu iş kapanmaz mıydı? Türkiye'de olsa olurdu. (...) Ve onuruyla, gururuyla ölüme gidiyor insanlar.

104 insan... Türk medyasını takip ediyorum. Belki küçük bir haber olur köşede bucakta... şimdilerde o da yok... "Oh ölsünler kurtuluruz" mantığı hakim. **İnsan ölüyor insan oğlu insanlar!**

Ses vermek lazım bu konuda... **Sessiz kalmamak lazım...** Her okuduğum kitap etkilemez beni... Her yazar da etkilemez... Kimin yazdığı önemli değil... Siz **Canan ve Zehra**'yı okudunuz mu? Siz bir babanın, iki kızının ölüm orucu mücadelesini yazdığını biliyor musunuz? Çok merak edene, bulamayana bende bir tane var, ödünç verebilirim... F Tipi uygulamasına karşı durmak; sadece Türkiye ile olan bağımız gereği değildir. Türkiyeli Türk ya da Kürt olmak gerekmiyor insanlık sorunlarıyla uğraşmak için... "Hadi oradan Pis Kıbrıslı, sana mı kaldı Türkiye'de üç beş zibidi teröristin saçma mücadelesi!" diyenleri duyar gibiyim... Vız gelir tırıs gider... Bu bir insanlık ayıbıdır. Bu, Türkiye'nin bir ayıbıdır. F Tipi uygulamasından derhal vazgeçilmeli ve 104'ün 105 olması engellenmelidir... Buna destek vermek, insanım diyen, insan yaşamına değer veren herkesin, her örgütün borcudur...

Irak ve Kıbrıs sorunlarına takılıp kaldık son zamanlarda... Elbette çok önemli sorunlar... Ama sakın ha, sakın; insanların ağır ağır kendi kendilerini öldürdükleri bu büyük drama sessiz kalmayalım... İnsanım diyen, insan yaşamına değer verdiği iddiasında olan herkesi; F tipi konusundaki onurlu mücadeleye desteğe çağırarak istiyorum...

* Bu yazı 23 Ocak 2003 tarihinde haftalık olarak onbinin üzerinde ücretsiz dağıtılan yerel Toplum Postası isimli gazetenin 'Denizin Kokusu' köşesinde yayınlanmıştır. (www.toplumpostasi.org)

Celalettin Ali Güler'i bir yoldaşı anlatıyor: İğneyle kuyu kazan!

Celalettin, devrime, ömrünü sunmuş dava adamlarından biridir. '80 öncesi devrimci hareketin genç bir militanıdır. Tutsak düştüğünde Metris'in en gençlerindendir. Direnişlerden direnişlere koşulan günlerde en öndedir. O yoldaşlarının Celo'sudur. Metris'ten Bayrampaşa'ya tüm hapishanelerin, tüm direnişlerin yaman direnişçisidir.

Çok gördüğümüz bir fotoğraf vardır, tarihe belge (Yeni Çözüm dergisine kapak olmuştu). Sinan, Mustafa Selçuk yaralıdır, ranzada oturmuşlardır. Celo pansuman yapmaktadır yoldaşlarının yaralarına. O da yaralıdır. Bir direnişin hemen sonrasındır ve direnişçilerin öfkesi, coşkusu yüzlerinden okunur.

Celo, çabuk öğrenir, emek verir, yetenekli ve yaratıcıdır. Sabahlara kadar çalışır, üretir çok ama çok sabırlıdır. Küçük kağıtlara, küçük harflerle yazılar çoğaltır, gerekirse kocaman kitapları küçük muska gibi kitapçıklarına çevirip ulaştırır yoldaşlarına. Okur, yazar, araştırır. Haklıyız Kazanacağız'ın yazılmasında görev alır, emek verir.

Özgürlük eylemlerinin de baş emekçilerindendir. Teknik konularda becerikli, emektar ve sabırlıdır. Gerekirse iğneyle kuyu kazarlardır. Önderini, yoldaşlarını bir bir uğurlar özgürlüğe... Gün geldiğinde Celo da tahliye olur. Atılım yıllarıdır ve hemen daha ilk günden koşar örgütüne. Görevler üstlenir ve Atılımın mimarlarından olur. Ege Bölgesi'nde atılımı örgütler. Kurumsallaşma, örgütlenme, düşmandan hesap sorma Celo'nun işidir. Gün gün büyür hareket Ege'de. Gençliği, mahalleleri sarar atılım ruhu. Sonra Ege'de gerillayı örgütler İbrahim Yalçın Arkan Komutan'la... Metris'te omuz omuza olduğu ihtiyar (Bülent Pak) da yanındadır. Gerilla Ege dağlarında umudu büyütme başlamıştır. Celalettin bu dönemde tutsak düşer yeniden.

Artık Buca Hapishanesi'nde Ali Rıza Komutan'la, Tevfik'le,

Sinan Kukul, Mustafa Selçuk, Celalettin Ali Güler, Sağmalcılar'da bir operasyon sonrasında...

Müjdat Yanat'la omuz omuzadır. Buca yine saldırıların, direnişlerin mevhisidir. Biz '92 Ekim'inde tutsak düşüp Buca'ya girdiğimizde yine bir saldırı olmuş ve süresiz açlık grevi başlamıştı. Direniş içinde kucaklaştık Celo'yla. Çok geçmeden de SAG zaferle sonuçlandı. Buca Hapishanesi'nde hızla çoğalıyorduk. Ege'nin her ilinden, ilçesinden insanlarımız tutuklanıyordu.

Celo, olgunluğu, tertipli, düzenli titiz haliyle hemen dikkati çekiyordu. Kültürümüzün sembolüydü. Yaşı 40'a yakındı ama o herkesin Celo'suydu. Sıcak sohbeti, ilgisiyle hemen sarar sarmalar, kaynaşırdı. Bir de boğazındaki rahatsızlık nedeniyle sürekli "öhhö öhö" deyip boğazını temizlerdi. Arada bir esprisini yapar kızdırırdık. Hem güler, hem kovalardı Celo. Onu kızdırmak zordu zaten. Her işin, her görevin adamıydı ama komüncülüğü meşhurdur. Eğitimci bir yana, tecrübesi o kadar fazlaydı ki, her an bir şeyler öğrendik ondan. Komüncümüzdür, her şeyimizle ilgilenir, giydirir, yedirir, içirir. Gerçek bir ana-babadır yoldaşları için. Zor günlerde yaratıcılığı ile yoktan var eder, emeğiyle güzellikler yaratırdı. Günlü gelince Birinci sigarasını ikiye böldüren de odur, masa boyu Metris pastası yaptıran da o... Bayrampaşa'nın, Metris'in birikimi, İbrahim Erdoğan'ın komüncülüğü Celo'dadır.

Hiç boş durmazdı. "On parmağında on hüner" denen insanlarımızdandı. On parmak daktilo yazar, tamir işleri yapar, boncuklardan yoldaşlarına sallama yapar, çakmak kılıfı örür, pankart yazar, kitap ciltler. Sürekli üretir, öğretirdi. Tabii Celo deyince özgürlük eylemleri gelirdi akla. Özgürlük tutkusuydu, tecrübe ve yaratıcılığıyla sürekli sıcak savaşa koşmak için uğraşırdı. Biri patlar, Celo, ihtiyarımızla, Ali Rıza Komutan'la kafa kafa verir, yeni bir yol bulurdu. Sonunda başarıldı da.

Koro faaliyetlerinin, anma ve kutlamaların örgütleyeni, emekçisidir Celo. Ege türkülerini çok sever, söylerdi. Ayrıca onun özel parçaları vardı. Filistinli bir şehit babasını anlatan "ağlamıyordu ihtiyar" parçasını çok sever, coşkuyla söylerdi. Bir de "çıkınında çökek" parçası ona özeldi. Celo denince bir de su savşlarında bizi nasıl uğraştırdığı geliyor aklıma. Ranzalara Metris usulü bir yapıştırdı ki 15-20 kişi sökmezdi onu.

Gitmeden önce günlerce uğraşıp boncuklardan bayrağımızı örmüştü Ali Rıza Komutan'a. Ali Rıza Komutan giderken göğsüne koyup "şehit düşersem koynumda bulunacak" deyip göğsüne yerleştirmişti o bayrağı. Büyük bir coşkuyla aştılar Buca duvarlarını. Umudu büyütme gittiler ve birer birer hedefe vardılar... Alnında yıldızlı beresiyle, elinde silahıyla en güzel hayalini gerçekleştirdi Celo.

kahramanlar Ölmez

Mehmet MARAŞ

Şehitlik tarihi:

1 Şubat 1979

Şehit düştüğü yer:

İnebolu

Şehit düşme şekli:

DEV-GENÇ saflarında mücadele ederken, Halkevi'nin faşistler tarafından bombalanması sonucu şehit düştü.

Ali Necip BOZALIOĞLU

Şehitlik tarihi:

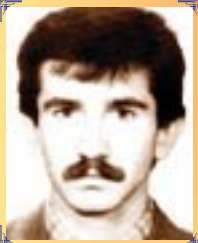
Şubat 1977

Şehit düştüğü yer:

İstanbul

Şehit düşme şekli:

Beşiktaş Mimarlık Yüksek Okulu'nu basan sivil faşistler tarafından katledildi.

Ali AYGÜL

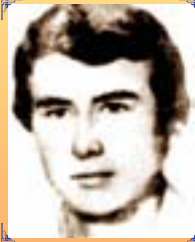
Şehitlik tarihi:

6 Şubat 1992

Şehit düştüğü yer: Adana

Şehit düşme şekli:

İÜ Diş Hekimliği Fakültesinin 3. sınıfındayken tüm zamanını ve hayatını devrimci mücadeleye adanmış bir profesyonel ilişkiler içinde yer aldı. Adana'da devrimci bir eylemi gerçekleştirirken çatışmada şehit düştü.

Musa ÖZNUR

Şehitlik tarihi: 1 Şubat 1980

Şehit düştüğü yer: İstanbul

Şehit düşme şekli:

Dev-Genç'in önder militanlarından. Faşistlerin bir saldırı planını bozmak için gerçekleştirilen eylemde elindeki bombanın patlaması sonucu aramızdan ayrıldı.

İsmail KANDEMİR

Şehitlik tarihi:

1 Şubat 1994

Şehit düştüğü yer:

Eskişehir

Şehit düşme şekli: ESKAD

ve Eskişehir ÖZGÜR-DER kurucusu olan KANDEMİR'i, bir trafik kazasında kaybettik.

TURGAY (KOÇ) HOCA'yı Kaybettik

Malatya Ekmek ve Adalet - Malatya Devrimci Memur Hareketi içinde yer alan Turgay Hoca, uzun süredir hastalığından dolayı tedavi gördüğü Fransa'da aramızdan ayrıldı. Sendikal ve devrimci mücadeleye katıldığı için birçok defa gözaltına alınan, tutsaklık süreçleri yaşayan Turgay Hoca, bunlara rağmen mücadelesinden, düşüncelerinden kopmadı. Yakınlarına ve büyük ailesine başsağlığı diliyoruz.

Feride HARMAN'ın Kırk Yemeği

Malatya Ekmek ve Adalet - 26 Ocak'ta Feride'nin ailesinin evinde verilen yemeğe komşuları ve TAYAD'lı Ailelerden yaklaşık 200 kişi katıldı. Feride'nin resimlerinden oluşturulan köşe anma yemeğine katılanların ilgi odağı oldu. Yemekten sonra TAYAD'lılardan 40 kişilik bir grup Feride'nin Kürecik-Dumuklu köyündeki mezarına giderek bir anma yaptı. Saygı duruşunun yapıldığı, ağrıların yakılıp şiirlerin okunduğu anma, mezara karanfiller bırakılmasıyla sona erdirildi.

Zeliha ERTÜRK Anıldı

TAYAD'lı Aileler Gazi Mahallesi Cemevi'nde ölüm orucunda şehit düşen Zeliha Ertürk anısına yemek verdi. 25 Ocak'ta düzenlenen anma yemeğine Zeliha'nın ailesi, akrabaları, ölüm orucu gazileri, yoldaşları, mahalleliler ve Zeliha'nın çok sevdiği çocuklar katıldı.

Özellikle çocuklar olmalıydı onun anmasında. Vasiyeti, arzusu da buydu. Yaptığı ölüm orucu o yoksul çocukların rahata kavuşması için değil miydi zaten. Türküde söylendiği gibi:

"aç çocuklar doysun diye
gülmeyi öğrensün diye
kucak kucak umudu
saçtık ülke topraklarına"

Şehitlik tarihi:

6 Şubat 2002

Şehit düştüğü yer:

Almanya

Şehit düşme şekli:

12 Eylül sonrası başka bir devrardan yıllarca hapis hanelerde kaldı. Tutsaklık döneminden sonra gittiği Almanya'da Devrimci Hareket içinde mücadelesini sürdürürken yakalandığı bir hastalık sonucu kaybettik.

Ali Kılıç

basın
tv

KIRILIR YALANIN ÇARKI

AKP usulü adalet

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, cezaevlerinde ölüm orucuna devam eden dört hükümlü bulunduğunu söylemiş, "Bugün cezaevinde veya dışarıda ölüm orucuna devam edenlere bu aklı verenler, Batı ülkelerinde çok lüks bir hayat yaşıyor," demiş. 12 Eylül'de Evren'in malzemesi olan bu konu biraz bayatlamadı mı, diye sorası geliyor insanın, ama Çiçek de eski bir politikacı zaten. Ölüm oruçları ile ilgili bir soruyu yanıtlarken Çiçek, bu konunun kamuoyu tarafından yeteri kadar bilinmediğini söyleyerek,

"Topluma vereceği mesajı kalmamış, toplumda gerekçesi kalmamış, toplumun itibar etmediği bir kısım kuruluşların reklam aracı olmasını istemiyorum. Onun için bu meseleyi reklamdan uzak, birbirbir çözümlerin çabası içindeyiz." Yazılan her yazıya ve yayımlanan açıklamalara bir açıklama gönderme alışkanlığında olan Cezaevleri Genel Müdürü'nden bu konuda hiçbir açıklama almadım. Her halde 'gizli' yürütülüyor, bu çare arayışı. Çiçek

devam ediyor, "F tipi cezaevlerinden dönüş, eski koğuş sistemine dönmek demektir." Bakan, ders kitabından yanlış cevabı ezberlemiş bir okul öğrencisi gibi. F tipi cezaevi uygulamasına karşı çıkan hiçbir kuruluş, koğuş sistemine dönlün, demedi. Tecrit uygulamasının insanlık dışılığına vurgu yaptı. Mimari ve idari düzenlemeyle bu sakinlerin giderilebileceğini söyledi. Ama sorunu çözme merciindekiler yanlış plak çalıyor.

Murat Çelikkan, 23 Ocak 2003, Radikal

📄 📄 📄

Gölgelere karşı dövüş!

Ilıcaklar'ın Tercümanı'nın 29 Ocak tarihli manşeti: "Halk Sizden Hesap Sorar!"

Radikal bir manşet. Konu, Karamahmet'e 6 milyar doların hortumlanması. Ama manşetin altında 5 bürokratin resmi. Sanki o 6 milyar hortumlatan sadece o bürokratlar. Sanki o karar AKP'nin kararı değil. Ama AKP'yi hedefine koymıyor tabii!

Tüm burjuva basında yöntem bu. Kimi tarikatlara esip gürlers, ama tarikatların asıl hamisi Genelkurmay karşısında suspustur. Kimi "insan hakları savunucusu" kesilecektir, üç beş polisi hedefe koyar, ardındaki "devlet"e dokunmaz. Hepsini, başkasının hortumlamasına karşı "adalet" savunucusudur, ama hortum kendi holdinglerine akıyorsa, mesele yoktur....

ÇİZGİYLE

